

บทที่ 4

การสื่อสารกับการสร้างภาพลักษณ์ดาราดาวฟุตบอลไทย : ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน (เดอะตึก)

การศึกษาในเรื่องของความเป็นดาราดาวนักฟุตบอลนั้น จะเป็นการศึกษาที่แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของนักฟุตบอลทั่ว ๆ ไปกับกลุ่มตัวอย่างนักฟุตบอลที่ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกมานำเสนออัน หมายถึง กลุ่มที่เป็น “ดาราดาวฟุตบอล” โดยการเป็นดาราดาวนักฟุตบอลนี้จะเป็นลักษณะของการที่นักฟุตบอลได้กลายเป็นที่รู้จัก และสนใจ มีความโดดเด่น รวมทั้งได้รับการเฝ้ามองหรือติดตามจากผู้คนในสังคมหรือแม้กระทั่งสื่อต่าง ๆ โดยในบทนี้จะเป็นการศึกษาถึงการสื่อสารกับการสร้างภาพลักษณ์ดาราดาวฟุตบอลไทย (Thai sport star)

ในกรณีของเดอะตึก ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ซึ่งเป็นอดีตนักฟุตบอลทีมชาติไทย ที่ได้รับความสนใจจากคนไทยส่วนใหญ่ทั้งในอดีตและปัจจุบัน โดยเป้าหมายของการศึกษาก็เพื่อที่จะได้ทราบถึงกระบวนการสร้างภาพลักษณ์ และเนื้อหาภาพลักษณ์ดาราดาวฟุตบอลไทย ที่ถูกสร้างและนำเสนอโดย สื่อมวลชน และสื่อใหม่ ว่าเป็นเช่นไร รวมทั้งการสื่อสารเหล่านี้มีกลยุทธ์และความสัมพันธ์อย่างไรต่อการเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงของนักฟุตบอลไทยที่เหนือไปกว่าการเป็นแค่วีรบุรุษในสนามและวงการฟุตบอลเท่านั้น ทั้งนี้กระบวนการเข้าถึงข้อมูลของผู้วิจัยนั้นจะเป็นการสัมภาษณ์เจาะลึกและการเก็บรวบรวมข้อมูลเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยข้อมูลที่ได้จะถูกนำเสนอใน 2 ประเด็นดังนี้

1. ประวัติ ภูมิหลัง และลักษณะของการก่อรูปความเป็นดาราดาวฟุตบอลไทย
2. การสื่อสารกับการสร้างภาพลักษณ์ความเป็นดาราดาวฟุตบอลไทย

1. ประวัติ ภูมิหลัง และลักษณะของการก่อรูป ความเป็นดาราดาวฟุตบอลไทย

“ลูกไขว้บรรลือโลก” “เพชรฆาตหน้าหยก” “ยอดศูนย์หน้าดาวซัลโวสูงสุดเมืองไทย” จากฉายาหรือคำจำกัดความต่าง ๆ เหล่านี้ สำหรับแฟนฟุตบอลชาวไทยแล้วนั้นจะเป็นใครไปอื่นไม่ได้เลยนอกเสียจาก “เดอะตึก ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน” ตำนานยอดศูนย์หน้าตลอดกาลของวงการฟุตบอลเมืองไทย ซึ่งแฟนบอลชาวไทยหรือแม้กระทั่งแฟนบอลชาวเอเชียรุ่นเก่า ๆ จะคุ้นหูกันเป็นอย่างดี รวมทั้งยังประทับใจกับความสามารถของเขาผู้นี้ไม่น้อย

ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน เกิดเมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน 2502 ที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยมีพี่สาวรวม 2 คน ปิยะพงษ์ได้เข้ารับการศึกษาในระดับประถมที่โรงเรียนสารสิทธิ์พิทยฯ จังหวัดราชบุรี ต่อมาได้ย้ายไปทำการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจนจบที่โรงเรียนศรีวิชัย จังหวัดนครปฐม โดยในช่วงการเรียนทั้งหมดดังกล่าวนี้ ปิยะพงษ์ก็ได้เป็นนักกีฬาฟุตบอลของโรงเรียนมาโดยตลอด และได้เรียนรู้รวมทั้งฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ทางด้านฟุตบอลเรื่อยมา ซึ่งหลังจากที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นแล้วก็ได้ไปสอบเข้าศึกษาต่อที่โรงเรียนจำอากาศในโควตานักกีฬาฟุตบอล และยังได้เข้าสังกัดในสโมสรฟุตบอลทหารอากาศ เมื่อปี พ.ศ. 2522 โดยเล่นในระดับเยาวชนจนสามารถนำทีมชนะเลิศ จึงได้เลื่อนขึ้นมาเล่นทีมชุดใหญ่ในปี พ.ศ. 2523 และได้เป็นดาวซัลโวสูงสุดในการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทาน ก โดยในรายการนี้เองที่เป็นที่มาของฉายา “เจ้าหนูแข้งทอง” ที่สื่อต่าง ๆ โดยเฉพาะสื่อหนังสือพิมพ์ได้เป็นผู้ตั้งฉายาดังกล่าวนี้นี้ให้กับปิยะพงษ์ ผิวอ่อน

ต่อมาในปีเดียวกันนั้นปิยะพงษ์ได้ถูกเรียกติดทีมเยาวชนทีมชาติไทยชุดเดินทางไปแข่งขัน ณ ประเทศมาเลเซีย รวมทั้งในปีต่อมาก็ได้รับการคัดเลือกให้มาเล่นกับทีมชาติไทยชุดใหญ่ในรายการ เพรสซิเด็นท์คัพ ณ ประเทศเกาหลีใต้ โดยเรื่องราวทั้งหมดนี้สื่อต่าง ๆ ได้ทำการนำเสนอและก็กลายเป็นช่วงเวลาก่อนการเป็นดาราและกำลังจะเข้าสู่การเป็นดาราของ เดอะด็อก ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ซึ่งในช่วงระยะเวลาดังกล่าวนี้นี้เป็นช่วงเวลาที่ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ได้กำลังก่อตัวและสั่งสมซึ่งความสามารถในการเล่นกีฬาฟุตบอล โดยได้รับการฝึกฝนจากโรงเรียนต่าง ๆ ที่ได้เข้ารับการศึกษา รวมทั้งสโมสรทหารอากาศที่เป็นต้นสังกัดแรกของปิยะพงษ์ในการฝึกฝนและเรียนรู้ทักษะทางด้านฟุตบอลอย่างจริงจังและเป็นระบบมากยิ่งขึ้น และการสั่งสมในช่วงระยะเวลาดังกล่าวนี้นี้เอง เรื่องราวของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ได้ถูกนำเสนอในลักษณะของภาพลักษณ์ในด้านความสามารถที่เกิดจากเกมการแข่งขันในระดับเยาวชนเรื่อยมาจนขึ้นไปในระดับชุดใหญ่ได้ในที่สุด จนภาพลักษณ์ในด้านความสามารถเริ่มก่อตัวและเด่นชัดมากขึ้นตามลำดับ และในช่วงเวลาดังกล่าวนี้นี้เองที่สื่อเริ่มให้ความสนใจและนำเสนอเรื่องราวของปิยะพงษ์

ทั้งนี้ช่วงระยะเวลาของการเป็นดาราฟุตบอลของ เดอะด็อก ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ก็ได้เริ่มต้นขึ้นเมื่อสื่อต่าง ๆ โดยเฉพาะสื่อมวลชนได้นำเสนอการแข่งขันของทีมชาติไทยชุดใหญ่ในรายการคิงส์คัพ ครั้งที่ 14 รอบชิงชนะเลิศ ณ สนามศุภชลาศัย ในปี พ.ศ. 2524 โดยทีมไทย ชนะทีมเกาหลีเหนือ 2-1 ซึ่งผู้ทำสองประตูให้กับทีมไทย คือ นักเตะหมายเลข 9 ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน จนกลายเป็นที่มาของฉายา “เพชรฆาตหน้าหยก” ที่สื่อได้พากันตั้งให้และได้ประโคมข่าวพร้อมฉายาดังกล่าวนี้นี้ไปทั่ว และครั้งนี้ก็คือความสำเร็จระดับชาติรายการแรกของดาวซัลโวตลอดกาล ต่อมาในปี พ.ศ. 2525 ได้รับเลือกจากสมาพันธ์ฟุตบอลแห่งเอเชีย ให้เป็น “ดาราเอเชีย” และต้องเดินทางไปแข่งขันลูกหนังนัดพิเศษ กับ สโมสรโบคาร์จูเนียร์ จากประเทศอาร์เจนตินา ณ ประเทศมาเลเซีย

โดยปิยะพงษ์ยังสามารถทำประตูทีมสโมสรโบคาร์จูเนียร์ ที่มี “เสือเตี้ย” ดีเอโก้ มาราโดน่า นักเตะระดับซูเปอร์สตาร์ของโลกในขณะนั้นเป็นผู้เล่นอยู่ในทีมตรงข้ามได้อีกด้วย

หลังจากนั้นปิยะพงษ์ก็ได้กลับมาเซ็นสัญญาเข้าสังกัดสโมสรลัคกี้ โกลด์สตาร์ ของลีกในประเทศเกาหลีใต้ เป็นเวลา 2 ปี ซึ่งปิยะพงษ์ ผิวนอ่อน ก็ได้สร้างชื่อเสียงด้วยฝีเท้าอันยอดเยี่ยมจนसनั้นแดนโสม ด้วยการคว่ำรางวัลรองเท้าทองคำในฐานะดาวซัลโวสูงสุด และรางวัลนักฟุตบอลผู้ยิงประตูดีที่สุดของเคลีก ซึ่งสร้างความประทับใจให้แฟนฟุตบอลไทยและเกาหลีใต้เป็นอย่างมาก และเมื่อหมดสัญญากับต้นสังกัดเดิมในเกาหลีใต้แล้วก็ได้เดินทางกลับมาเมืองไทยในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ก่อนจะเดินทางไปเล่นที่เอ็มลีกซึ่งเป็นการแข่งขันฟุตบอลลีกภายในของประเทศมาเลเซียให้กับต้นสังกัดใหม่อย่างสโมสรปาหัง และก็สร้างผลงานได้อย่าง ยอดเยี่ยมอีกเช่นกัน

แต่ทว่าก็ได้เกิดเรื่องอื้อฉาวขึ้นเมื่อ ปิยะพงษ์ ถูกกล่าวหาว่าล้มบอลในปี พ.ศ. 2532 ในการแข่งขันซีเกมส์ที่ประเทศมาเลเซีย แม้เจ้าตัวจะปฏิเสธแต่ไม่มีใครเชื่อจนถึงกับต้องมีการสอบสวนต่อหน้าพระแก้วมรกต หลังจากนั้นปิยะพงษ์ก็ได้ประกาศอำลาทีมชาติไทยทันที ซึ่งเป็นการประกาศเลิกเล่นทีมชาติครั้งแรก โดยต่อมาปิยะพงษ์ได้ตัดสินใจกลับมาเล่นให้กับทีมชาติไทยอีกครั้งในรายการคิงส์คัพ และซีเกมส์ที่ประเทศสิงคโปร์ จนสามารถพาทีมคว้าแชมป์ได้ทั้งสองรายการ หลังจากนั้น ปิยะพงษ์ก็ได้ประกาศเลิกเล่นทีมชาติอีกครั้งซึ่งเป็นการประกาศเลิกเล่นทีมชาติในครั้งที่สองในปี พ.ศ. 2536 ซึ่งนั่นก็ยังไม่ใช่การประกาศเลิกเล่นทีมชาติครั้งสุดท้าย โดยปิยะพงษ์ได้ถูกดึงตัวกลับมารับใช้ชาติอีกครั้งในการแข่งขันฟุตบอลคิงส์คัพ ครั้งที่ 28 ปี พ.ศ. 2540 แม้ทีมไทยจะได้ที่ 2 แต่ปิยะพงษ์ก็สร้างชื่อให้ตัวเองอีกครั้ง หลังจากนั้นปิยะพงษ์ก็ได้ประกาศเลิกเล่นอย่างเป็นทางการซึ่งเป็นการประกาศเลิกเล่นเป็นครั้งที่ 3 โดยเป็นครั้งสุดท้ายของปิยะพงษ์อย่างแท้จริง และแสดงให้เห็นว่าแฟนบอลอีกจำนวนมากไม่เคยลืมเขาผู้นี้ไปจากความทรงจำที่ดีเลย

ช่วงเวลาของการเป็นดาราฟุตบอลของปิยะพงษ์ ผิวนอ่อน เริ่มที่การติดทีมชาติไทยชุดใหญ่ โดยปิยะพงษ์ก็ได้แสดงความสามารถจนเป็นที่ประทับใจของแฟนบอลทั่วไปและแสดงความสามารถเช่นนี้เรื่อยมาอย่างต่อเนื่อง จนทำให้ภาพลักษณ์ในเรื่องความสามารถโดดเด่นได้ผ่านทางสื่อต่าง ๆ โดยทั่วไป และนอกจากภาพลักษณ์ในด้านความสามารถที่ทำให้ผู้คนทั่วไปได้เกิดการรับรู้แล้วนั้น ปิยะพงษ์ ผิวนอ่อน ยังได้แสดงความสามารถในด้านอื่น ๆ ที่ทำให้ผู้คนได้รับรู้ โดยการนำเสนอของสื่อชนิดต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น สื่อโทรทัศน์ที่ปิยะพงษ์ได้ไปเป็นพิธีกรในรายการโฆษณาสินค้า เช่น พิธีกรในรายการรองเท้านันยาง และ รองเท้า FBT เป็นต้น หรือแม้กระทั่งการเป็นนักแสดงในละครโทรทัศน์และภาพยนตร์ รวมทั้งการเข้าไปเกี่ยวข้องกับสื่อมวลชนโดยการถ่ายแบบ ลงนิตยสารแฟชั่นต่าง ๆ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้เป็นการแสดงความสามารถที่นอกเหนือไปจากการแสดงความสามารถทางด้านฟุตบอล รวมทั้งเป็นการทำให้แฟนบอลและผู้คนทั่วไปได้รู้จัก ปิยะพงษ์ ผิวนอ่อน มากกว่า

การเป็นแค่นักฟุตบอลหรือก็คือ การรับรู้ภาพลักษณ์ในด้านอื่น ๆ ที่ไม่ใช่แค่ความสามารถทางด้านฟุตบอลเท่านั้น โดยในการนำเสนอของสื่อ นั้นจะเป็นการนำเสนอที่โดดเด่นและชัดเจนกว่านักฟุตบอลคนอื่น ๆ ในรุ่นเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นวิฑูรย์ กิจมงคลศักดิ์ อำนาจ เฉลิมเชาวลิต วรวรรณ ชิตะวณิช วิทยา เลาหกุล หรือสมปอง นันทประภาศิลป์ ที่สื่อจะนำเสนอบ้างแต่ทว่าจะไม่ยาวนาน สม่่าเสมอ และโดดเด่นเท่ากับปิยะพงษ์ ดังตัวอย่างการนำเสนอของสื่อดังเช่น

ภาพที่ 4.1

แสดงการนำเสนอเรื่องราว และภาพลักษณ์ของปิยะพงษ์ที่มีความโดดเด่นกว่า

นักฟุตบอลคนอื่น ๆ ในรุ่นเดียวกันอย่างชัดเจน

ที่มา: “หน้าหยกตื่นทอง,” 25 สิงหาคม 2532, มติชน, น. 1.

จากภาพตัวอย่างเป็นการแสดงให้เห็นถึงการที่สื่อต่าง ๆ จะให้ความสำคัญกับการนำเสนอเรื่องราวและภาพลักษณ์ของปิยะพงษ์ ที่มีความโดดเด่นและชัดเจนกว่านักฟุตบอลคนอื่น ๆ ในรุ่นเดียวกัน เช่น เมื่อมีการแข่งขันสื่อก็มักจะทำการนำเสนอไปที่ปิยะพงษ์ หรือจะใช้ ปิยะพงษ์ เป็นตัวเด่นในการนำเสนออยู่เป็นประจำอย่างต่อเนื่อง

อย่างไรก็ตามในช่วงเวลาที่ผ่านมา นั้น เดอะสตาร์ ปิยะพงษ์ ผิวนอน ได้แสดงความยิ่งใหญ่และความสามารถอันยอดเยี่ยมให้แฟนบอลชาวไทยได้เห็นและยอมรับในความสามารถทั้งหมด ซึ่งปิยะพงษ์นับเป็นนักฟุตบอลที่ประสบความสำเร็จโดยสามารถคว้าแชมป์ในรายการต่าง ๆ ทั้งการแข่งขันในประเทศและ การแข่งขันในต่างประเทศ โดยมีทั้งในระดับชาติและระดับสโมสร ไม่ว่าจะเป็นฟุตบอลในกีฬากองทัพอากาศ, ฟุตบอลถ้วยพระราชทานประเภท ก, ฟุตบอล

ไทยแลนด์ เอฟเอ คัพ, ฟุตบอลไทยแลนด์ลีก ฟุตบอลรายการคิงส์คัพ และโดยเฉพาะการแข่งขัน ซีเกมส์ ที่ปิยะพงษ์สามารถคว้าแชมป์ได้สูงสุดในประวัติศาสตร์ทีมชาติไทยเป็นจำนวน 6 สมัยด้วยกัน นอกจากนี้ยังเป็นผู้ที่ทำประตูสูงสุดจำนวน 103 ประตู ให้ทีมชาติไทย และอีก 314 ประตู ให้กับสโมสรทั้งหมดที่เคยร่วมเล่น ซึ่งก็ถือได้ว่าเป็นนักฟุตบอลไทยที่สามารถทำประตูรวมทั้งหมดได้มากที่สุดเป็นลำดับต้น ๆ ของทวีปเอเชียอีกด้วย

ทั้งนี้ถึงแม้ว่าในปัจจุบัน เดอะด็อก ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ได้เลิกเล่นฟุตบอลไปนานแล้วแต่ก็ยังคงเกี่ยวข้องกับวงการฟุตบอลไทยเหมือนกับอดีตนักฟุตบอลหลาย ๆ คน นั่นก็คือ การเป็นโค้ชและผู้ฝึกสอนให้กับสมาคมฟุตบอลไทยและสโมสรต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น เริ่มต้นกับสโมสรฟุตบอลทหารอากาศ ในปี พ.ศ. 2539 กับทีมชาติไทย ในปี พ.ศ. 2540-2547 และสโมสรจังหวัดนครปฐม ในปัจจุบัน ซึ่งในบทบาทนี้ ปิยะพงษ์ ก็ได้แสดงความสามารถจนประสบความสำเร็จอีกเช่นกัน นอกจากนี้ยังทำงานที่เกี่ยวข้องกับฟุตบอลในด้านอื่น ๆ อีก เช่น การเป็นผู้สื่อข่าวหรือพิธีกรรายการโทรทัศน์เกี่ยวกับข่าวฟุตบอล การเป็นนักร้อง การแสดงภาพยนตร์ เช่น ภาพยนตร์เรื่อง เกิดมาลุย เป็นต้น หรือแม้กระทั่งการเข้าเป็นสมาชิกพรรคเพื่อแผ่นดิน และลงเลือกตั้งในปลายปี พ.ศ. 2550 รวมทั้งการเข้าร่วมกิจกรรมการช่วยเหลือสังคม เช่น การเปิดคลินิกสอนฟุตบอลให้แก่เยาวชนฟรีก็เป็นอีกบทบาทหนึ่งหลังการเลิกเล่นฟุตบอลไปแล้ว และได้ใช้ชีวิตอยู่กับภรรยาและลูกชายอีก 2 คนอย่างมีความสุขในปัจจุบันนี้ โดยเรื่องราวทั้งหมดนี้ก็ล้วนแต่เป็นเพียงรายละเอียดประวัติอย่างคร่าว ๆ และช่วงชีวิตที่ผ่านมาของ เดอะด็อก ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน “ยอดศูนย์หน้าทีมชาติไทย” “เพชรฆาตหน้าหยก” หรือแม้กระทั่ง “ศูนย์หน้าผู้โอ้อวด” ซึ่งก็แล้วแต่ผู้ที่จะเลือกจดจำ แต่สิ่งหนึ่งที่แฟนบอลชาวไทยส่วนใหญ่ไม่เคยลืมเลือนนั่นก็คือ ความสามารถที่ได้แสดงให้เห็นทั้งหมดตลอดช่วงเวลา 17 ปีที่เล่นฟุตบอลจนประสบความสำเร็จ และมีชื่อเสียงประกอบกับได้รับการยอมรับและเป็นที่สนใจของแฟนบอลชาวไทยนับจากอดีตจนกระทั่งปัจจุบัน

ดังนั้น จากประวัติและภูมิหลังของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน นี่เป็นการแสดงให้เห็นถึงเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตการเป็นนักฟุตบอลตลอดระยะเวลา 17 ปี รวมทั้งการพัฒนากายของการก่อรูปการเป็นดาราฟุตบอลไทยที่สื่อต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร และอินเทอร์เน็ต ได้นำเสนอเรื่องราวและภาพลักษณ์ต่าง ๆ จนทำให้เกิดการรับรู้ขึ้นในผู้คนทั่วไป ซึ่งมีทั้งการแสดงความสามารถในด้านฟุตบอลจนประสบความสำเร็จอย่างมากมายทั้งในระดับสโมสรภายในประเทศ และในระดับชาติหรือก็คือ การสร้างและสังสมภาพลักษณ์ของความเป็นวีรบุรุษหรือฮีโร่ รวมทั้งการแสดงความสามารถของการทำกิจกรรมในเรื่องอื่น ๆ ที่นอกเหนือไปจากการเล่นฟุตบอล เช่น การเป็นฟรีเซ็นเตอร์ การเป็นพิธีกร การแสดงละครโทรทัศน์และภาพยนตร์ การเป็นนักร้อง การถ่ายแบบ หรือแม้กระทั่งการทำกิจกรรมช่วยเหลือสังคมต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งเรื่องราวทั้งหมดที่เกิดขึ้นนี้แสดงให้เห็น

เห็นว่าการเป็นดาราฟุตบอลนั้นไม่ใช่เรื่องที่เกิดขึ้นโดยอุบัติเหตุ แต่ทว่าการเป็นดาราฟุตบอลนั้นมาจากจุดเริ่มต้นโดยการสั่งสมความสามารถทางด้านกีฬาฟุตบอลที่ต้องแสดง “แวว” หรือ จุดเด่น เริ่มต้นที่จะนำไปสู่ความสามารถที่โดดเด่นและเหนือกว่าผู้อื่น โดยที่สื่อต่าง ๆ จะเข้ามามีบทบาทในการนำเสนอเรื่องราวทั้งหมดของนักฟุตบอล และนอกจากนี้การเป็นดาราฟุตบอลนั้นน่าจะต้องมีการสั่งสมความสามารถในด้านอื่น ๆ ที่นอกเหนือไปจากเรื่องของกีฬาฟุตบอลด้วย โดยจะเป็นในลักษณะของภาพลักษณ์ที่ผสมผสานกับของจริงหรือความสามารถจริงที่มีอยู่ จนสามารถที่จะทำให้นักฟุตบอล กลายเป็น “ดาราฟุตบอล” โดยการสร้างและนำเสนอของสื่อได้ในที่สุด

2. การสื่อสารกับการสร้างภาพลักษณ์ ความเป็นดาราฟุตบอลไทย

ในการศึกษาการสร้างภาพลักษณ์ความเป็นดาราฟุตบอลไทยของ เดอะดึก ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน นั้น ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เพื่อให้เห็นถึงเนื้อหาภาพลักษณ์ที่สำคัญ 2 ประเด็นหลักที่ถูกนำเสนอผ่านทางสื่อมวลชน และสื่อใหม่ ซึ่งได้แก่ เนื้อหาภาพลักษณ์ที่เกี่ยวกับเรื่องความสามารถทางด้านกีฬากับ เนื้อหาภาพลักษณ์ด้านอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวกับเรื่องความสามารถในการเล่นฟุตบอลและกีฬา โดยผู้วิจัยจะนำเสนอใน 3 ประเด็นย่อย คือ 1. เนื้อหาภาพลักษณ์ 2. กลยุทธ์ของสื่อ (Media Strategy) และ 3. กลยุทธ์ของสาร (Message Strategy) เป็นสำคัญ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.1 เนื้อหาภาพลักษณ์

คือ เนื้อหาภาพลักษณ์ในเรื่องต่าง ๆ ของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ที่สื่อมวลชน และสื่อใหม่ได้นำเสนอ โดยจะมีทั้งเนื้อหาภาพลักษณ์ที่เกี่ยวกับเรื่องความสามารถด้านฟุตบอล และเนื้อหาภาพลักษณ์ในเรื่องอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวกับความสามารถในด้านฟุตบอล ซึ่งในหัวข้อของเนื้อหาภาพลักษณ์ดังกล่าวนี้ผู้วิจัยจะทำการสรุปเพื่อให้เห็นถึงภาพลักษณ์โดยรวมทั้งหมดที่เกิดขึ้นและได้ถูกนำเสนอผ่านสื่อมวลชน และสื่อใหม่ของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ว่ามีเนื้อหาภาพลักษณ์อะไร และเนื้อหาภาพลักษณ์เป็นเช่นไรบ้างในแต่ละเรื่อง โดยมีรายละเอียดทั้งหมดดังต่อไปนี้

1. **ภาพลักษณ์เรื่องความสามารถและการเป็นนักกีฬา** คือ เนื้อหาภาพลักษณ์ของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ที่ถูกนำเสนอผ่านสื่อโดยเป็นเรื่องราวและเนื้อหาที่เกี่ยวกับเรื่องของความสามารถต่าง ๆ ในด้านฟุตบอล ซึ่งสามารถแบ่งภาพลักษณ์เรื่องความสามารถและการเป็นนักกีฬาออกเป็น 5 เรื่อง ได้แก่ ภาพลักษณ์เรื่องความสามารถในการเล่นฟุตบอล ภาพลักษณ์เรื่องความ

เป็นนักกีฬาทีมชาติ ภาพลักษณ์เรื่องความเป็นนักฟุตบอลดาราเอเชีย ภาพลักษณ์เรื่องความเป็นนักฟุตบอลไทยที่เก่งที่สุด และภาพลักษณ์เรื่องการเป็นดาวดัง ดังต่อไปนี้

1.1 ความสามารถในการเล่นฟุตบอล คือ ภาพลักษณ์ของการแสดงความสามารถ โดยที่สื่อมวลชน และสื่อใหม่ ได้นำเสนอเนื้อหาภาพลักษณ์ของการเป็นนักฟุตบอลที่มีความสามารถในการเล่นฟุตบอลที่โดดเด่น เก่งกาจ และยอดเยี่ยม โดยจะมีภาพของการเล่นฟุตบอลในท่าทางที่ยากและสวยงาม เช่น ลูกไขว้ในการยิงประตู และการยิงประตูได้โดยทำทั้งสองข้างอย่างเฉียบคม เป็นต้น ซึ่งภาพลักษณ์ความสามารถในการเล่นฟุตบอลนี้จะมีลักษณะของภาพลักษณ์ที่เป็นเชิงบวก (Positive) และภาพลักษณ์ดังกล่าวนี้ของปิยะพงษ์ถือได้ว่าเป็นภาพลักษณ์ที่มีความโดดเด่นและชัดเจนเป็นอย่างมากในบรรดาเนื้อหาภาพลักษณ์ในทุก ๆ เรื่อง นอกจากนี้ภาพลักษณ์ในเรื่องความสามารถนั้นบางครั้งก็มีการนำเสนอในเชิงลบ (Negative) ออกมาบ้างเช่นกัน เช่น การแข่งขันที่ล้มเหลวและไม่สามารถแสดงความสามารถออกมาให้เป็นที่ประทับใจได้ ดังตัวอย่างภาพและเนื้อหาข่าวต่อไปนี้

ภาพที่ 4.2

แสดงภาพลักษณ์ของปิยะพงษ์เรื่องความสามารถในการเล่นฟุตบอล

ที่มา: มติชน, 30 เมษายน 2534, น. 23 และ 5 ตุลาคม 2525, น. 11.

“...ปิยะพงษ์ ตีนทองพาทีม ปาหัง ชนะเย็นแป้นทีมในศึกมาเลเซียคัพ...”
 (“นี่แหละรสชาติชีวิตของนักกีฬา,” 2532, น. 23)

“...จากขวัญใจสู่ไฉ่ว้ายร้าย ปิยะพงษ์ ผิดอ่อน โดนวิจารณ์ว่าเป็นผู้ต้องหาระดับไฉ่ตัวร้ายของสังคมเมื่อทีมชาติไทยแพ้แบบมีปัญหามีข่าวว่าล้มบอล...” (“นี่แหละรสชาติชีวิตของนักกีฬา,” 2532, น. 23)

จากตัวอย่างข้อความและภาพที่แสดงในข้างต้นนี้เป็นภาพลักษณะที่เกี่ยวข้อง เรื่องของการแสดงความสามารถในการเล่นฟุตบอลออกมา ซึ่งเป็นความสามารถในการเล่น ฟุตบอลในเกมการแข่งขัน ที่ทำให้เห็นถึงภาพลักษณะในด้านความสามารถของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ที่มีภาพลักษณะของการเป็นนักฟุตบอลที่มีความสามารถในการเล่นฟุตบอลที่ยอดเยี่ยม โดดเด่น และเก่งกาจ ที่สื่อได้ทำการนำเสนอ “เป็นนักฟุตบอลที่มีฝีเท้าโดดเด่นมากในยุคนั้น ยิ่งประตูระเบิด เท็ดเต็ง มีลีลาที่เด็ดที่ลูกไขว้ จนเวลาแข่งขันทุกนัดจะต้องมีคนดูเต็มสนามเลย เพราะคนดูอยากดู ปิยะพงษ์เล่น” (เอกพงศ์ โพธิ์อ่อง, สัมภาษณ์, 28 มกราคม 2553) ซึ่งจากคำสัมภาษณ์นี้ก็ได้ยืนยัน ให้เห็นถึงภาพลักษณะในด้านความสามารถของปิยะพงษ์ได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น รวมทั้งภาพลักษณะใน เชิงลบที่จะมีปรากฏออกมาบ้างเมื่อทีมพ่ายแพ้หรือไม่แสดงความสามารถเป็นที่พอใจ ทั้งนี้ในส่วน ของภาพลักษณะในเชิงลบนี้ก็ถือว่ามີปริมาณน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับภาพลักษณะในเชิงบวกที่ สื่อได้นำเสนอ โดยเมื่อภาพลักษณะในเชิงลบของปิยะพงษ์ได้ถูกนำเสนอผ่านสื่อแล้ว อย่างเช่น ข่าว การล้มบอล ปิยะพงษ์ก็ได้มีการจัดแถลงข่าว แก่ข่าวโดยยืนยันความบริสุทธิ์ หรือการทำให้ตนเอง อยู่ในสถานะที่น่าเชื่อถือโดยการใช้สื่อเป็นตัวกลาง หรืออีกนัยหนึ่งก็คือ การรักษาความเป็นดารา (Stardom) ของตัวเองเอาไว้

1.2 ความเป็นนักกีฬาทีมชาติ ได้แก่ เนื้อหาภาพลักษณะที่เกี่ยวข้อง เรื่องของความเป็นนักฟุตบอลตัวแทนของประเทศชาติ เป็นความหวังและความภาคภูมิใจของคนใน ประเทศ โดยภาพลักษณะของการเป็นนักกีฬาทีมชาตินี้จะเป็นในลักษณะภาพลักษณะด้านบวก (Positive) ซึ่งภาพลักษณะในเรื่องดังกล่าวนี้ได้ถูกนำเสนออย่างต่อเนื่อง และการนำเสนอ ก็จะมี การอ้างอิงและเชื่อมโยงกับการเป็นนักกีฬาทีมชาติ ซึ่งก็ถือได้ว่าเป็นภาพลักษณะที่ดีของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ดังตัวอย่างดังนี้ “ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน กองหน้าทีมชาติไทย” (“ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน,” 2532, น. 23)

จากตัวอย่างของการนำเสนอข้อความในข้างต้นนี้เป็นการนำเสนอเพื่อสื่อให้ เห็นถึงภาพลักษณะของการเป็นนักฟุตบอลทีมชาติหรือการเป็นนักกีฬาทีมชาติของ ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ที่บ่งบอกว่านักฟุตบอลผู้นี้เป็นนักฟุตบอลที่เป็นตัวแทนของประเทศชาติ รวมทั้ง ยังแสดงให้เห็นถึงความสามารถที่เป็นที่สุดจากการเป็นนักกีฬาทีมชาติที่ต้องโดดเด่นกว่านักฟุตบอล อีกจำนวนมากภายในประเทศนี้ ดังคำสัมภาษณ์ของเทพไชย วิโนทัย ผู้สื่อข่าวกีฬาอาวุโสที่ว่า “นักฟุตบอลทุก ๆ คนใครก็อยากจะติดทีมชาติ แต่ก็ไม่ใช่เรื่องง่าย เพราะนักกีฬาพวกนี้จะต้องเป็น ตัวแทนของคนอีกมากมายในชาติ แต่กับปิยะพงษ์เนี่ยติดทีมชาติมาตลอดอย่างต่อเนื่อง” (เทพไชย วิโนทัย, สัมภาษณ์, 5 กุมภาพันธ์ 2553) รวมทั้งการเป็นนักกีฬาทีมชาตินี้จะมีลักษณะของการนำ เอาความเป็นนักฟุตบอลที่มีลักษณะของการเป็นปัจเจกบุคคลที่มีความสามารถมาหรือสร้างความหมาย

ใหม่ในระดับสังคมที่ใหญ่กว่าหรือก็คือ การเปลี่ยนสภาพจาก individual subject ให้กลายเป็น social subject ดังนั้น ภาพลักษณ์ของการเป็นนักกีฬาทีมชาตินี้จะเป็นภาพลักษณ์ที่ช่วยส่งเสริมในเรื่องของความสามารถให้มากขึ้นไปอีก และเป็นທີ່สนใจของผู้คนทั่วไปอย่างต่อเนื่อง

1.3 ความเป็นนักฟุตบอลดาราเอเชีย คือ ภาพลักษณ์ของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ที่เป็นภาพลักษณ์ในเชิงบวก (Positive) โดยที่สื่อมวลชน และสื่อใหม่ ได้นำเสนอภาพลักษณ์ในเรื่องดังกล่าวนี้ ซึ่งภาพลักษณ์ของการเป็นนักฟุตบอลดาราเอเชียนั้น เป็นการนำเสนอเรื่องของการเป็นนักฟุตบอลไทยที่ได้รับเลือกให้ลงเล่นในทีมรวมดาราเอเชีย ซึ่งเป็นภาพลักษณ์อีกเรื่องหนึ่งที่สื่อให้เห็นถึงความสามารถที่โดดเด่นดังตัวอย่างเช่น “ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ศูนย์หน้าดาราเอเชีย” (“เอเอฟซีลีกดาราเอเชียใครเบียดถูกแบนแน่,” 2528, น. 15)

“ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ซูเปอร์สตาร์แห่งเอเชียอาคเนย์” (“ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน กับฟุตบอลในซีเกมส์,” 2534, น. 23)

จากตัวอย่างทั้งสองในข้างต้นนี้เป็นตัวอย่างที่แสดงให้เห็นถึงภาพลักษณ์ของการเป็นนักฟุตบอลดาราเอเชียหรือนักฟุตบอลตัวแทนทวีปเอเชียของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ซึ่งเป็นภาพลักษณ์ในเรื่องของความสามารถที่ดูยิ่งใหญ่เป็นอย่างยิ่งสำหรับการเป็นนักฟุตบอล “โด่งดังมากในยุคนั้นสำหรับ ปิยะพงษ์ อะไร ๆ ก็ปิยะพงษ์นักฟุตบอลดาราเอเชีย ปิยะพงษ์กองหน้าทีมดาราเอเชีย สื่อก็ต้องนำเสนอ” (เอกพงศ์ โพธิ์อ่อน, สัมภาษณ์, 28 มกราคม 2553) เพราะการเป็นนักฟุตบอลดาราเอเชียนั้นจะต้องได้รับการคัดเลือกจากนักฟุตบอลทั้งทวีปเอเชียที่มากไปกว่าประเทศไทย ซึ่งจะคล้ายกับการเป็นนักกีฬาทีมชาติที่เป็นการนำเอานักฟุตบอลที่มีลักษณะเป็นปัจเจกบุคคลมาหรือสร้างความหมายใหม่ในระดับสังคมที่ใหญ่กว่า หรือก็คือ การเปลี่ยนสภาพจาก individual subject ให้กลายเป็น social subject เพียงแต่การเป็นดาราเอเชียก็คือ subject ระดับของภูมิภาคที่ใหญ่ไปกว่าชาติไปอีกชั้นหนึ่ง ดังนั้น จึงเป็นภาพลักษณ์ที่โดดเด่นเป็นอย่างมากของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ที่สื่อได้ทำการประกอบสร้างออกมาเช่นกัน

1.4 ความเป็นนักฟุตบอลไทยที่เก่งที่สุด ได้แก่ การที่สื่อมวลชน และสื่อใหม่นั้นได้ทำการสร้างเนื้อหาภาพลักษณ์ในเรื่องของความสามารถต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับ ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน เพื่อสื่อให้เห็นถึงความหมายในการเป็นนักกีฬาฟุตบอลไทยที่เก่งที่สุดเท่าที่ประเทศไทยเคยมีมา ซึ่งเป็นภาพลักษณ์ในด้านบวกที่ดีของปิยะพงษ์ โดยในการนำเสนอ นั้น จะเป็นเรื่องราวที่กล่าวถึงความสำเร็จในการคว้าแชมป์ต่าง ๆ มากมายกว่านักฟุตบอลไทยคนอื่น ๆ และการเป็นผู้ที่ทำประตูให้กับทีมชาติไทยได้มากที่สุด ดังนั้น จึงเป็นภาพลักษณ์ของการเป็นนักฟุตบอลไทยที่เก่งที่สุด ที่สื่อได้นำเสนอออกมา ดังตัวอย่างเช่น “...ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน สุดยอดตำนานนักฟุตบอลไทย...” (“เพชรฆาตหน้าหยก ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน,” 2524)

“...ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ตำนานยอดศูนย์หน้าตลอดกาลของวงการลูกหนังเมืองสยาม...” (“เดอะดึก ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน,” 2551)

จากตัวอย่างข้อความในข้างต้นนี้ จะเป็นการสื่อสารที่แสดงให้เห็นถึงภาพลักษณ์ของการเป็นนักฟุตบอลไทยที่มีความเก่งกาจและได้รับความนิยม รวมทั้งได้รับการยอมรับและเป็นที่รู้จักของคนไทยส่วนมากตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน โดยภาพลักษณ์ในเรื่องดังกล่าวของปิยะพงษ์นี้เกิดจากการที่ปิยะพงษ์ได้แสดงความสามารถในการเล่นฟุตบอลออกมาจนเป็นที่ประจักษ์ของผู้คนทั่วไป รวมทั้งการที่ปิยะพงษ์มักจะแสดงความสามารถเฉพาะตัวที่นักฟุตบอลทั่วไปไม่ค่อยที่จะแสดงกัน เช่น การใช้ลูกไขว้ขา รวมทั้งการเล่นที่ซบเซวาทักกะต่าง ๆ เป็นต้น อีกทั้งการประสบความสำเร็จในการคว้าแชมป์ต่าง ๆ เช่น การได้แชมป์ซีเกมส์ถึง 6 สมัยซึ่งยังไม่มีนักฟุตบอลไทยคนใดทำได้เช่นเขา เป็นต้น ดังนั้น สิ่งเหล่านี้จึงเป็นการแสดงให้เห็นถึงการเป็นนักฟุตบอลที่มีความสามารถที่สื่อได้นำเสนอออกมา เพื่อสื่อสารให้เห็นว่าปิยะพงษ์เป็นนักฟุตบอลไทยที่เก่งที่สุดซึ่งเป็นภาพลักษณ์ที่ดีและโดดเด่นมากของปิยะพงษ์อีกเรื่องหนึ่งที่ผู้คนทั่วไปเกิดการรับรู้

1.5 การเป็นดาวยิง คือ ภาพลักษณ์ในเรื่องของความสามารถที่สื่อได้นำเสนอภาพลักษณ์ของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน เพื่อให้เห็นถึงภาพการเป็นนักฟุตบอลที่มีความเป็นนักฟุตบอลประเภทดาวยิง ที่มีความหวัง ซึ่งจะมีภาพลักษณ์ว่าถ้าปิยะพงษ์ ลงสนามเล่นเมื่อใดก็จะสามารถทำประตูได้หรือสามารถยิงได้เมื่อนั้น ดังนั้น จึงเป็นการนำเสนอภาพลักษณ์ของการเป็นนักฟุตบอลดาวยิง “ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน สุดยอดดาวยิง” (“เปิดชีวิตระดับตำนาน เดอะดึก ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน,” 2550)

“...ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน เป็นนักเตะผู้มีลีลาการยิงประตูเฉียบคม และลูกไขว้อันลือลั่น จนสร้างความประทับใจแฟนฟุตบอล โดยในปัจจุบันยังครองสถิติดาวซัลโวสูงสุดทีมชาติไทยตลอดกาล ด้วยจำนวนทั้งหมดที่ทำได้ 103 ประตู...” (“ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน,” 2552)

จากตัวอย่างในข้างต้นเป็นการนำเสนอเนื้อหาภาพลักษณ์ที่แสดงให้เห็นถึงภาพลักษณ์ในเรื่องการเป็นนักฟุตบอลประเภทดาวยิงที่สื่อได้นำเสนอ ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน โดยจะเป็นภาพลักษณ์ในเชิงบวก (Positive) ที่เชื่อมโยงกับความสามารถว่าเป็นนักฟุตบอลที่เป็นดาวยิงที่สามารถจะทำประตูได้ตลอดเวลาในทุกเกมการแข่งขัน และยังประตูได้อย่างมากมาย ซึ่งจากตัวอย่างที่ปิยะพงษ์เป็นนักฟุตบอลที่สามารถทำประตูได้มากที่สุดของวงการฟุตบอลไทยที่ยิงให้กับทีมชาตินั้น ก็แสดงให้เห็นถึงภาพลักษณ์ของการเป็นนักฟุตบอลประเภทดาวยิงได้เป็นอย่างดี ดังนั้น ภาพลักษณ์ในเรื่องดังกล่าวนี้ก็จะ เป็นภาพลักษณ์ที่ส่งเสริมในเรื่องของความสามารถเช่นกัน รวมทั้งการแสดงให้เห็นว่าไม่ใช่แค่ผู้เล่นธรรมดาทั่วไป แต่เป็นนักฟุตบอลที่มีความพิเศษ คือสามารถทำประตูได้มากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับนักฟุตบอลคนอื่น ๆ ซึ่งจะแสดงให้เห็นถึงความ

แตกต่างที่ชัดเจนดังที่ เทพไชย วิโนทัย ให้สัมภาษณ์กับผู้วิจัยว่า “เอาแหละวันนี้ปิยะพงษ์จะต้องยิงได้แน่เลยไม่ต้องห่วงยังงี้ก็ต้องมีสักลูกหนึ่ง ก่อนแข่งขันคนดูจะพูดยั้งกันทั้งสนาม หรือสื่อก็จะออกมาตึกเตรียมยิง และส่วนมากปิยะพงษ์ก็จะยิงได้จริง ๆ” (เทพไชย วิโนทัย, สัมภาษณ์, 5 กุมภาพันธ์ 2553) จากคำสัมภาษณ์แสดงให้เห็นถึงการเป็นดาวยิงที่จะสามารถทำประตูได้ในการแข่งขันตลอด จนกลายเป็นเรื่องปกติที่ผู้คนจะต้องคิดและพูดเช่นนั้นออกมา ซึ่งก็สื่อถึงภาพลักษณ์ของการเป็นดาวยิงของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน

2. ภาพลักษณ์ด้านอื่น ๆ ได้แก่ เนื้อหาภาพลักษณ์ของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ที่ไม่เกี่ยวกับเรื่องของความสามารถในการเล่นฟุตบอล แต่จะเป็นในส่วนของเนื้อหาและเรื่องราวอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวเป็นหลัก ที่ถูกสื่อมวลชน และสื่อใหม่ทำการนำเสนอ ซึ่งเนื้อหาภาพลักษณ์ในด้านอื่น ๆ ได้แก่ ภาพลักษณ์เรื่องรูปร่างหน้าตา ภาพลักษณ์เรื่องกิจกรรมสาธารณะและการสร้างสรรค์สังคม ภาพลักษณ์เรื่องความเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เยาวชน ภาพลักษณ์เรื่องครอบครัว ภาพลักษณ์เรื่องการศึกษา และภาพลักษณ์เรื่องลักษณะนิสัย ดังต่อไปนี้

2.1 ภาพลักษณ์เรื่องรูปร่างหน้าตา ได้แก่ เนื้อหาภาพลักษณ์ที่ว่าด้วยเรื่องของรูปร่างหน้าตาของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ที่สื่อได้ประกอบสร้างขึ้นมา ซึ่งเนื้อหาภาพลักษณ์ในเรื่องดังกล่าวนี้จะมีลักษณะของเนื้อหาที่เป็นเนื้อหาในเชิงบวก (Positive) เท่านั้น โดยเป็นการนำเสนอเนื้อหาที่สื่อความหมายให้เห็นว่า ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน เป็นนักฟุตบอลที่มีหน้าตาดี และรูปหล่อ หรือมีหน้าตาที่โดดเด่นไม่แพ้การเล่นฟุตบอล ซึ่งจะสามารถพบคำหรือสมญานามที่สื่อได้นำเสนอ คือ “หน้าหยก” หรือ “เพชรฆาตหน้าหยก” โดยคำพูดหรือสมญานามดังกล่าวนี้ได้สื่อให้เห็นถึงความหมายของสื่อที่ต้องการจะนำเสนอภาพลักษณ์ในเรื่องของรูปร่างหน้าตาของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน เพื่อให้เกิดการรับรู้ภาพลักษณ์ในด้านนี้ ดังตัวอย่างเช่น “ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ศูนย์หน้าหน้าหยก” (“ปิยะพงษ์ยิงประตูชัย,” 2524, น. 11)

จากตัวอย่างเป็นข้อความที่เกี่ยวกับฉายาหรือสมญานามของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ที่แสดงให้เห็นถึงการเป็นนักฟุตบอลที่มีหน้าตาดีดังเช่นที่ เอกพงศ์ โพธิ์อ่อง ผู้สื่อข่าวกีฬาได้กล่าวกับผู้วิจัยว่า “ถือว่าเป็นนักบอลที่มีหน้าตาดีเลยแหละในสมัยนั้น สาว ๆ กรี๊ด และก็เป็นที่ยืนชอบของแฟนบอลทั่วไปเป็นอย่างมาก” (เอกพงศ์ โพธิ์อ่อง, สัมภาษณ์, 28 มกราคม 2553) โดยภาพลักษณ์ในเรื่องดังกล่าวของนักฟุตบอลหรือแม้กระทั่งนักกีฬาทั่วไปนั้น ถือได้ว่าหน้าตาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญสิ่งหนึ่งที่จะส่งเสริมนักฟุตบอลเป็นที่รู้จักและจดจำได้ของผู้คนหรือแฟนบอลทั่วไป ซึ่งปิยะพงษ์ก็มีภาพลักษณ์ของการเป็นนักฟุตบอลที่มีหน้าตาที่โดดเด่น ไม่แพ้กับความสามารถในการเล่นฟุตบอล ดังนั้น ภาพลักษณ์เรื่องรูปร่างหน้าตาของปิยะพงษ์ที่สื่อได้นำเสนอเพื่อสื่อสารให้เกิดการรับรู้

จึงเป็นการนำเสนอของสื่อที่แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างที่ไม่เหมือนกับนักฟุตบอลส่วนมาก โดยถือเป็นภาพลักษณ์ที่โดดเด่นอีกเรื่องหนึ่งของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน เช่นกัน

2.2 ภาพลักษณ์เรื่องกิจกรรมสาธารณะและการสร้างสรรค์สังคม คือ ภาพลักษณ์อีกเรื่องหนึ่งของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ที่สื่อมวลชน และสื่อใหม่ได้นำเสนอ โดยเนื้อหาภาพลักษณ์ที่ได้ถูกสื่อำเสนอ นั้นจะมีลักษณะของภาพลักษณ์ที่เป็นไปในเชิงบวก (Positive) เท่านั้น ซึ่งเนื้อหาภาพลักษณ์ในเรื่องดังกล่าวนี้เป็นเนื้อหาที่เกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในการช่วยเหลือและสร้างสรรค์สังคม เช่น การช่วยเหลือและสร้างสรรค์สังคมโดยการจัดกิจกรรมสอนฟุตบอลแก่เยาวชนตามจังหวัดต่าง ๆ การเข้าร่วมโครงการต่อต้านยาเสพติดของภาครัฐ เป็นต้น ดังนั้น การนำเสนอภาพลักษณ์ในเรื่องกิจกรรม และการสร้างสรรค์สังคมของสื่อนี้เป็นการนำเสนอเพื่อแสดงให้เห็นถึงภาพลักษณ์ที่ดีภายในตัวของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ซึ่งภาพลักษณ์ที่ถูกนำเสนอออกมาก็เป็นภาพลักษณ์ในด้านที่ดีทั้งหมด ดังเช่น “...ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ได้เป็นผู้รับหน้าที่ในการสนับสนุนและส่งเสริมของโครงการรณรงค์เพื่อต่อต้านยาเสพติดของสำนักงานกฤษฎีกา...” (“ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน,” 2543)

จากตัวอย่างในข้างต้นที่นำเสนอนี้เป็นตัวอย่างภาพลักษณ์ในเรื่องของกิจกรรมสาธารณะและการสร้างสรรค์สังคมของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน โดยสื่อมวลชน และสื่อใหม่ได้ทำการนำเสนอภาพลักษณ์ในเรื่องดังกล่าวนี้ออกมา ซึ่งภาพลักษณ์เรื่องกิจกรรมสาธารณะและการสร้างสรรค์สังคมนั้น จะเป็นภาพลักษณ์ที่แสดงให้เห็นถึงการเป็นนักฟุตบอลที่ดีที่จะต้องมีการช่วยเหลือสังคมบ้างในบางครั้งทีนอกเหนือไปจากการเล่นฟุตบอลเพียงอย่างเดียว โดยปิยะพงษ์ก็ปรากฏการนำเสนอภาพลักษณ์ในเรื่องดังกล่าวนี้จากสื่อด้วยเช่นกัน

2.3 ภาพลักษณ์เรื่องการเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เยาวชน ได้แก่ การเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เยาวชนเป็นภาพลักษณ์อีกเรื่องหนึ่งของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ที่สื่อได้มีการนำเสนอเพื่อให้เกิดการรับรู้ในผู้คนทั่วไป โดยภาพลักษณ์ที่สื่อได้นำเสนอในเรื่องของการเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เยาวชนนั้นจะเป็นในลักษณะของภาพลักษณ์ที่ดีหรือภาพลักษณ์ในเชิงบวก (Positive) ซึ่งเรื่องราวและเนื้อหาที่ได้นำเสนอในภาพลักษณ์เรื่องดังกล่าวนี้เป็นการนำเสนอเพื่อสื่อให้เห็นว่า ปิยะพงษ์ เป็นบุคคลที่มีความเป็นแบบอย่างที่ดี เช่น การเป็นบุคคลดีเด่นในเรื่องของการกีฬาฟุตบอล การเป็นผู้นำในการคัดเลือกเยาวชนในโครงการฟุตบอลต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งแสดงถึงการเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เยาวชนหรือสร้างแรงบันดาลใจให้แก่เยาวชนได้ ดังเช่น

ภาพที่ 4.3

แสดงภาพลักษณ์ของปิยะพงษ์เรืองการเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เยาวชน

ที่มา: www.sport-idol.com

จากตัวอย่างในข้างต้นนี้จะเป็นลักษณะของตัวอย่างในการนำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวกับภาพลักษณ์ในเรื่องการเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เยาวชนของปิยะพงษ์ ฝิวอ่อน ที่แสดงให้เห็นถึงการเป็นนักฟุตบอลที่จะสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เยาวชนได้ในเรื่องต่าง ๆ โดยเฉพาะการเป็นตัวอย่างที่ดีในเรื่องของการเล่นกีฬา และการทุ่มเทฝึกฝนการเล่นฟุตบอล เป็นต้น ทั้งนี้เอกพงศ์ โพธิ์อ่อง ได้กล่าวเสริมว่า “ใคร ๆ ก็ชอบเลียนแบบปิยะพงษ์กันทั้งนั้น ทั้งการเล่นฟุตบอลที่มีปิยะพงษ์เป็นแบบอย่าง หรือแม้กระทั่งการตั้งชื่อตัวเองก็ย้งเอาชื่อปิยะพงษ์มาตั้ง ซึ่งสมัยนั้นชื่อนี้ใช้กันเป็นอย่างมาก” (เอกพงศ์ โพธิ์อ่อง, สัมภาษณ์, 28 มกราคม 2553) จากคำสัมภาษณ์ก็แสดงให้เห็นว่าปิยะพงษ์นั้นเป็นนักฟุตบอลที่เป็นแบบอย่างให้กับผู้คนทั่ว ๆ ไป โดยเฉพาะเยาวชนได้เป็นอย่างดี โดยมีการลอกเลียนแบบในหลาย ๆ อย่างที่เป็นปิยะพงษ์ ซึ่งการนำเสนอภาพลักษณ์ในเรื่องดังกล่าวนี้ของสื่อจะทำให้ปิยะพงษ์เป็นนักฟุตบอลที่มีความโดดเด่น ดังนั้น จึงเป็นภาพลักษณ์ที่ดีที่สื่อนำเสนอออกมาอีกเรื่องหนึ่ง

2.4 ภาพลักษณ์เรื่องครอบครัว คือ การนำเสนอภาพลักษณ์ของปิยะพงษ์ ฝิวอ่อน ในเรื่องดังกล่าวนี้เป็นเรื่องที่สื่อได้นำเสนอเนื้อหาภาพลักษณ์ที่มีลักษณะของภาพลักษณ์ในเชิงบวก (Positive) เช่นกันโดยจะเป็นในเรื่องของการเป็นคนที่มีความรักต่อครอบครัว หรือการเป็น “แฟมิลีแมน” ที่เอาใจใส่และรับผิดชอบต่อครอบครัวเป็นอย่างสูง ซึ่งภาพลักษณ์ที่ถูกนำเสนอออกมาจากสื่อนี้ทำให้ปิยะพงษ์ ฝิวอ่อน มีภาพลักษณ์ที่ดีของการเป็นผู้นำครอบครัวและการมีครอบครัวที่มั่นคง ดังตัวอย่างเช่น

ภาพที่ 4.4

แสดงภาพลักษณ์ของปิยะพงษ์เรืองครอบครัว

ที่มา: มติชน, 15 ธันวาคม 2528, น. 7.

จากตัวอย่างในข้างต้นนี้เป็นภาพที่เกี่ยวกับการดูแลเอาใจใส่ครอบครัวของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน อย่างเช่นภาพในข้างต้นที่ปิยะพงษ์กำลังอุ้มลูกและเดินอยู่กับภรรยา ซึ่งก็แสดงให้เห็นถึงภาพลักษณ์ในเรื่องครอบครัวของปิยะพงษ์ ที่มีความเอาใจใส่ครอบครัว ดูแลครอบครัวเป็นอย่างดี โดยเป็นภาพลักษณ์ของนักฟุตบอลไทยที่จะมีความแตกต่างกับนักฟุตบอลต่างชาติอยู่บ้าง โดยเฉพาะนักฟุตบอลยุโรปที่มักจะมีภาพลักษณ์ของการดูแลเอาใจใส่ครอบครัวที่ไม่ค่อยจะดีนัก ดังนั้น จึงแสดงให้เห็นว่านักฟุตบอลไทยจะมีความรักและการเอาใจใส่แก่ครอบครัวของตนเป็นอย่างดี และมีการรักษาซึ่งภาพลักษณ์เรื่องของครอบครัวเป็นอย่างดีเช่นกัน

2.5 ภาพลักษณ์เรื่องการศึกษา ได้แก่ ภาพลักษณ์ของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ที่เป็นในเรื่องราวของการศึกษาที่สื่อได้นำเสนอนี้เป็นภาพลักษณ์อีกเรื่องหนึ่ง โดยภาพลักษณ์ในเรื่องดังกล่าวนี้เป็นภาพลักษณ์ในเชิงบวก (Positive) ที่แสดงให้เห็นถึงภาพลักษณ์ที่ดีของนักฟุตบอล ที่ถึงแม้ว่าจะเล่นฟุตบอลแต่ก็ยังสามารที่จะมีการศึกษาที่ดีได้เช่นกัน ซึ่งปิยะพงษ์ก็มีภาพลักษณ์การเป็นนักฟุตบอลที่มีการศึกษาที่ดี ดังนี้

ภาพที่ 4.5
แสดงภาพลักษณ์ของปิยะพงษ์เรื่องการศึกษา

ที่มา: ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน, 2543, สืบค้นเมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน 2552, จาก www.sport-idol.com

จากตัวอย่างในข้างต้นเป็นภาพที่สื่อได้ทำการนำเสนอออกมาเพื่อเป็นการสื่อสารให้เห็นถึงภาพลักษณ์ในเรื่องการศึกษาของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ที่มีภาพลักษณ์ของการเป็นนักฟุตบอลที่มีการศึกษาที่ดี เป็นนักฟุตบอลที่มีความรู้ไม่แพ้การเล่นฟุตบอล โดยจบการศึกษาถึงในระดับปริญญาตรี ที่ถือว่าสูงพอสมควรสำหรับการเป็นนักฟุตบอลที่ต้องเล่นฟุตบอลอย่างต่อเนื่องและไม่ค่อยมีเวลาในการเรียนเท่าไร ซึ่งก็เป็นการสื่อสารที่จะแสดงให้เห็นว่าปิยะพงษ์เป็นนักฟุตบอลที่เรียนดี ที่จะแตกต่างกับนักฟุตบอลส่วนใหญ่ที่อาจจะมีความรู้ของการเรียนหนังสือไม่เก่ง โดยจะตั้งใจเล่นฟุตบอลเพียงอย่างเดียวไม่สามารถแบ่งเวลาให้กับการเรียนได้ แต่ทว่าสำหรับกรณีของปิยะพงษ์ ผิวอ่อนนั้นไม่ใช่ ซึ่งเขาสามารถที่จะทำได้ ดังนั้น ก็ถือได้ว่าเป็นภาพลักษณ์ที่ดีอีกหนึ่งเรื่องของปิยะพงษ์ ที่มีความแตกต่างกับนักฟุตบอลส่วนใหญ่โดยการนำเสนอของสื่อที่ได้นำเสนอเนื้อหาภาพลักษณ์ในเรื่องของการศึกษาที่ดีออกมาให้ผู้คนทั่วไปได้รับรู้

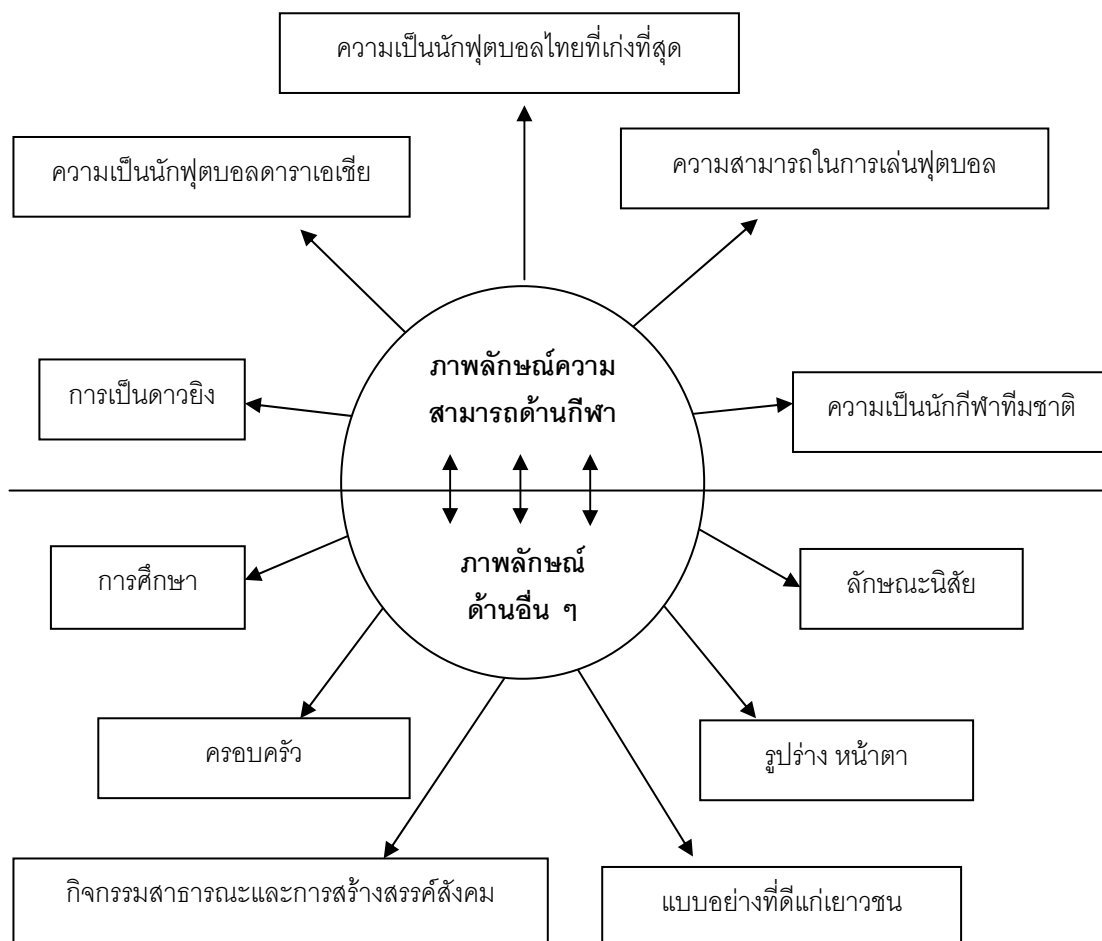
2.6 ภาพลักษณ์เรื่องลักษณะนิสัย คือ การนำเสนอภาพลักษณ์ที่เกี่ยวกับเรื่องเป็นการนำเสนอลักษณะนิสัยที่เกี่ยวข้องกับในส่วนของการเล่นฟุตบอลเป็นสำคัญ ซึ่งเป็นภาพลักษณ์ในด้านลบ (Negative) ที่สื่อได้นำเสนอลักษณะนิสัยการเป็นนักฟุตบอลที่ไม่ชอบทำการฝึกซ้อมที่มีความขี้เมื่อยและหนักเกินไปและมีนิสัยที่ไม่ขยันวิ่งเมื่ออยู่ในสนามทำการแข่งขัน โดยลักษณะนิสัยดังกล่าวนี้สื่อได้นำเสนอออกมาและถือเป็นภาพลักษณ์ที่เป็นในเชิงลบของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน

ดังนี้ “...ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน เป็นนักฟุตบอลที่ค่อนข้างที่จะชื่อกี๋ในการซ้อม เวลาอยู่ในสนามก็ไม่ค่อยวิ่งเข้าหาบอลแต่ชอบโชว์...” (“ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน,” 2551)

จากตัวอย่างในข้างต้นนี้เป็นการแสดงให้เห็นถึงภาพลักษณ์ที่เกี่ยวกับเรื่องลักษณะนิสัยของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ที่ได้สื่อให้เห็นถึงการเป็นนักฟุตบอลที่ไม่ค่อยขยันหรืออาจจะชอบมีปัญหาเกี่ยวกับการฝึกซ้อมอยู่บ้าง หรือแม้กระทั่งการมีลักษณะนิสัยที่ชอบโชว์ในเวลาทำการแข่งขัน ซึ่งก็เป็นภาพลักษณ์ที่ออกมาในเชิงลบ แต่ก็อาจจะไม่ทำให้ภาพลักษณ์เสียหายมากนัก โดยจะเป็นการสื่อสารที่แสดงให้เห็นว่านักฟุตบอลก็อาจจะมีเรื่องแบบนี้เกิดขึ้นได้เช่นกัน ทั้งนี้การนำเสนอของสื่อในภาพลักษณ์เชิงลบดังกล่าวนี้ ถึงแม้จะเป็นเรื่องที่ไม่ดีแต่สื่อก็ไม่ได้นำเสนอในเรื่องลบทั้งหมด โดยจะนำภาพลักษณ์ที่โดดเด่นในเรื่องความสามารถด้านอื่น ๆ มาสอดแทรกในการนำเสนอด้วย ดังนั้น ภาพลักษณ์ที่ถูกนำเสนอผ่านสื่อจึงไม่ทำให้เกิดความเสียหายต่อภาพลักษณ์โดยรวมมากนัก

จากการสำรวจภาพลักษณ์ของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ที่ได้ถูกนำเสนอโดยสื่อมวลชน และ สื่อใหม่ ในช่วง พ.ศ. 2524 - ปัจจุบัน พบว่า สื่อมวลชน และสื่อใหม่ได้มีการนำเสนอภาพลักษณ์ของปิยะพงษ์ ใน 2 เรื่องหลัก ได้แก่ ภาพลักษณ์เรื่องความสามารถด้านกีฬา ซึ่งประกอบไปด้วย ภาพลักษณ์เรื่อง ความสามารถในการเล่นฟุตบอล ความเป็นนักกีฬาทีมชาติ ความเป็นนักฟุตบอลดาราเอเชีย การเป็นดาวยิง และ ความเป็นนักฟุตบอลไทยที่เก่งที่สุด รวมทั้งภาพลักษณ์เรื่องอื่น ๆ ที่ประกอบไปด้วย ภาพลักษณ์เรื่องกิจกรรมสาธารณะและการสร้างสรรค์สังคม ภาพลักษณ์เรื่อง การเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เยาวชน ภาพลักษณ์เรื่องครอบครัว ภาพลักษณ์เรื่องลักษณะนิสัย ภาพลักษณ์เรื่องรูปร่างหน้าตา และภาพลักษณ์เรื่องการศึกษา โดยภาพลักษณ์ทุกเรื่องที่ได้ถูกนำเสนอผ่านสื่อนี้จะมีลักษณะของภาพลักษณ์ที่เป็นไปในเชิงบวก (Positive) ยกเว้นภาพลักษณ์ในเรื่องของ ความสามารถและลักษณะนิสัยที่จะมีการนำเสนอในเชิงลบ (Negative) ออกมาบ้าง แต่ทว่า ภาพลักษณ์ในเชิงลบที่ได้ถูกนำเสนอออกมานั้น ก็ไม่ได้ทำให้ภาพลักษณ์ในเรื่องดังกล่าว และ ภาพลักษณ์โดยรวมของการเป็นนักฟุตบอลของปิยะพงษ์ลดลงไปมากมายแต่อย่างใด แต่เป็นเพียงการสื่อให้เห็นถึงการเป็นนักกีฬาก็ย่อมมีการแพ้ชนะกันเป็นธรรมดาและเกิดขึ้นกับนักฟุตบอลทุกคนได้ ซึ่งก็เลยเป็นที่มาของภาพลักษณ์ในเชิงลบที่ปรากฏผ่านสื่อดังกล่าว ทั้งนี้โดยสรุปแล้ว ภาพลักษณ์ของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ที่ได้ถูกนำเสนอผ่านทางสื่อมวลชน และสื่อใหม่นั้นส่วนมากจะเป็นเนื้อหาภาพลักษณ์ที่เป็นไปในทางที่ดีและเป็นในเชิงบวกที่จะส่งเสริมให้ปิยะพงษ์นั้นกลายเป็นดาราฟุตบอลได้ในที่สุด โดยภาพลักษณ์ทั้งหมดที่กล่าวมาในข้างต้นของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ที่สื่อมวลชน และสื่อใหม่ได้นำเสนอตลอดระยะเวลาของการศึกษานี้สามารถสรุปโดยรวมได้ดังภาพที่ 4.6 ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 4.6
แสดงเนื้อหาภาพลักษณ์ของปิยะพงษ์โดยรวมที่สื่อมวลชน
และสื่อใหม่นำเสนอ

จากภาพที่ 4.6 เป็นการแสดงถึงภาพลักษณ์โดยรวมของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน โดยสามารถสรุปได้ว่า การเป็นนักฟุตบอลทั่ว ๆ ไปนั้นภาพลักษณ์ที่ถูกสื่อมวลชนและสื่อใหม่นำเสนอออกมาจะเป็นภาพลักษณ์ที่เกี่ยวกับความสามารถและการเล่นฟุตบอลเป็นหลัก แต่ทว่าสำหรับกรณีของการเป็นดาราฟุตบอลนั้นจะต้องมีการถูกสื่อแนะนำเสนอภาพลักษณ์ในด้านอื่น ๆ ที่นอกเหนือไปจากภาพลักษณ์ในด้านความสามารถและฟุตบอลเพียงอย่างเดียว เช่น ภาพลักษณ์ที่เกี่ยวกับเรื่องส่วนตัว ทั้งลักษณะนิสัย ครอบครัว การทำกิจกรรมสังคม การเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เยาวชน เป็นต้น โดยภาพลักษณ์อื่น ๆ ที่ถูกนำเสนอออกมานี้ก็จะมีลักษณะที่สำคัญคือ ยังคงเป็นภาพลักษณ์ที่เชื่อมโยงอยู่กับเรื่องของฟุตบอลอยู่ไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง ทั้งนี้ในการที่สื่อได้นำเสนอเนื้อหาภาพลักษณ์หรือเรื่องราวอื่น ๆ ของปิยะพงษ์นั้นก็มีความสำคัญเช่นกัน เนื่องจากว่าโดยปกติสื่อนั้นก็จะต้องมี

การนำเสนอเพื่อให้เกิดการรับรู้ในผู้คนทั่วไปและโดยเฉพาะกับนักฟุตบอลที่เป็นดารา ก็จะต้องมีการนำเสนอเป็นพิเศษไม่จะเป็นเรื่องฟุตบอลหรือไม่ก็ตาม

“เรื่องที่ไม่เกี่ยวกับฟุตบอลก็ต้องมีการนำเสนอเพราะมันขายได้ สื่อก็นำเสนอให้คนเสพ คนก็ชอบเสพในสิ่งที่อยากรู้และสนใจ ยิ่งเป็นนักฟุตบอลที่ดัง อย่างปิยะพงษ์คนก็อยากรู้ อยากรู้อะไร สื่อก็นำเสนอออกมาเรื่อย ๆ ขายชื่อเสียง คนก็ชอบ” (เอกพงศ์ โพธิ์อ่อง, สัมภาษณ์, 28 มกราคม 2553)

“ไม่ใช่ฟุตบอลก็นำเสนอ สื่อจะไฮไลต์ตลอด เพราะการเป็นนักบอลที่มีชื่อเสียงคนก็สนใจ อยากรู้ สื่อก็ขายข่าวไป” (เทพไชย วิโนทัย, สัมภาษณ์, 5 กุมภาพันธ์ 2553)

จากคำสัมภาษณ์ทั้งสองในข้างต้นนี้เป็นการแสดงให้เห็นถึงเหตุผลที่สื่อต่าง ๆ ได้นำเสนอเรื่องราว และเนื้อหาภาพลักษณ์ของปิยะพงษ์ในด้านอื่น ๆ ที่ไม่ใช่เรื่องของความสามารถด้านฟุตบอล โดยเป็นเพราะว่าสื่อเหล่านั้นจะมีลักษณะของการเป็นผู้ขายข่าวหรือสินค้า และเมื่อนักฟุตบอลเป็นที่สนใจและมีชื่อเสียงก็จะกลายเป็นสินค้าทางวัฒนธรรม (Cultural Commodity) ชนิดหนึ่งที่มีความสำคัญกับสื่อ ดังนั้น สื่อก็ต้องเป็นผู้ที่ทำให้สินค้านั้นถูกนำเสนอออกมาอย่างต่อเนื่องและทำรูปแบบของสินค้าให้มีความหลากหลายมากขึ้น หรือก็คือ การที่นำเสนอเรื่องราวและเนื้อหาภาพลักษณ์ในด้านอื่น ๆ ที่มากกว่าเรื่องของฟุตบอล รวมทั้งสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งของการขึ้นมาเป็นดาราฟุตบอลหรือผู้มีชื่อเสียงทางด้านฟุตบอลนั้นจะมีลักษณะรูปแบบของการแปลงหรือเปลี่ยนสภาพจากระดับปัจเจกบุคคลหรือ individual subject คือ การเป็นนักฟุตบอลที่ทำการแข่งขันอยู่ในสนามและมีภาพลักษณ์ด้านความสามารถในการเล่นฟุตบอลเพียงอย่างเดียว ให้กลายเป็นตัวแทนของสังคม หรือ Social Subject ที่มีภาพลักษณ์ที่หลากหลายและกว้างมากยิ่งขึ้น เช่น การเป็นนักกีฬาทีมชาติที่เป็นตัวแทนในระดับประเทศ หรือแม้กระทั่งการเป็นนักฟุตบอลดาราเอเชียที่สื่อให้เห็นถึงตัวแทนระดับสังคมที่ใหญ่ขึ้นไปอีกขั้นนั้นก็คือ สังคมในระดับทวีปในการเป็นนักฟุตบอลดาราเอเชีย ดังนั้น ในขณะที่การเป็นนักฟุตบอลก็เป็นเหมือนนักกีฬาที่ธรรมดาคนหนึ่งที่ไม่ทำอะไรพิเศษมากนัก หากแต่ว่าเนื้อหาภาพลักษณ์ของนักฟุตบอลที่ถูกสื่อแนะนำเสนอนั้น จะเป็นสิ่งที่สื่อสารถึงการเป็นนักฟุตบอลหรือนักกีฬาที่ไม่ใช่แบบนักกีฬารวมดาทั่ว ๆ ไป แต่เป็นนักกีฬาที่มีความพิเศษและโดดเด่นกว่านักกีฬาคนอื่น ๆ โดยเฉพาะการนำเสนอเนื้อหาภาพลักษณ์ที่มีความหลากหลายด้วยแล้ว ก็จะนำไปสู่การเป็นนักฟุตบอลที่มีชื่อเสียงหรือการเป็นดารา นักฟุตบอลได้ในที่สุด

2.2 กลยุทธ์ของสื่อ (Media Strategy)

กลยุทธ์ของสื่อ (Media Strategy) คือ ลักษณะของวิธีการต่าง ๆ ในการสร้างความเป็นดารา (Stardom) อันเกิดมาจากตัวสื่อ ที่ได้นำเสนอเนื้อหาภาพลักษณ์ของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ซึ่งประกอบไปด้วย ประเภทของสื่อ ความถี่ของสื่อ และ บทบาทของสื่อ โดยมีรายละเอียดต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ประเภทของสื่อ

1. **โทรทัศน์และภาพยนตร์** ลักษณะของเนื้อหาภาพลักษณ์ของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ซึ่งถูกนำเสนอผ่านทางโทรทัศน์จะมีลักษณะของเนื้อหาภาพลักษณ์ที่เป็นเนื้อหาออกไปในเชิงบวก (Positive) เช่น การเป็นพิธีกรรายการโฆษณาสินค้าต่าง ๆ การเป็นพิธีกรรายการโทรทัศน์ หรือแม้กระทั่ง การได้รับเชิญให้ไปออกรายการ การนำเสนอข่าวสารต่าง ๆ หรือความบันเทิง เช่น การแสดงละคร ภาพยนตร์ และการเป็นนักร้อง เป็นต้น ซึ่งผู้วิจัยได้พบและแยกเนื้อหาภาพลักษณ์ของปิยะพงษ์ที่ถูกนำเสนอผ่านทางสื่อโทรทัศน์ออกเป็น 5 ประเภทหลัก ๆ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1.1 **พิธีกรในรายการ (Presenter)** ปิยะพงษ์ได้ทำหน้าที่เป็นพิธีกรโฆษณาให้กับหน่วยงานของภาคเอกชน รวมทั้งการเป็นพิธีกรให้กับหน่วยงานของภาครัฐ ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทหลัก ดังนี้

1.1.1 **พิธีกรในหน่วยงานภาคเอกชน** คือ การเป็นพิธีกรสินค้าชนิดต่าง ๆ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ประเภทย่อย คือ

- ประเภทกีฬา ได้แก่ รองเท้านันยาง, รองเท้ากีฬา FBT
- ประเภทเครื่องดื่ม ได้แก่ นมถั่วเหลืองวีชอย
- ประเภทผลิตภัณฑ์ดูแลรักษาผิว ได้แก่ โวทาลอนอิมมาลาเจล,

นีโอติกาบาล์ม

1.1.2 **พิธีกรในหน่วยงานภาครัฐ** คือ การเป็นพิธีกรให้กับโครงการรณรงค์ต่าง ๆ คือ โครงการรณรงค์เพื่อต่อต้านยาเสพติดของสำนักงานกฤษฎีกา

ภาพที่ 4.7

แสดงภาพลักษณะทางสื่อโทรทัศน์ของปิยะพงษ์โดยการเป็น
ฟรีเซ็นเตอร์ให้กับรองเท้า FBT

ที่มา: www.siamboots.com

โฆษณารองเท้า FBT

การเป็นฟรีเซ็นเตอร์ให้กับรองเท้ากีฬา FBT นี้ เป็นโฆษณาที่นำ
ปิยะพงษ์ ที่เป็นนักฟุตบอลที่มีความสามารถทีมชาติไทย มาสวมใส่รองเท้าของผลิตภัณฑ์ FBT
จากภาพและข้อความที่วงกลมนี้ แสดงการเป็นฟรีเซ็นเตอร์ให้กับ
ผลิตภัณฑ์รองเท้า FBT โดยมีข้อความว่า “ยิงแรง ยิงระเบิด” ถ้าใส่รองเท้าคู่นี้ รวมทั้งยังมีชื่อรุ่น
ว่า ปิยะพงษ์ ด้วย ซึ่งก็แสดงให้เห็นถึงภาพลักษณ์ในเรื่องความสามารถที่โดดเด่น

ภาพที่ 4.8
แสดงภาพลักษณ์ทางสื่อโทรทัศน์ของปิยะพงษ์โดยการเป็น
ฟรีเซ็นเตอร์ให้กับนมถั่วเหลืองวีชอย

ที่มา: www.adintrend.com, 2551

โฆษณานมถั่วเหลืองวีชอย

การเป็นฟรีเซ็นเตอร์ให้กับผลิตภัณฑ์นมถั่วเหลืองวีชอยนี้ เป็นการนำปิยะพงษ์ ที่เป็นอดีตนักฟุตบอลชื่อดังของไทยมาแสดงโดยการดื่มนมวีชอยแล้วสามารถมีร่างกายแข็งแรงและเล่นฟุตบอลได้ดีอีกด้วย

จากภาพการเป็นฟรีเซ็นเตอร์ให้กับผลิตภัณฑ์นมถั่วเหลืองวีชอยดังกล่าวนี้ เป็นการสร้างภาพลักษณ์ในรูปแบบใหม่โดยการนำความสามารถด้านฟุตบอลเข้ามาเป็นทุนในการสร้างภาพลักษณ์ใหม่

จากการสำรวจการเป็นฟรีเซ็นเตอร์ในช่วง พ.ศ. 2524 - ปัจจุบันของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน พบว่า การเป็นฟรีเซ็นเตอร์ของปิยะพงษ์มีอยู่ 2 ประเภทหลัก ๆ คือ ฟรีเซ็นเตอร์ภาครัฐกับภาคเอกชน นอกจากนี้ในการเป็นฟรีเซ็นเตอร์สินค้าทั่วไปที่ไม่ใช่กีฬาที่มีความน่าสนใจที่ว่าทำไมนักฟุตบอลจึงได้ไปเกี่ยวข้องได้ ทั้งนี้เนื่องจากการเป็นนักฟุตบอลที่มีชื่อเสียง ก็จะต้องเป็นที่รู้จักของผู้คนทั่วไป ดังนั้น ก็จะต้องนำชื่อเสียงของนักฟุตบอลที่มีลักษณะที่ตรงกับแนวคิดของสินค้าชนิดนั้น ๆ มาเป็นฟรีเซ็นเตอร์ดังที่เทพไชย วิโนทัย กล่าวว่า “นักบอลดัง คนสนใจเยอะ ทำอะไรก็ได้หมด สินค้าที่ไม่เกี่ยวกับกีฬาไม่ใช่ปัญหา ชื่อขายได้” (เทพไชย วิโนทัย, สัมภาษณ์, 5 กุมภาพันธ์ 2553)

นอกจากนี้การเป็นฟรีเซ็นเตอร์ทั้งสองประเภทจะมีลักษณะที่สำคัญสิ่งหนึ่งคือ การที่ตัวนักกีฬาได้นำความสามารถทางด้านกีฬาและฟุตบอลมาแปลงให้กลายเป็นทุนในด้านอื่น ๆ หรือภาพลักษณ์ในด้านดีของการเป็นฟรีเซ็นเตอร์ต่าง ๆ ในข้างต้น ซึ่งในส่วนของทุนความรู้ความสามารถเดิมนี้จะเป็นสิ่งที่สามารถขยายและนำไปต่อทุนประเภทอื่นได้ เพียงแต่ว่าในการแปลงทุนความรู้ความสามารถเดิมไปเป็นทุนในประเภทอื่นนั้น จะมีลักษณะของการเชื่อมโยงทุนแบบใหม่ผสมผสานกับทุนความรู้ความสามารถเดิมอยู่เช่นกัน เช่น การใส่ชุดกีฬาและฟุตบอล การใส่รองเท้าฟุตบอล การถือลูกบอล การแสดงความเข้มแข็งแบบนักกีฬา เป็นต้น ทั้งนี้สิ่งสำคัญของ การเป็นฟรีเซ็นเตอร์นั้น ก็คือ จะมีลักษณะของการสร้างเหตุการณ์เทียม (Pseudo-Event) ที่เป็นการสร้างภาพลักษณ์เพื่อให้เกิดการรับรู้เพียงชั่วขณะเท่านั้น ซึ่งเป็นคนดังหรือผู้มีชื่อเสียงที่เป็นเพียงสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นจากสื่อเท่านั้น (Boorstin, 1973)

1.2 พิธีกรรายการโทรทัศน์ (Master of Ceremony) ในส่วนของการเป็นพิธีกรรายการนั้น ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ปรากฏตัวอยู่ในหลายลักษณะดังนี้ 1. ผู้ประกาศข่าวกีฬา รายการเข้านี้ ที่หมอลิต ทางช่อง 7, 2. พิธีกรรายการ : Sport ON Five รายการวิเคราะห์การทำประตูทางช่องทรูวิชั่นส์ และ 3. พิธีกรรายการสยามกีฬาผ่ายูโร 2008 ออกอากาศทางช่อง 5

ภาพที่ 4.9

แสดงภาพลักษณ์ทางสื่อโทรทัศน์ของปิยะพงษ์โดยการเป็นพิธีกร

ที่มา: www.medias.co.th

รายการเข้านี้ ที่หมอล็อต

เข้านี้...ที่หมอล็อต เป็นรายการโทรทัศน์ประเภทรายงานข่าว วาไรตี้ข่าว และเหตุการณ์ปัจจุบัน ในเชิงเจาะลึกหรือวิเคราะห์ ซึ่งปิยะพงษ์ ได้เป็นพิธีกรในช่วง “ผู้รู้ ผู้เล่า” ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับฟุตบอลพร้อมกับพิธีกรคนอื่น ๆ ที่เป็นผู้รู้ในกีฬาต่าง ๆ ซึ่งได้เริ่มออกอากาศเมื่อวันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2552 ทางช่อง 7

จากภาพเป็นการแสดงการเป็นพิธีกรรายการ เข้านี้...ที่หมอล็อต โดยได้แสดงความรู้ความสามารถในเรื่องราวเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอล ซึ่งก็แสดงให้เห็นถึงภาพลักษณ์ในเรื่องความสามารถที่โดดเด่น และเป็นที่ยอมรับ เพราะการเป็นพิธีกรเฉพาะเรื่องนั้นจะต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถและประสบการณ์ในด้านนั้นเป็นอย่างดี และเป็นที่ยอมรับจากผู้อื่น

จากการสำรวจการเป็นพิธีกรรายการโทรทัศน์ในช่วง พ.ศ. 2524 - ปัจจุบัน พบว่า ปิยะพงษ์ได้ทำหน้าที่เป็นพิธีกรรายการที่เกี่ยวกับฟุตบอลทั้งหมด คือ ไม่พบการทำหน้าที่เป็นพิธีกรรายการประเภทอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวกับรายการกีฬา ซึ่งก็แสดงให้เห็นถึงความเป็นนักฟุตบอลที่มีชื่อเสียง และจะสามารถนำไปสู่การเป็นดาราฟุตบอลได้ในที่สุด อีกทั้งจะเป็นในลักษณะของการใช้ทุนความรู้ความสามารถเดิมมาแปลงเป็นทุนในด้านใหม่ ดังเช่นคำสัมภาษณ์โดยสรุปของเอกพงศ์ โพธิ์อ่องที่ว่า “ก็คนรู้จัก รู้ว่าปิยะพงษ์เป็นใคร ถึงไม่รู้ก็ต้องมีคนบอกให้รู้ เมื่อคนรู้จักมาเป็นพิธีกร คนก็ดู คนก็เชื่อ เพราะเป็นคนด้านนี้” (เอกพงศ์ โพธิ์อ่อง, สัมภาษณ์, 28 มกราคม 2553)

1.3 แขกรับเชิญรายการโทรทัศน์ (Guests) ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน นั้นได้รับเชิญให้ไปร่วมในรายการต่าง ๆ มากมายโดยแยกได้เป็น 4 ประเภท ดังนี้

- ประเภทรายการกีฬา ได้แก่ รายการ ทันโลกกีฬา (ช่อง 3)
- ประเภทรายการวาไรตี้ทั่วไป ได้แก่ รายการสาระแน (ช่อง 5)
- ประเภทรายการวาไรตี้ด้านสุขภาพ ได้แก่ รายการโรคโรคาปาร์ตี้ (ช่อง 9)
- ประเภทรายการเกมส์โชว์ ได้แก่ รายการคอสตงเกมส์ (ช่อง 5), รายการยกสยาม (ช่อง 9), รายการถ้าคุณแน่นอน่าแพ้เด็กประถม (ช่อง 3), รายการรู้จริงปะ (ช่อง 3)

ภาพที่ 4.10

แสดงภาพลักษณะทางสื่อโทรทัศน์ของปิยะพงษ์ในการเป็น
แขกรับเชิญรายการโรคโรคา ปาร์ตี้

ที่มา: www.phyathai.com

รายการโรคโรคา ปาร์ตี้

รายการโรคโรคา ปาร์ตี้ เป็นรายการวาไรตี้เชิงสุขภาพที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับโรคภัยไข้เจ็บ และการดูแลสุขภาพต่าง ๆ โดยมี ธงชัย ประสงค์สันติ และหมอฟี (ทันตแพทย์หญิง พอลลิน เต็ง) เป็นพิธีกร ซึ่งในตอนนี้เป็นตอนเรื่องของโรคตะคริวที่ขา โดยรายการโรคโรคา ปาร์ตี้ จะออกอากาศทางช่อง 9

ภาพที่ 4.11
แสดงภาพลักษณะทางสื่อโทรทัศน์ของปิยะพงษ์
ในการเป็นแขกรับเชิญรายการทันโลกกีฬา

ที่มา: www.thailandsusu.com

รายการทันโลกกีฬา

รายการทันโลกกีฬา เป็นรายการโทรทัศน์ประเภทเล่าข่าว ที่นำเสนอข่าวสารการแข่งขันกีฬา ทั้งในและต่างประเทศ รวมทั้งข่าวความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ของนักกีฬา โดยมีแชมป์ฟิรพล เอื้ออารียกุล เป็นหนึ่งในผู้ดำเนินรายการ โดยรายการทันโลกกีฬาจะออกอากาศทางช่อง 3

จากภาพการออกรายการทันโลกกีฬานี้เป็นการพูดคุยและแสดงความสามารถด้านฟุตบอล ซึ่งก็แสดงให้เห็นถึงเนื้อหาภาพลักษณะในด้านความสามารถที่มาจากรายการประเภทกีฬาและฟุตบอล

จากการสำรวจรายการโทรทัศน์ในช่วงปี 2524 - ปัจจุบัน พบว่า รายการโทรทัศน์ที่ ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ได้รับเชิญไปร่วมนั้น จะพบทั้งรายการที่เกี่ยวกับกีฬาและฟุตบอล กับรายการอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวกับเรื่องกีฬาและฟุตบอล ซึ่งภาพลักษณ์ที่นำเสนอในรายการกีฬาจะมีลักษณะของภาพลักษณ์ในเรื่องของความสามารถ และในรายการอื่น ๆ จะพบภาพลักษณ์ที่มีเนื้อหาเรื่องอื่น ๆ แต่จะยังคงความเกี่ยวข้องกับเรื่องของภาพลักษณ์ในด้านความสามารถทางการฟุตบอลอยู่เช่นกันดังเช่นที่เทพไชย วิโนทัย กล่าวว่า “เยอะเป็นเรื่องปกติ คนมันดัง ใคร ๆ ก็สนใจ สื่อก็คอยจับจ้องอยู่แล้ว พอมีอะไรก็เอาไปออกรายการ” (เทพไชย วิโนทัย, สัมภาษณ์, 5 กุมภาพันธ์ 2553) จากคำสัมภาษณ์แสดงให้เห็นว่าการไปร่วมรายการนั้นเป็นเพราะว่าสื่อได้ทำการค้นหาผู้ที่ได้รับความสนใจ และเมื่อนักฟุตบอลมีชื่อเสียงและเป็นที่สนใจก็จะมีการเชิญไปร่วมรายการ หรือก็คือ สื่อนั้นจะมีลักษณะในการค้นหาสินค้าอย่างเช่นนักฟุตบอลอย่างปิยะพงษ์มานำเสนอ

1.4 ข่าว (News) ในกรณีของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน นั้นจะพบการนำเสนอข่าวและภาพข่าวผ่านทางสื่อโทรทัศน์ ซึ่งจะเป็นในเรื่องของกีฬาและฟุตบอล โดยจะให้ลักษณะของภาพลักษณ์ที่เป็นบวก (Positive) และในเชิงลบ (Negative) บ้าง ดังตัวอย่างภาพข่าวต่อไปนี้

ภาพที่ 4.12

แสดงภาพลักษณ์ทางสื่อโทรทัศน์ของปิยะพงษ์ในการรายงานข่าวและภาพข่าว

ที่มา: www.youtube.com

จากภาพข่าวเป็นการนำเสนอเรื่องราวของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ในเรื่องการแข่งขันที่มีได้แสดงความสามารถในการเล่นฟุตบอล โดยจากภาพข่าวเป็นการแข่งขันกับทีมชาติเกาหลีใต้ เมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2525 ซึ่งปิยะพงษ์ได้แสดงความสามารถในการยิงประตู

1.5 การแสดงละครโทรทัศน์ ภาพยนตร์ และการเป็นนักร้อง คือ การนำเสนอเรื่องราวของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ในรูปแบบของวงการบินไทยที่เป็นลักษณะของภาพลักษณ์ในเชิงบวก (Positive) ที่โดดเด่น ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภทย่อยดังต่อไปนี้

- ละครโทรทัศน์และภาพยนตร์ ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง เกิดมาลุย
- ศิลปินนักร้อง ได้แก่ ออกเทปชุดอัลบั้ม ซัลโว, เล่นมิวสิกวิดีโอของอุ๊พันธุ์ทาง

จากตัวอย่างในข้างต้นนี้แสดงให้เห็นถึงความโดดเด่นของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ที่มีความแตกต่างกับนักฟุตบอลคนอื่น ๆ ในรุ่นเดียวกันได้อย่างชัดเจน โดยเป็นการสื่อสารที่สื่อให้เห็นว่าการเป็นนักกีฬาฟุตบอลนั้นจะไม่สามารถขายได้ทุกที่ แต่ที่จะต้องเปลี่ยนสถานะจากนักฟุตบอลให้กลายเป็นดาราฟุตบอลก่อน ภาพลักษณ์ดังกล่าวจึงจะสามารถขายได้ในเรื่องอื่น ๆ ได้อีก ไม่ว่าจะเป็นการแสดงภาพยนตร์ การเล่นละครโทรทัศน์ หรือการออกอัลบั้มเพลง เป็นต้น ดังนั้น สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จึงเปรียบเสมือนการสื่อสารที่สื่อให้ผู้คนทั่วไปได้เห็นว่าปิยะพงษ์ นั้นเป็นนักฟุตบอลที่แตกต่างไปจากนักฟุตบอลทั่ว ๆ ไป หรือก็คือ การเป็นดาราฟุตบอลที่สามารถเป็นจุดขายในเรื่องอื่น ๆ ที่นอกเหนือไปจากเรื่องฟุตบอลได้อีกเช่นกันดังที่เอกพงศ์ โพธิ์อ่อง กล่าวสรุปไว้ว่า “ก่อนอื่นจะต้องเด่นที่สุดในวงการตัวเองก่อน หลังจากนั้นคนก็สนใจ สื่อก็เอาไปต่อยอดเรื่องอื่น ๆ แผ่ขยายไปวงการอื่น ๆ โดยเฉพาะพวกบันเทิงจะสนใจมาก ขายได้ คนชอบ” (เอกพงศ์ โพธิ์อ่อง, สัมภาษณ์, 28 มกราคม 2553)

กล่าวโดยสรุป จากการสำรวจเนื้อหาภาพลักษณ์ของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ที่ถูกนำเสนอผ่านทางสื่อโทรทัศน์ในช่วง พ.ศ. 2524 - ปัจจุบันนั้น จะพบลักษณะของเนื้อหาที่เป็นในเชิงบวก (Positive) ซึ่งจะเป็นในส่วนของความเป็นพรีเซ็นเตอร์ การเป็นพิธีกรรายการโทรทัศน์ และการเป็นแขกรับเชิญในรายการโทรทัศน์ การเป็นข่าว และการแสดงละคร ภาพยนตร์ นักร้อง โดยภาพลักษณ์ที่ถูกนำเสนอในสื่อโทรทัศน์นี้จะค่อนข้างที่จะเป็นภาพลักษณ์ของการเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงมากกว่าภาพลักษณ์ของความเป็นฮีโร่ ยกเว้นในกรณีของการนำเสนอข่าวที่อาจจะมีลักษณะของภาพลักษณ์ที่เป็นเรื่องของความสามารถด้านกีฬาและฟุตบอลในเชิงลบ (Negative) ที่แสดงถึงความล้มเหลวหรือความพ่ายแพ้บ้าง แต่ทว่าภาพลักษณ์ในส่วนอื่นที่ไม่เกี่ยวกับเรื่องฟุตบอลก็ยังมีมิติทางด้านกีฬาและฟุตบอลเข้ามาเกี่ยวข้องอยู่บ้าง เพื่อที่จะเป็นการตอกย้ำในเรื่องทุนสัญลักษณ์และภาพลักษณ์ในรูปแบบของการเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงที่ได้ใช้ความสามารถทางด้านกีฬาและฟุตบอลนำเข้ามาสู่ภาพลักษณ์ของความเป็นฮีโร่ โดยในการที่นักฟุตบอลได้ถูกเผยแพร่ผ่านทางโทรทัศน์บ่อยครั้งนั้น ก็เป็นลักษณะของการตอกย้ำภาพลักษณ์ให้ผู้ชมทั่วไปและแฟนกีฬาจำจุดเด่นได้ หรือบุคลิกภาพของคนนั้น ๆ ให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังส่งเสริมความมีชื่อเสียงของนักฟุตบอลให้มีอยู่เสมอหรือมากยิ่งขึ้นไปอีกเช่นกัน สื่อโทรทัศน์จึงเป็นสื่อที่มีส่วนสำคัญในการทำ

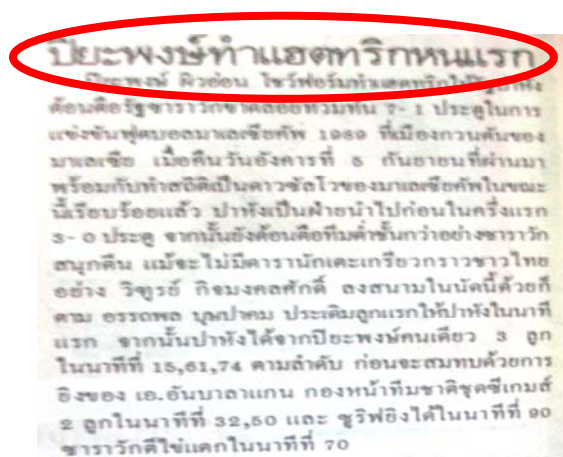
ให้คนทั่วไปได้รับรู้ภาพลักษณ์ในด้านต่าง ๆ และได้รู้จักว่า ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน คนนี้คือ ใคร หน้าตาเป็นอย่างไร มีผลงานที่โดดเด่นเพียงใด รวมทั้งได้รับรู้ในเรื่องราวอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับดาราฟุตบอลคนดังกล่าวด้วย

2. หนังสือพิมพ์ เนื้อหาภาพลักษณ์ของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ที่หนังสือพิมพ์ได้ทำการนำเสนอ จะมีลักษณะของเนื้อหาภาพลักษณ์ที่เป็นเนื้อหาในเชิงบวก (Positive) ภาพลักษณ์ที่มีลักษณะเป็นกลาง (Normal) และเนื้อหาภาพลักษณ์ในเชิงลบ (Negative) ในหนังสือพิมพ์ เช่น การนำเสนอข่าวต่าง ๆ ในการเล่นฟุตบอลเป็นส่วนใหญ่ และชีวิตส่วนตัว เป็นต้น โดยที่ได้ทำการแบ่งหนังสือพิมพ์ออกเป็น 2 ประเภท ดังต่อไปนี้

2.1 หนังสือพิมพ์ทั่วไป ภาพลักษณ์ของปิยะพงษ์ที่ปรากฏในสื่อหนังสือพิมพ์ทั่วไปนั้น จะพบทั้งภาพลักษณ์ที่เกี่ยวกับเรื่องของกีฬาฟุตบอลและความสามารถเป็นหลัก แต่ก็ยังจะพบภาพลักษณ์ที่เกี่ยวกับเรื่องอื่น ๆ ที่นอกเหนือไปจากเรื่องของกีฬาฟุตบอล เช่น เรื่องส่วนตัวดังตัวอย่างดังนี้

ภาพที่ 4.13

แสดงภาพลักษณ์ของปิยะพงษ์ที่ถูกนำเสนอผ่านหนังสือพิมพ์ทั่วไป

ที่มา: มติชน, 6 กันยายน 2532, น. 23.

จากภาพจะเป็นการนำเสนอภาพลักษณ์ในเรื่องของความสามารถที่เป็นในเชิงบวกของปิยะพงษ์ โดยจะเป็นการนำเสนอเพื่อให้เห็นถึงความโดดเด่นของภาพลักษณ์

ภาพที่ 4.14

แสดงภาพลักษณะของปิยะพงษ์ที่ถูกนำเสนอผ่านหนังสือพิมพ์ทั่วไป

ที่มา: มติชน, 13 กันยายน 2532, น. 23.

จากภาพจะเป็นการนำเสนอภาพลักษณะในเรื่องของความสามารถที่เป็นในเชิงลบ โดยจะสื่อให้เห็นถึงภาพลักษณะที่อาจจะเป็นการทรยศชาติ ซึ่งเป็นเรื่องที่เสียหายต่อภาพลักษณ์เป็นอย่างมาก

ภาพที่ 4.15

แสดงภาพลักษณะของปิยะพงษ์ที่ถูกนำเสนอผ่านหนังสือพิมพ์ทั่วไป

ที่มา: มติชน, 5 กันยายน 2532, น. 23.

จากภาพจะเป็นการนำเสนอผลกระทบจากภาพลักษณ์ที่เป็นลบ ในการถูกกล่าวหาว่าล้มบอล ซึ่งจะทำให้ภาพลักษณ์ของปิยะพงษ์ ดูเลวร้ายลงจนต้องระงับการนำปิยะพงษ์เข้าไปเกี่ยวข้องกับสินค้าที่ต้องการให้ปิยะพงษ์ช่วยสร้างภาพลักษณ์สินค้าในตอนแรก

ภาพที่ 4.16

แสดงภาพลักษณ์ของปิยะพงษ์ที่ถูกนำเสนอผ่านหนังสือพิมพ์ทั่วไป

ที่มา: มติชน, 5 ตุลาคม 2532, น. 23.

จากภาพตัวอย่างและข้อความตัวอย่างนี้จะเป็นการนำเสนอเรื่องของปิยะพงษ์ ที่ไม่เกี่ยวกับเรื่องของความสามารถและเป็นในเรื่องของอาการบาดเจ็บหรือความเป็นไปในชีวิตเท่านั้น ซึ่งก็แสดงให้เห็นถึงความสนใจของสื่อที่มีต่อตัว ปิยะพงษ์ ในการนำเสนอเรื่องราว

2.2 หนังสือพิมพ์กีฬาและฟุตบอล ภาพลักษณ์ที่พบในหนังสือพิมพ์กีฬาและฟุตบอลนี้ จะเป็นในส่วนของภาพลักษณ์ที่เกี่ยวกับเรื่องของฟุตบอลและความสามารถทางด้านกีฬา ซึ่งเป็นเรื่องของความเคลื่อนไหวและผลงานต่าง ๆ จะถูกนำเสนอในหนังสือพิมพ์ประเภทดังกล่าวนี้ โดยส่วนมากจะพบเป็นการนำเสนอผ่านสื่อในเชิงบวก (Positive) แต่ก็จะมีพบในเชิงลบบ้างเช่นกัน

จากการสำรวจหนังสือพิมพ์ที่ได้นำเสนอภาพลักษณ์ของปิยะพงษ์ ผิวน่อน ซึ่งอยู่ในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2524 - ปัจจุบัน นั้น พบว่า จะพบทั้งภาพลักษณ์ที่เกี่ยวกับเรื่องความสามารถในการเล่นฟุตบอลเป็นสำคัญ ประกอบกับการนำเสนอภาพลักษณ์ในด้านอื่น ๆ อีกเล็กน้อยจากหนังสือพิมพ์ทั่วไป และหนังสือพิมพ์กีฬาและฟุตบอล ซึ่งในช่วงเวลาดังกล่าวนี้การ

นำเสนอเนื้อหาภาพลักษณ์และเรื่องราวของปิยะพงษ์ผ่านสื่อหนังสือพิมพ์จะมีบทบาทที่เด่นชัดและมากที่สุดดังเช่นคำสัมภาษณ์ของเอกพงศ์ โพธิ์อ่อง ที่กล่าวว่า “ยุคนี้ต้องให้หนังสือพิมพ์ร้านหนังสือพิมพ์มีอยู่ทั่วประเทศ คนบริโภคสื่อนี้เป็นอย่างมาก” (เอกพงศ์ โพธิ์อ่อง, สัมภาษณ์, 28 มกราคม 2553) โดยภาพลักษณ์ที่ถูกนำเสนอออกมานั้นจะเป็นภาพลักษณ์ที่เป็นเนื้อหาในเชิงบวก (Positive) ภาพลักษณ์ที่มีลักษณะเป็นกลาง (Normal) และเนื้อหาภาพลักษณ์ในเชิงลบ (Negative) ทั้งสามด้าน ทั้งนี้สร้างภาพลักษณ์ในเรื่องอื่น ๆ ของปิยะพงษ์ ที่ถูกนำเสนอก็ยังคงความเกี่ยวข้องกับภาพลักษณ์ในเรื่องของความสามารถและฟุตบอลอยู่เช่นกัน ซึ่งก็ทำให้เห็นว่าภาพลักษณ์ที่ออกมาก็ยังคงจะต้องพ่วงภาพลักษณ์ในด้านความสามารถและฟุตบอลอยู่เช่นเดิม

3. นิตยสาร ในส่วนของเนื้อหาภาพลักษณ์ของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ที่สร้างผ่านสื่อนิตยสารนี้ จะเป็นเนื้อหาภาพลักษณ์ที่มีลักษณะเนื้อหาในเชิงบวก (Positive) หากเป็นในนิตยสารทั่วไป แต่ในส่วนของนิตยสารกีฬาและฟุตบอลนั้นจะมีลักษณะเนื้อหาในเชิงบวก และเนื้อหาที่มีลักษณะแบบเป็นกลาง (Normal) ผสมผสานกัน อย่างไรก็ตามเนื้อหาภาพลักษณ์ของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ที่ถูกนำเสนอผ่านทางนิตยสารนี้ไม่พบว่ามีลักษณะของเนื้อหาภาพลักษณ์ที่เป็นเนื้อหาในเชิงลบ (Negative) โดยจะมีนิตยสารอยู่ 2 ประเภทด้วยกัน ได้แก่

3.1 นิตยสารทั่วไป ในส่วนนิตยสารทั่วไปนี้ที่ได้ทำการนำเสนอภาพลักษณ์ของปิยะพงษ์ ซึ่งมีดังต่อไปนี้

- นิตยสารประเภทแนวรสนิยม ได้แก่ นิตยสาร HI CLASS

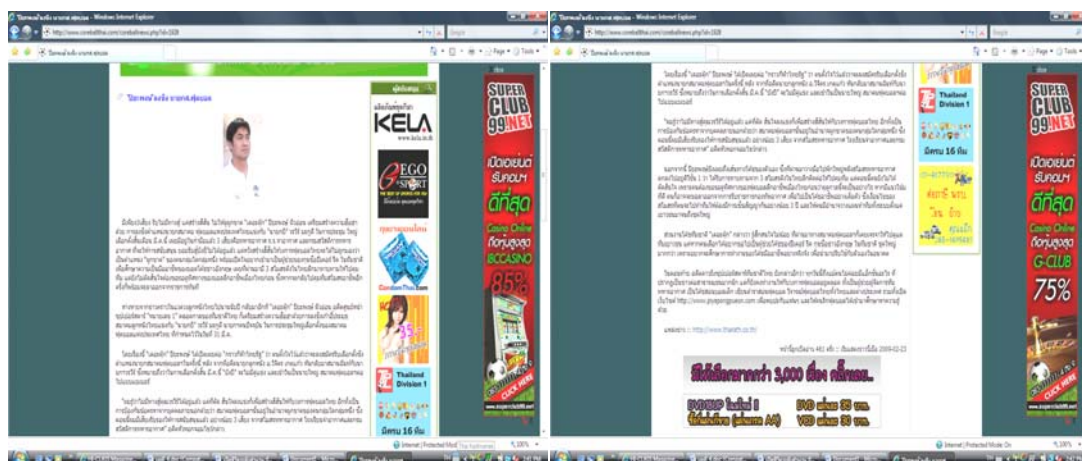
3.2 นิตยสารกีฬาและฟุตบอล มีดังนี้

- นิตยสารกีฬาและฟุตบอลประเภททั่วไป ได้แก่ นิตยสารฟุตบอลสยาม, นิตยสารนักเลงฟุตบอล

4.1 เว็บไซต์กีฬาและฟุตบอล ในเว็บไซต์ประเภทนี้ส่วนใหญ่มักจะมีเนื้อหาภาพลักษณ์ในการนำเสนอที่เกี่ยวกับเรื่องฟุตบอลเป็นหลักสำคัญ แต่ก็พบเนื้อหาภาพลักษณ์ที่เป็นในเรื่องอื่น ๆ ด้วย เช่น เรื่องส่วนตัว โดยเว็บไซต์ดังกล่าวนี้จะเป็นเว็บไซต์ที่เกี่ยวกับฟุตบอลและกีฬา ดังตัวอย่างเช่นเว็บไซต์ดังต่อไปนี้ www.coreballthai.com, www.thaifootball.com, www.siamfootball.com, www.soccer-suck.com, www.cheerallthai.com, www.siamboot.com เป็นต้น ที่ได้นำเสนอเนื้อหาภาพลักษณ์ของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ดังตัวอย่างเช่น

ภาพที่ 4.18

แสดงภาพลักษณ์ของปิยะพงษ์ที่ถูกนำเสนอผ่านเว็บไซต์กีฬาและฟุตบอล

ที่มา: www.coreballthai.com

ภาพลักษณ์ของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ที่ปรากฏในเว็บไซต์กีฬาและฟุตบอลนั้นจะเป็นภาพลักษณ์ที่เกี่ยวกับเรื่องของความสามารถและการแสดงความสามารถในด้านฟุตบอลเป็นหลักสำคัญที่นำเสนอผ่านเว็บไซต์ดังกล่าว ดังตัวอย่างต่อไปนี้ “ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน เพชฌฆาตหน้าหยก ศูนย์หน้าทีเก่งที่สุดในประเทศไทย กับเทคนิคลูกไขว้ขาอันเลื่องชื่อ ที่ยิงทีมชาติ โรมานีเยในการแข่งขันคิงส์คัพ ปี 40 อย่างสวยงามและเป็นที่ประทับใจของแฟนบอลชาวไทย ...” (“เพชฌฆาตหน้าหยก ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน,” 2551)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้ เป็นข้อความที่ได้ถูกนำเสนอผ่านทางเว็บไซต์กีฬาและฟุตบอล ซึ่งจะพบการนำเสนอภาพลักษณ์ในเรื่องที่เกี่ยวกับความสามารถในการเล่นฟุตบอลเป็น

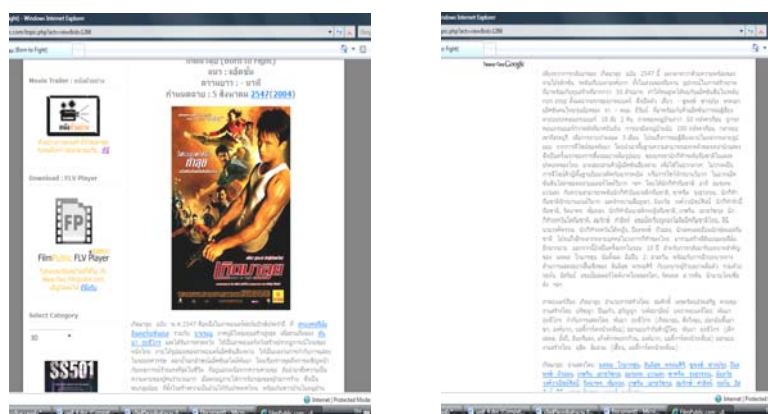
สำคัญ รวมทั้งยังมีเรื่องราวที่เกี่ยวกับฟุตบอลอื่น ๆ ซึ่งการนำเสนอในลักษณะนี้เป็นถือเป็นจุดประสงค์ของเว็บไซต์ที่ต้องการนำเสนอเรื่องกีฬาเป็นหลัก แต่ก็อาจจะพบภาพลักษณ์หรือเรื่องอื่น ๆ บ้างโดยเฉพาะถ้าเป็นช่วงที่ไม่มี การการแข่งขันฟุตบอลเกิดขึ้น

4.2 เว็บไซต์ทั่วไป ในส่วนของเว็บไซต์ประเภททั่วไปนั้นก็จะมีลักษณะของเนื้อหาที่เกี่ยวกับเรื่องกีฬาฟุตบอล ซึ่งมีทั้ง 3 ลักษณะคล้าย ๆ กับเว็บไซต์ประเภทกีฬาและฟุตบอล ไม่ว่าจะเป็นเนื้อหาภาพลักษณ์ในเชิงบวก (Positive) เนื้อหาที่มีลักษณะแบบเป็นกลาง (Normal) และเนื้อหาภาพลักษณ์ในเชิงลบ (Negative) แต่จะมีสิ่งที่แตกต่างกันคือ จะมีลักษณะของเนื้อหาภาพลักษณ์ในเรื่องอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวกับเรื่องฟุตบอลที่หลากหลายมากกว่า โดยเว็บไซต์ทั่วไปที่ได้นำเสนอภาพลักษณ์ของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน สามารถแบ่งออกเป็น 4 ประเภทย่อย ดังต่อไปนี้

- ประเภทวาไรตี้ ได้แก่ www.teenee.com, www.mahachon.com, www.sport-idol.com
- ประเภทข่าว ได้แก่ www.thaitv3.com, www.bangkok-today.com
- ประเภทบันเทิง ได้แก่ www.filmpublic.com, www.daradaily.com, www.medias.co.th, www.adintrend.com, www.youtube.com
- ประเภทองค์กร ได้แก่ www.phyathai.com

ภาพที่ 4.19

แสดงภาพลักษณ์ของปิยะพงษ์ที่ถูกนำเสนอผ่านเว็บไซต์ทั่วไป

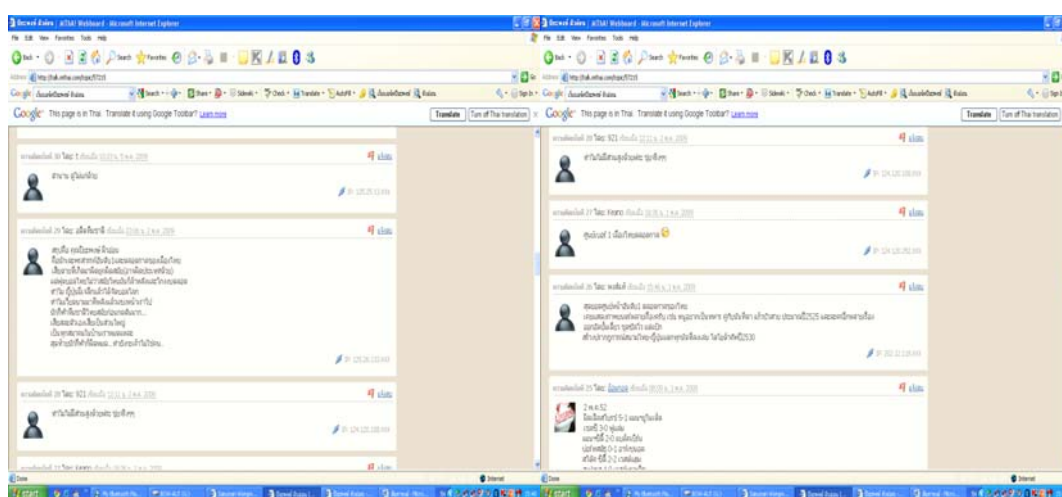
ที่มา: www.filmpublic.com

ในส่วนภาพลักษณ์ของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ที่ถูกนำเสนอผ่านทางเว็บไซต์ทั่วไป นี้ จะมีลักษณะของเนื้อหาภาพลักษณ์ที่เป็นในเรื่องอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับภาพลักษณ์ในด้านความสามารถโดยตรง แต่ทว่าจะเป็นลักษณะของภาพลักษณ์ที่เรื่องอื่น ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับเรื่องความสามารถและฟุตบอลอยู่โดยอ้อม ๆ ซึ่งจากตัวอย่างเว็บไซต์ทั่วไปที่นำเสนอเป็นเว็บไซต์ที่เกี่ยวกับภาพยนตร์ โดยนำเสนอเกี่ยวกับการแสดงภาพยนตร์เรื่อง เกิดมาลุย ที่ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ได้ร่วมแสดงด้วย และได้แสดงโดยใช้ความสามารถในการเล่นฟุตบอลทั้งในเรื่องของ ท่าทาง หรือ แม้กระทั่งรูปภาพการนำเสนอก็มีลูกฟุตบอลเข้ามาเกี่ยวข้อง ดังนั้น ถึงแม้ว่าจะเป็นเว็บไซต์ทั่วไปที่ไม่เกี่ยวกับฟุตบอลโดยตรง แต่ในการนำเสนอภาพลักษณ์ก็ยังคงผสมผสานภาพลักษณ์ในด้านความสามารถเรื่องฟุตบอลเข้าไปด้วย เนื่องจากเป็นทุนความรู้ความสามารถเดิมของตัวดาราฟุตบอลอย่างปิยะพงษ์ ผิวอ่อนเอง

4.3 เว็บไซต์แฟนคลับ จะมีลักษณะของเนื้อหาภาพลักษณ์เพียงแค่ 2 ลักษณะเท่านั้นคือ เนื้อหาภาพลักษณ์ในเชิงบวก (Positive) และ เนื้อหาภาพลักษณ์ที่มีลักษณะแบบเป็นกลาง (Normal) โดยจะเป็นภาพลักษณ์ในเรื่องที่เกี่ยวกับความสามารถด้านฟุตบอล โดยยกตัวอย่างจากเว็บไซต์ของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ได้แก่ www.piyapongpueon.com ที่มีแฟนคลับเข้ามาร่วมแสดงความคิดเห็นและนำเสนอเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับปิยะพงษ์ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ภาพที่ 4.20

แสดงภาพลักษณ์ของปิยะพงษ์ที่ถูกนำเสนอผ่านเว็บไซต์แฟนคลับ

ที่มา: www.piyapongpueon.com

ภาพลักษณ์ของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ที่ปรากฏในเว็บไซต์ของแฟนคลับนี้จะเป็นการนำเสนอภาพลักษณ์ในเรื่องราวที่เกี่ยวกับความสามารถในการเล่นฟุตบอลและหน้าตา

ดังตัวอย่างการนำเสนอเช่น “ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน เป็นนักฟุตบอลที่เก่งมาก ๆ เลยครับ มีเทคนิคและความสามารถที่โดดเด่นเป็นอย่างมาก จนถึงขั้นติดทีมรวมดาราเอเชียด้วย...”

“ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ยอดศูนย์หน้าตำนานทีมชาติไทยที่ยิ่งใหญ่ สุดยอดดาวยิงสูงสุดตลอดกาล...” (“เดอะดึก ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน,” 2551)

จากตัวอย่างทั้งสองดังกล่าวนี้ เป็นตัวอย่างการนำเสนอภาพลักษณ์ที่เกี่ยวกับความสามารถของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ที่แฟนคลับได้นำเสนอผ่านเว็บไซต์แฟนคลับ โดยเป็นการแสดงให้เห็นถึงภาพลักษณ์ในด้านความสามารถที่เป็นในด้านบวก ที่เป็นนักฟุตบอลที่เก่งกาจโดดเด่น และมีความสามารถเป็นอย่างสูง ดังนั้น เว็บไซต์แฟนคลับนี้จะมีการนำเสนอภาพลักษณ์ในลักษณะบวกหรืออย่างน้อยที่สุดก็จะเป็นแบบกลาง ๆ ที่เกี่ยวกับความสามารถ แต่จะไม่พบภาพลักษณ์ในด้านความสามารถที่เป็นในเชิงลบแต่อย่างใด ทั้งนี้เว็บไซต์แฟนคลับนี้จะมีลักษณะที่สำคัญในการรักษาความเป็นดารา (Stardom) ของปิยะพงษ์เอาไว้ด้วยเช่นกัน

จากการสำรวจอินเทอร์เน็ตในช่วง พ.ศ. 2524 - ปัจจุบัน โดยดูจากเว็บไซต์ต่าง ๆ ซึ่งได้แบ่งออกเป็น 3 ประเภทคือ เว็บไซต์กีฬาและฟุตบอล เว็บไซต์ทั่วไป และเว็บไซต์แฟนคลับ พบว่า จะมีเนื้อหาภาพลักษณ์ทั้ง 3 ลักษณะคือ เนื้อหาภาพลักษณ์ในเชิงบวก (Positive) เนื้อหาที่มีลักษณะแบบเป็นกลาง (Normal) และเนื้อหาภาพลักษณ์ในเชิงลบ (Negative) ยกเว้นเพียงแค่ว่าเว็บไซต์แฟนคลับที่จะมีเพียงแค่ว่าเนื้อหาในเชิงบวก (Positive) และ เนื้อหาที่มีลักษณะแบบเป็นกลาง (Normal) เท่านั้น ทั้งนี้ก็เกิดจากการที่แฟนคลับนั้นจะมีลักษณะของความจงรักภักดีต่อดาราฟุตบอลที่ตนเองชื่นชอบ (ณัฐสุพงษ์ สุขโส, 2548) จึงไม่ปรากฏภาพลักษณ์ในเชิงลบอยู่ในเว็บไซต์ของแฟนคลับเลย นอกจากนี้แฟนคลับดาราฟุตบอลยังมีลักษณะที่มีความสำคัญต่อดาราฟุตบอล โดยแฟนคลับนั้นจะเป็นกลไกในการรักษาสถานภาพของการเป็นดาราหรือความเป็นดารา (Stardom) เอาไว้ให้คงอยู่และมีความมั่นคง หรืออีกนัยหนึ่งก็คือว่า ถ้าดาราไม่มีผู้รับสารก็จะคงความเป็นดาราเอาไว้ไม่ได้ เพราะฉะนั้นแฟนคลับหรือการรวมกลุ่มของผู้ที่เข้าใช้อินเทอร์เน็ตก็คือกลไกชนิดหนึ่งในการรักษาซึ่งความเป็นดาราได้อีกด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามในช่วงที่ผู้วิจัยลงมือเก็บข้อมูลนั้นอินเทอร์เน็ตเป็นสื่อเดียวที่มีลักษณะของข้อมูลและเนื้อหาภาพลักษณ์ที่มีมากกว่าสื่อประเภทอื่น ๆ โดยจะเป็นทั้งเรื่องการสร้างความเป็นฮีโร่และการสร้างควมมีชื่อเสียง ทั้งนี้เป็นเพราะว่าอินเทอร์เน็ตเป็นสื่อที่อยู่กลางระหว่างการสื่อสารระหว่างบุคคล (Interpersonal Communication) คือ อำนาจของปัจเจกบุคคลที่จะแสดงทัศนะและสร้างสารต่าง ๆ ออกไป กับการสื่อสารมวลชน (Mass Communication) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงพบลักษณะของภาพลักษณ์ที่มีความหลากหลายมากกว่าภาพลักษณ์ที่พบในสื่อประเภทอื่น ๆ

แต่อย่างไรก็ตามหากเป็นในยุคที่ปิยะพงษ์กำลังมีชื่อเสียงถึงขีดสุดนั้นสื่ออินเทอร์เน็ตถือได้ว่าเป็นสื่อใหม่ที่ยังไม่ค่อยแพร่หลายและยังไม่มีบทบาทมากนักเมื่อเปรียบเทียบกับสื่ออื่น ๆ ทั้งนี้การนำเสนอเนื้อหาและเรื่องราวของปิยะพงษ์ที่ผ่านทางสื่ออินเทอร์เน็ตนั้น เพิ่งจะพบอย่างแพร่หลายในช่วงหลังโดยเฉพาะช่วงที่ปิยะพงษ์ใกล้จะเลิกเล่นฟุตบอลเรื่อยมาจนปัจจุบันที่ได้เลิกเล่นฟุตบอลไปแล้วเท่านั้นเหมือนดังที่คุณ เอกพงศ์ได้กล่าวว่า “ในยุคนี้มีน้อยมากถ้าพูดถึงอินเทอร์เน็ต ยังไม่เจริญไม่ค่อยมีเท่าไร ไม่ค่อยมี” (เอกพงศ์ โพธิ์อ่อง, สัมภาษณ์, 28 มกราคม 2553)

ดังนั้น จากการนำเสนอภาพลักษณ์และเรื่องราวทั้งหมดของปิยะพงษ์ ผิวนอน โดยสื่อประเภทต่าง ๆ ในช่วงต้นนี้ จะปรากฏทั้งภาพลักษณ์และเรื่องราวที่เกี่ยวกับเรื่องของความสามารถในด้านฟุตบอล และภาพลักษณ์ เรื่องราวอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวกับความสามารถในด้านฟุตบอล รวมทั้งลักษณะการนำเสนอเนื้อหาและเรื่องราวต่าง ๆ ของสื่อก็จะพบการนำเสนอในทั้งสามลักษณะคือการนำเสนอในเชิงบวก (Positive) การนำเสนอแบบเป็นกลาง (Normal) และการนำเสนอในเชิงลบ (Negative) ดังตารางสรุปการนำเสนอของสื่อแต่ละประเภทดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1

แสดงประเด็นและลักษณะการนำเสนอเนื้อหาภาพลักษณ์
ของปิยะพงษ์โดยสื่อมวลชนและสื่อใหม่

สื่อ	ประเด็น/เนื้อหา	ลักษณะการนำเสนอ (+, -)
โทรทัศน์		
ฟรีเซ็นเตอร์	ฟุตบอล/อื่น ๆ	บวก
ออกรายการทีวี	ฟุตบอล/อื่น ๆ	บวก
พิธีกรรายการทีวี	ฟุตบอล	บวก
ข่าว	ฟุตบอล	บวก/ลบ
การเล่นละคร ภาพยนตร์ นักร้อง	ฟุตบอล/อื่น ๆ	บวก
หนังสือพิมพ์		
หนังสือพิมพ์ทั่วไป	ฟุตบอล/อื่น ๆ	บวก/กลาง/ลบ
หนังสือพิมพ์กีฬาและฟุตบอล	ฟุตบอล	บวก/กลาง

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

สื่อ	ประเด็น/เนื้อหา	ลักษณะการนำเสนอ (+, -)
นิตยสาร		
นิตยสารทั่วไป	ฟุตบอล/อื่น ๆ	บวก
นิตยสารกีฬาและฟุตบอล	ฟุตบอล	บวก/กลาง
อินเทอร์เน็ต		
เว็บไซต์ทั่วไป	ฟุตบอล/อื่น ๆ	บวก/กลาง/ลบ
เว็บไซต์กีฬาและฟุตบอล	ฟุตบอล/อื่น ๆ	บวก/กลาง/ลบ
เว็บไซต์แฟนคลับ	ฟุตบอล	บวก/กลาง

จากตารางที่ 4.1 ดังกล่าวนี้นี้สามารถสรุปได้ว่า จากการสำรวจและเก็บข้อมูลประเภทของสื่อในช่วงระยะเวลาดังแต่เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2552-มกราคม พ.ศ. 2553ของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน นี้พบว่า สื่อต่าง ๆ ได้นำเสนอภาพลักษณ์และเรื่องราวของปิยะพงษ์ที่มีทั้งเรื่องความสามารถด้านฟุตบอลและเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องส่วนตัว โดยสื่อโทรทัศน์นั้นจะมีลักษณะการนำเสนอที่เป็นไปในเชิงบวกทั้งในเรื่องฟุตบอลและเรื่องอื่น ๆ ยกเว้นข่าวที่จะมีในเชิงลบบ้างที่เกี่ยวกับการล้มบอล สื่อนิตยสารจะนำเสนอเนื้อหาแบบบวกและเป็นกลางในนิตยสารกีฬาและฟุตบอล แต่สำหรับนิตยสารทั่วไปจะนำเสนอเนื้อหาในเชิงบวกเท่านั้นโดยเป็นเรื่องราวอื่น ๆ ที่เชื่อมโยงอยู่กับเรื่องฟุตบอล นอกจากนี้สื่อหนังสือพิมพ์โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์ทั่วไปที่จะมีการนำเสนอทั้งในสามลักษณะที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับฟุตบอลและเรื่องอื่น ๆ ซึ่งต่างจากหนังสือพิมพ์กีฬาและฟุตบอลที่จะไม่พบการนำเสนอในเชิงลบ และจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับฟุตบอลและความสามารถเป็นหลัก เช่นเดียวกับสื่ออินเทอร์เน็ตที่จะพบการนำเสนอทั้งสามลักษณะในเว็บไซต์ทั่วไป โดยมีเรื่องราวอื่น ๆ เป็นหลักกับเรื่องราวเกี่ยวกับฟุตบอลและความสามารถทางกีฬา ในขณะที่เว็บไซต์กีฬาและฟุตบอลก็จะพบเรื่องราวที่เกี่ยวกับฟุตบอลเป็นหลักและเรื่องอื่น ๆ อยู่บ้างเล็กน้อย แต่ทว่าในส่วน of เว็บไซต์แฟนคลับนั้นจะไม่พบการนำเสนอที่เป็นลบปรากฏ และส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับความสามารถและฟุตบอลเป็นสำคัญ ซึ่งทั้งหมดก็เป็นประเด็น เนื้อหาภาพลักษณ์ และลักษณะในการนำเสนอของสื่อแต่ละประเภททั้งสื่อมวลชนและสื่อใหม่

นอกจากนี้สิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งในการนำเสนอภาพลักษณ์ของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน นั้นภาพลักษณ์ที่สื่อมวลชน และสื่อใหม่ได้นำเสนอออกมาจะขึ้นอยู่กับแก่น/ธีม (theme) ของสื่อ

เป็นหลัก ลำดับที่จะกำหนดลักษณะของเนื้อหาภาพลักษณ์และเรื่องราวที่ได้นำเสนอ ออกมา ซึ่งถึงแม้ว่าการนำเสนอภาพลักษณ์ของสื่อจะขึ้นอยู่กับธีมของสื่อที่จะเป็นตัวกำหนดแล้วนั้น แต่อย่างไรก็ตามภาพลักษณ์ที่สื่อได้นำเสนอออกมานั้นก็ยังจะต้องพ่วงหรือเชื่อมโยงด้วยภาพลักษณ์ หรือความสามารถทางด้านกีฬาและฟุตบอลอยู่เช่นเดิม เพื่อเป็นการตอกย้ำทุนความรู้ความสามารถ เดิมในตัวของผู้มีทุนภาพลักษณ์ในเรื่องความสามารถในด้านกีฬาและฟุตบอลอยู่แล้ว และสื่อต่าง ๆ เองก็ได้นำภาพลักษณ์เดิมนั้นไปขยายภาพลักษณ์ในรูปแบบใหม่ที่ได้ถูกสร้างขึ้นจาก ธีมของสื่อต่าง ๆ ที่จะเป็นตัวกำหนดภาพลักษณ์นั้น ๆ อีกทั้งการจะเป็นดาราฟุตบอลนั้นจะต้องมีการถูกนำเสนอภาพลักษณ์ในเรื่องราวต่าง ๆ ที่มากกว่าแค่การปรากฏในรูปของนักกีฬา (Sport Person) หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งจะต้องมีภาพลักษณ์และเรื่องราวที่ไปปรากฏอยู่มากไปกว่าแค่การ ปรากฏอยู่ในสื่อกีฬาเท่านั้น ทั้งนี้การปรากฏตัวในสื่อที่นอกเหนือไปจากกีฬาและฟุตบอลนั้นเป็น เพราะว่ามีนักฟุตบอลที่ได้แสดงความสามารถจนมีชื่อเสียงและสื่อได้นำเสนอแล้วนั้น นักฟุตบอลก็ จะอยู่ในความสนใจของคนทั่วไป เหมือนกับเป็นสินค้าชนิดหนึ่งของสื่อ ดังนั้น สื่อจึงนำไปเชื่อมโยง กับสิ่งอื่น ๆ เช่น สื่อที่ไม่เกี่ยวกับกีฬาและฟุตบอล เพื่อให้ผู้รับได้เสพและเมื่อผู้รับหรือคนทั่วไปชอบ เสพสื่อก็จะนำเสนอเพื่อให้เกิดการเสพอย่างต่อเนื่องดังที่เอกพงศ์ โพธิ์อ่อง ให้สัมภาษณ์กับผู้วิจัย ว่า “นักบอลเก่ง มีชื่อเสียง คนสนใจ สื่อนำเสนอขายชื่อเสียงให้คนเสพ คนชอบสื่อก็ขายเรื่อย ๆ” (เอกพงศ์ โพธิ์อ่อง, สัมภาษณ์, 28 มกราคม 2553)

ความถี่ของสื่อ

ในส่วนของความถี่ของการนำเสนอภาพลักษณ์นั้น จะเป็นในเรื่องของเงื่อนไขของการ เกิดภาพลักษณ์ ซึ่งจะขึ้นอยู่กับปัจจัยในเรื่องของช่วงเวลาที่เกมการแข่งขันฟุตบอลรายการต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการแข่งขันฟุตบอลภายในประเทศและการแข่งขันฟุตบอลระหว่างประเทศ ประกอบ กับผลงานที่ได้แสดงออกมาในเกมการแข่งขันแต่ละเกม รวมทั้งเหตุการณ์สำคัญ ๆ ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น หรือมีการเปลี่ยนแปลงภายในชีวิตเป็นหลัก นอกจากนี้ปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความถี่ในการ นำเสนอภาพลักษณ์นั้น ก็ยังมีในเรื่องของผู้สนับสนุนและสปอนเซอร์หรือภาคธุรกิจต่าง ๆ ที่เข้า มาเกี่ยวข้อง เนื่องจากการแสดงความสามารถจนประสบความสำเร็จนั้นจะทำให้เป็นผู้ที่อยู่ใน ความสนใจของบุคคลอื่นและสังคมจนเป็นเหตุให้ผู้สนับสนุนและภาคธุรกิจต่าง ๆ เห็นถึงจุดเด่น หรือภาพลักษณ์ในเรื่องความสามารถตรงนี้และได้เข้ามาเกี่ยวข้องจนทำให้เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ เกิดความถี่ในการนำเสนอภาพลักษณ์ ดังนั้น ผู้สนับสนุนและภาคธุรกิจต่าง ๆ ก็มีผลต่อความถี่ เนื่องจากการสามารถทำให้สื่อเลือกให้พื้นที่ข่าวที่มากกว่า ใช้ความถี่ที่มากกว่านักกีฬาฟุตบอลคนอื่น ๆ เพื่อให้เห็นผลิตภัณฑ์ของผู้สนับสนุนที่มากกว่าเดิมอีกด้วย แต่อย่างไรก็ตามความถี่ในการนำเสนอ ภาพลักษณ์ต่าง ๆ ที่มีมากนี้ก็ขึ้นอยู่กับปริมาณเท่านั้น แต่ในเชิงคุณภาพหรือในแง่ของเนื้อหา

ภาพลักษณ์ที่น่าเสนอนั้นจะมีลักษณะของเนื้อหาที่เป็นไปในแนวเดียวกัน คือ จะเป็นเรื่องราวที่คล้าย ๆ กันไม่แตกต่างกันเท่าไร ทั้งนี้ในส่วนของความถี่ที่สื่อได้นำเสนอเรื่องราวของปิยะพงษ์ที่มีมากกว่านักฟุตบอลคนอื่น ๆ ในรุ่นเดียวกันนี้ก็เนื่องมาจากว่าเป็นนักฟุตบอลที่มีชื่อเสียง คนจะสนใจเยอะ สื่อก็จึงต้องนำเสนอเพื่อที่จะขายข่าวที่คนทั่วไปหรือคนส่วนมากต้องการรับรู้ ซึ่งการนำเสนอ นักฟุตบอลคนอื่น ๆ อาจจะมีบ้างแต่คนก็ค่อนข้างสนใจปิยะพงษ์มากกว่าเช่นเดียวกับเอกพงศ์ โพธิ์อ่อง ที่กล่าวว่า “เมื่อมีคนสนใจ ชื่อขายได้ คนอยากรู้ สื่อก็ต้องนำเสนอ จะไปนำเสนอคนอื่น ๆ มากทำไม ในเมื่อคนสนใจปิยะพงษ์มากกว่า สื่อนำเสนอ นักบอลคนอื่นก็ได้ก็มีแต่คนก็ไม่สนใจเท่าไร เมื่อเป็นปิยะพงษ์คนสนใจอ่านสนใจดู สื่อก็ต้องเอาปิยะพงษ์มากกว่า” (เอกพงศ์ โพธิ์อ่อง, สัมภาษณ์, 28 มกราคม 2553) โดยความถี่ของสื่อต่าง ๆ ในการนำเสนอเรื่องราวและเนื้อหาภาพลักษณ์ของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน สามารถสรุปได้ดังตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2
แสดงปริมาณความถี่ในการนำเสนอเนื้อหาภาพลักษณ์
ของปิยะพงษ์โดยสื่อมวลชนและสื่อใหม่

สื่อ	ความถี่ (ครั้ง)	ร้อยละ (เปอร์เซ็นต์)
โทรทัศน์	24	23.5
หนังสือพิมพ์	57	55.9
นิตยสาร	5	4.9
อินเทอร์เน็ต*	16*	15.7*
รวม	102	100.0

* หมายเหตุ ในกรณีสื่ออินเทอร์เน็ตของปิยะพงษ์จะเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสำรวจในปัจจุบัน

จากตารางที่ 4.2 ในข้างต้นนี้ เป็นตารางสรุปที่แสดงให้เห็นถึงภาพรวมทั้งหมดของการนำเสนอเนื้อหาต่าง ๆ ทั้งที่เกี่ยวกับเรื่องฟุตบอล และเรื่องอื่น ๆ โดยในส่วนของความถี่ที่สื่อแต่ละชนิดได้ทำการนำเสนอสามารถสรุปได้ว่า จากการสำรวจและเก็บข้อมูลความถี่ของสื่อในช่วงระยะเวลาดังแต่เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2552-มกราคม พ.ศ. 2553ของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน นั้นพบว่า สื่อหนังสือพิมพ์จะเป็นสื่อที่มีความถี่ในการนำเสนอมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 55 โดยประมาณ เนื่องจากว่าในยุคนี้สื่อหนังสือพิมพ์มีบทบาทและได้รับความนิยมอย่างกว้างขวางอยู่ เช่นเดียวกับ

เทพไชย วิโนทัย ที่กล่าวกับผู้วิจัยว่า “เป็นยุคหนังสือพิมพ์อยู่ ได้รับความนิยมนมาก สื่ออื่น ๆ ยังไม่ค่อยเท่าไร ยังไม่ค่อยเจริญ” (เทพไชย วิโนทัย, สัมภาษณ์, 5 กุมภาพันธ์ 2553) รองลงมาคือ สื่อโทรทัศน์ที่มีความถี่ในการนำเสนอเนื้อหาและเรื่องราวคิดเป็นร้อยละ 23 โดยประมาณ และสื่ออินเทอร์เน็ตมีความถี่ในการนำเสนอที่มากเป็นอันดับสามโดยมีความถี่ในการนำเสนอที่คิดเป็นร้อยละ 15 โดยประมาณ ทั้งนี้ในส่วนของสื่อนิตยสารจะเป็นสื่อที่มีความถี่ในการนำเสนอเรื่องราว ข่าวสาร และเนื้อหาภาพลักษณ์ของปิยะพงษ์น้อยที่สุด ซึ่งมีความถี่ในการนำเสนอที่คิดเป็นร้อยละ 4 โดยประมาณเพียงเท่านั้น ซึ่งจากข้อมูลทั้งหมดในช่วงต้นนี้ก็แสดงให้เห็นถึงปริมาณความถี่โดยรวมของสื่อต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นสื่อมวลชน และสื่อใหม่ในการนำเสนอข่าวสาร เรื่องราว และเนื้อหาภาพลักษณ์ของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ออกมาให้ผู้คนทั่วไปได้เกิดการรับรู้

บทบาทของสื่อ

บทบาทของสื่อมวลชน และสื่อใหม่ ในการนำเสนอเนื้อหาภาพลักษณ์ของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน โดยผู้วิจัยได้พบและแบ่งเนื้อหาออกเป็น 2 เรื่อง คือ เรื่องความสามารถด้านฟุตบอลและเรื่องอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ด้านฟุตบอล ของบทบาททั้ง 3 ที่ประกอบไปด้วย บทบาทการให้ข้อมูล บทบาทการให้ความหมาย และบทบาทการประเมินคุณค่า ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. บทบาทในการให้ข้อมูล (Information) ของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน นั้นจะมีลักษณะเนื้อหาภาพลักษณ์แบบเป็นกลาง (Normal) โดยจะเป็นการให้ข้อมูลทั้งในเรื่องที่เกี่ยวกับกีฬาฟุตบอลและเรื่องส่วนตัว ซึ่งบทบาทการให้ข้อมูลที่ปรากฏนี้จะถูกนำเสนอผ่านทางโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร และอินเทอร์เน็ต ดังตัวอย่างดังนี้ “ดาวซัลโวฟุตบอลเยาวชนชิงแชมป์เอเชียโซน 2 ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ลงสนามโชว์ฟอร์มในการแข่งขันฟุตบอล 2 แมทช์ในวันเดียวกันและเวลาคาบเกี่ยวกันเมื่อวันพุธที่ผ่านมา...” (“ปิยะพงษ์ วังรอกโชว์ฟอร์มบอล 2 นัด,” 2525, น. 11)

“...สโมสรลัคกี้โกลด์สตาร์ สโมสรชื่อดังในฟุตบอลลีกเกาหลีใต้ เตรียมคว้าตัวปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ศูนย์หน้าดาวยิงทีมชาติไทย และดาราเอเชียไปร่วมทีม...” (“สโมสรลัคกี้โกลด์สตาร์สนคว้าปิยะพงษ์,” 2526, น. 11)

“...ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน จะเข้าร่วมสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในพรรคเพื่อแผ่นดิน ส.ส.กทม. เขตบางกะปิ ในนามพรรคเพื่อแผ่นดิน...” (“ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน,” 2551)

จากตัวอย่างที่ยกมาข้างต้นทั้งหมดนี้ จะเป็นการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องของการแสดงความสามารถหรือภาพลักษณ์ในด้านความสามารถทางฟุตบอล และการให้ข้อมูลในเรื่องส่วนตัวที่ไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องฟุตบอล ซึ่งบทบาทการให้ข้อมูลนี้เป็นบทบาทที่มีลักษณะของการนำเสนอเรื่องราวที่เกิดขึ้นหรือกำลังจะเกิดขึ้น โดยบทบาทดังกล่าวนี้ถือได้ว่าเป็นบทบาทที่เด่นชัดมากในแง่ของการสร้างความสนใจ เพราะเป็นบทบาทที่สร้างความสนใจจากผู้คนอย่างต่อเนื่อง

ซึ่งถ้าสื่อใช้บทบาทในการให้ข้อมูลมากแล้วนั้นก็ทำให้เป็นนักฟุตบอลอยู่ในความสนใจอย่างต่อเนื่องจนทำให้เกิดการเป็นดาราฟุตบอลได้ในที่สุด

2. บทบาทในการให้ความหมาย (Definition) ในส่วนของบทบาทนี้จะมีลักษณะของเนื้อหาภาพลักษณ์ในเชิงบวก (Positive) และเนื้อหาภาพลักษณ์ในเชิงลบ (Negative) ซึ่งจะเป็นการให้ความหมายในเรื่องของกีฬาฟุตบอลและเรื่องส่วนตัวเช่นกัน โดยบทบาทการในการให้ความหมายนี้จะถูกนำเสนอผ่านทาง โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร และอินเทอร์เน็ต ดังตัวอย่างเช่น “... เดอะด็อก ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน สูดยออดาวยิ่งทีมชาติไทยที่โดดเด่นทั้งหน้าตาที่หล่อเลาเอการและลีลาการเล่นที่โดดเด่นและเก่งกาจจนได้รับฉายาว่า ศูนย์หน้าหน้าหยก หรือ เพชฌฆาตหน้าหยก...” (“เปิดชีวิตระดับตำนาน เดอะด็อก ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน,” 2550)

จากตัวอย่างในข้างต้นนี้เป็นบทบาทของสื่อที่เกี่ยวกับการให้ความหมาย โดยตัวอย่างดังกล่าวนี้จะมีลักษณะของการให้ความหมายแก่ ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ทั้ง 2 ด้าน ได้แก่ การให้ความหมายในเรื่องของการเป็นนักฟุตบอลหน้าตาดี ซึ่งจะสังเกตได้จากข้อความที่ว่า “โดดเด่นทั้งหน้าตาที่หล่อเลาเอการ” โดยข้อความสื่อให้เห็นว่าเป็นคนที่รูปหล่อและหน้าตาดี ซึ่งเป็นการให้ความหมายที่สามารถจะทำให้เป็นจุดเด่นและกลายเป็นดาราฟุตบอลได้ รวมทั้งการให้ความหมายในด้านความสามารถในการเล่นฟุตบอล ดังข้อความตัวอย่างที่ว่า “ลีลาการเล่นที่โดดเด่นและเก่งกาจ” ซึ่งแสดงความหมายว่าเป็นนักฟุตบอลที่มีความสามารถในการเล่นฟุตบอลเป็นอย่างมากและโดดเด่นกว่านักฟุตบอลคนอื่น ๆ จนสามารถที่จะกลายเป็นดาราฟุตบอลได้เช่นกัน ดังนั้น บทบาทการให้ความหมายนี้เป็นบทบาทที่สามารถที่จะสร้างการเป็นดาราฟุตบอลได้โดยการให้ความหมายในเรื่องที่เด่น ๆ ของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ทั้งในเรื่องหน้าตาและความสามารถในการเล่นฟุตบอล

3. บทบาทในการประเมินคุณค่า (Evaluation) เนื้อหาภาพลักษณ์ที่พบจากบทบาทในการประเมินคุณค่านี้ จะมีลักษณะของเนื้อหาภาพลักษณ์ในเชิงบวก (Positive) ที่เกี่ยวกับเรื่องของความสามารถและฟุตบอล โดยในส่วนของบทบาทดังกล่าวนี้จะถูกนำเสนอผ่านทางสื่ออินเทอร์เน็ต ดังตัวอย่างดังนี้ “...ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ถือได้ว่าเป็นนักฟุตบอลไทยที่ทำให้ชาวต่างชาติโดยเฉพาะชาวเอเชียได้รับรู้ว่าเป็นนักฟุตบอลไทยเก่งกาจแค่ไหน...” (“ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน,” 2552)

จากตัวอย่างบทบาทของสื่อในการประเมินคุณค่าในข้างต้นนี้ เป็นการประเมินคุณค่าในเรื่องของความสามารถในด้านฟุตบอล ซึ่งเนื้อหาตัวอย่างนี้สื่อให้เห็นคุณค่าของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ที่เป็นนักฟุตบอลไทยแต่ยังสามารถที่จะแสดงความสามารถที่โดดเด่นออกมาได้ไม่แพ้ชาวต่างชาติอื่น ๆ ที่เก่งในเรื่องของฟุตบอลเช่นกัน โดยเป็นการประเมินความเป็นชาติไทยและการ

เป็นนักฟุตบอลไทย ดังนั้น บทบาทดังกล่าวนี้เองที่แสดงถึงการเป็นดาราฟุตบอลได้ เพราะการถูกประเมินคุณค่าในลักษณะนี้ นั่นก็หมายความว่าต้องเป็นนักฟุตบอลที่โดดเด่นคู่ควรแก่การประเมินคุณค่า และที่สำคัญการประเมินคุณค่าที่โดดเด่นในรูปแบบนี้จะนำไปสู่การเป็นดาราฟุตบอลจากการชี้ให้เห็นถึงคุณค่าที่ยิ่งใหญ่ที่เกิดมาจากความสามารถด้านกีฬาของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน

ดังนั้น บทบาทของสื่อดังกล่าวในการนำเสนอข่าวสาร เรื่องราว และเนื้อหาภาพลักษณ์ของนักฟุตบอล จะเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการเป็นดาราฟุตบอลของนักฟุตบอลอีกสิ่งหนึ่ง เพราะในแต่ละบทบาทของสื่อไม่ว่าจะเป็น บทบาทในการให้ข้อมูล (Information) บทบาทในการให้ความหมาย (Definition) และ บทบาทในการประเมินคุณค่า (Evaluation) นั้นจะมีลักษณะของการส่งเสริมให้นักฟุตบอลทั่วไปกลายเป็นนักฟุตบอลที่อยู่ในความสนใจ และความรู้สึกนึกคิดของผู้คนทั่วไป ซึ่งก็จะนำไปสู่ความรู้สึกที่ดี ภาพลักษณ์ที่ดี และจะกลายเป็นนักฟุตบอลที่ยิ่งใหญ่หรือดาราฟุตบอลได้ในที่สุด โดยบทบาทของสื่อในการนำเสนอเรื่องราวและภาพลักษณ์ของนักฟุตบอลทั่วไปในรุ่นเดียวกันกับนักฟุตบอลที่เป็นดาราฟุตบอลนั้นก็มีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน ซึ่งบทบาทต่าง ๆ ของสื่อในการนำเสนอดาราฟุตบอลนั้นจะมีบทบาทการนำเสนอเนื้อหาและรายละเอียดที่มากกว่าแค่เรื่องความสามารถหรือเรื่องของฟุตบอลเท่านั้น แต่จะต้องมีบทบาทของการนำเสนอเรื่องราวและเนื้อหาอื่น ๆ นอกเหนือไปจากฟุตบอลอีกด้วย เช่น เรื่องส่วนตัว เป็นต้น ทั้งนี้สามารถอธิบายได้ว่าบทบาทของสื่อ นั้นจะเป็นบทบาทของการกำหนดความหมายในการยกระดับสถานภาพหรือการให้สถานภาพ (Status Conferal) แก่นักฟุตบอล โดยการที่สื่อได้รายงานข่าวและเรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลนั้นก็จะเป็นการเพิ่มศักดิ์ศรีแก่นักบุคคลนั้น จะทำให้นักบุคคลนั้นเป็นที่รู้จัก มีสถานภาพ มีชื่อเสียง และเป็นคนเด่นดังในสังคมได้ (ประมะ สตะเวทิน, 2539) ประกอบกับสื่อที่มีบทบาทมากไปกว่าแค่การนำเสนอเรื่องความสามารถด้านฟุตบอลนั้นเป็นเพราะว่า เมื่อนักฟุตบอลมีชื่อเสียงขึ้น และอยู่ในความสนใจของคนทั่วไปแล้วนั้น สื่อก็จะต้องพยายามสร้างในสิ่งที่แปลกใหม่เพื่อให้ผู้รับสนใจและอยากรู้อย่างไร ๆ และสื่อก็จะได้นำเสนออย่างต่อเนื่องเช่นเดียวกับเอกพงศ์ โพธิ์อ่อง ที่ให้สัมภาษณ์ว่า “ก็เป็นนักบอลดังคนอยากรู้ ชื่อเสียงดี สื่อมีบทบาทก็ต้องทำทุกเรื่อง สร้างอยู่เรื่อย ๆ เจอะอะไรใหม่ ๆ ก็ต้องนำเสนอ แต่ส่วนใหญ่ก็จะเป็นเรื่องที่ดี ๆ นะ” (เอกพงศ์ โพธิ์อ่อง, สัมภาษณ์, 28 มกราคม 2553) ดังนั้น บทบาทของสื่อในการนำเสนอข่าวและเรื่องราว นั้นจะเป็นสิ่งที่สามารถสร้างความเป็นดาราให้นักฟุตบอลได้ แต่จะต้องเป็นบทบาทการนำเสนอเรื่องราว ข่าวสาร และเนื้อหาภาพลักษณ์ ที่มากกว่าแค่เรื่องของความสามารถและการเล่นฟุตบอลเท่านั้นดังที่เทพไชย วิโนทัย กล่าวสรุปว่า “จริง ๆ เรื่องของฟุตบอลก็ต้องนำเสนออยู่แล้วเป็นปกติ แต่เรื่องอื่น ๆ เนี่ยก็ต้องมีเพราะคนก็สนใจปิยะพงษ์ สื่อก็ต้องทำให้คนสนใจด้วย บทบาทของสื่อจึงมีเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับฟุตบอลด้วย” (เทพไชย วิโนทัย, สัมภาษณ์, 5 กุมภาพันธ์ 2553)

2.3 กลยุทธ์ของสาร (Message Strategy)

คือ ลักษณะวิธีการต่าง ๆ ในการสร้างความเป็นดารา (Stardom) ผ่านตัวสารที่ปรากฏอยู่ในการนำเสนอเนื้อหาภาพลักษณ์ของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ซึ่งประกอบไปด้วย การเลือกประเด็น การนำเสนอ รูปแบบการนำเสนอ และวิธีการนำเสนอ โดยมีรายละเอียดดังนี้

การเลือกประเด็นการนำเสนอ

ประเด็นเนื้อหาที่สื่อต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นโทรทัศน์ นิตยสาร หนังสือพิมพ์ นิตยสาร และอินเทอร์เน็ต ได้นำเสนอเนื้อหาภาพลักษณ์ของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ในประเด็นต่าง ๆ ซึ่งประกอบไปด้วย ผลงาน ความเคลื่อนไหวด้านฟุตบอล ลักษณะนิสัย หน้าตา กิจกรรมช่วยเหลือสังคม และการดำเนินชีวิต ซึ่งมีรายละเอียดต่าง ๆ ต่อไปนี้

1. **ผลงาน** ในส่วนของประเด็นการนำเสนอเรื่องของผลงานนั้นพบว่า จะเป็นประเด็นที่นำเสนอภาพลักษณ์เรื่องของความสามารถทั้งในเรื่องที่เกี่ยวกับฟุตบอลที่เป็นเกมการแข่งขันและผลงานรางวัลต่าง ๆ ที่ได้รับ ซึ่งจะมีทั้งภาพลักษณ์ในเชิงบวก (Positive) และภาพลักษณ์ในเชิงลบ (Negative) รวมทั้งประเด็นผลงานเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับฟุตบอล ซึ่งจะมีทิศทางของภาพลักษณ์ที่เป็นในเชิงบวก (Positive) เท่านั้น โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.1 **ผลงานเรื่องเกี่ยวกับฟุตบอลโดยตรง** ผลงานเรื่องเกี่ยวกับฟุตบอลโดยตรงนั้นจะเป็นการนำเสนอในส่วนของความสามารถของปิยะพงษ์หรือรางวัลที่เกิดจากผลงานการแข่งขันแต่ละเกมในรายการต่าง ๆ ทั้งที่เป็นการแข่งขันฟุตบอลภายในประเทศและการแข่งขันฟุตบอลระหว่างประเทศทั้งในระดับสโมสรรวมทั้งในระดับทีมชาติไทย ดังตัวอย่างเช่น “...ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน โชว์ฟอร์มทำแฮตทริกให้รัฐปาหังต้อนคือรัฐซาราวักขาดลอยท่วมท้น 7-1 ประตู่ ในการแข่งขันฟุตบอลมาเลเซียคัพ พร้อมทำสถิติเป็นดาวซัลโวของมาเลเซียคัพในขณะนี้...” (“ปิยะพงษ์ แฮตทริกหนแรก,” 2532, น. 23)

“...ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ยิงเบิ้ลก่อนทำทีมไทยชนะบรูไน 3-1 ในการแข่งขันซีเกมส์ครั้งที่ 14 นัดแรกกับ ทีมชาติบรูไน...” (“ปิยะพงษ์ยิงเบิ้ลก่อนชนะ 3-1,” 2530, น. 16)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้ เป็นกรณีที่แสดงให้เห็นถึงการนำเสนอภาพลักษณ์ของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ในประเด็นของผลงานที่เกี่ยวกับเรื่องฟุตบอลโดยตรง ที่เกิดมาจากความสามารถของปิยะพงษ์ที่ได้แสดงออกมาในการเล่นฟุตบอลจนสามารถนำชัยชนะมาสู่ทีมได้ และเป็นผู้ที่โดดเด่นที่สุดในการแข่งขันเกมนั้น ๆ โดยการนำเสนอประเด็นของผลงานในส่วนของ การแสดงความสามารถนี้จะทำให้เห็นถึงภาพลักษณ์ในด้านความสามารถอย่างชัดเจน อย่างไรก็ตามก็ยังพบการนำเสนอภาพลักษณ์เรื่องดังกล่าวนี้ในเชิงลบอยู่บ้างเช่นกัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“... ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ซูเปอร์สตาร์ของทีมบอลไทยเดินคอตกออกจากสนามหลังจากฟ่ายแพ้ มาเลเซียในรอบรองชนะเลิศฟุตบอลซีเกมส์ครั้งที่ 15...” (“ความเจ็บปวด,” 2532, น. 22)

จากตัวอย่างในข้างต้นนี้เป็นการนำเสนอผลงานที่เกี่ยวกับการฟ่ายแพ้ของทีม แต่นำเสนอโดยใช้ ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน นำเสนอประเด็นดังกล่าวนี้ ซึ่งเป็นภาพลักษณ์ที่ไม่ดีเท่าไร เพราะเป็นในเรื่องการแพ้ แต่อย่างไรก็ตามภาพลักษณ์ที่นำเสนอออกมานี้ก็ไม่ใช่ภาพลักษณ์ที่เป็นในด้านลบเท่านั้น แต่เป็นการสื่อให้เห็นว่าการกีฬาจะต้องมีการแพ้ชนะกันเป็นเรื่องธรรมดาในการแข่งขัน ทั้งนี้สื่อยังนำเสนอผลงานที่ไม่ใช่ของทีมโดยรวมแต่เป็นผลงานที่เกิดขึ้นเฉพาะกับ ปิยะพงษ์ เท่านั้น ดังเช่นตัวอย่างดังนี้ “...ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ซูเปอร์สตาร์ทีมชาติไทย ได้คว้าแชมป์ ลีกกับทีมลัคกี้ โกลด์สตาร์ และคว้ารางวัลดาวซัลโวสูงสุดในการแข่งขันฟุตบอลลีกเกาหลีใต้...” (“ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน,” 2528)

“...ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ศูนย์หน้าทีมชาติไทย สามารถคว้าตำแหน่งดาวซัลโว ในการแข่งขันฟุตบอลซีเกมส์เป็นสมัยที่ 4 ติดต่อกัน...” (“ปิดซีเกมส์คนเอี้ยด บอลชวาแชมป์ ผู้ตัดสินไทยเด่น ปิยะพงษ์ดีทอง,” 2530, น. 15)

จากตัวอย่างดังกล่าวนี้เป็นตัวอย่างที่เกี่ยวกับผลงานการได้รับรางวัลที่เกิดมาจากการแสดงความสามารถจนประสบความสำเร็จในการเล่นฟุตบอล ซึ่งมีทั้งการนำเสนอผลงานที่เป็นความสำเร็จของทีมในการคว้าแชมป์และที่สำคัญผลงานที่เป็นรางวัลส่วนตัวนี้เองที่แสดงถึงภาพลักษณ์ในด้านความสามารถที่โดดเด่นและการนำเสนอภาพลักษณ์จากประเด็นดังกล่าวนี้จะนำไปสู่การเป็นดาราฟุตบอลอย่างชัดเจน ทั้งนี้การนำเสนอประเด็นเกี่ยวกับผลงานด้านฟุตบอลนั้นเนื่องจากว่า เป็นการทำให้ผู้คนเกิดการรับรู้ถึงความสามารถที่มีของปิยะพงษ์อย่างต่อเนื่อง “สร้างผลงาน มีผลงาน สื่อก็ต้องนำเสนอให้คนรู้ ถ้าไม่นำเสนอคนก็ไม่รู้ไม่เห็นว่าเป็นเช่นไร” (เทพไชย วิโนทัย, สัมภาษณ์, 5 กุมภาพันธ์ 2553)

1.2 ผลงานเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับฟุตบอลโดยตรง ในส่วนประเด็นผลงานของเรื่องอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวกับฟุตบอลโดยตรงนั้น จะเป็นการนำเสนอผลงานที่ไม่เกี่ยวกับเกมการแข่งขัน ในรายการต่าง ๆ ที่ปิยะพงษ์ได้ลงทำการแข่งขัน ซึ่งจะเป็นผลงานนอกสนามของภาพลักษณ์ที่นอกเหนือไปจากเรื่องของฟุตบอลและเกมการแข่งขัน โดยจะมีลักษณะของภาพลักษณ์ในเชิงบวก ดังตัวอย่างเช่น “ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ได้รับหน้าที่เป็นพิธีกรในรายการ เข้านี้...ที่หมอล็อต โดยเป็นผู้ประกาศข่าวกีฬาในช่วง “ผู้รู้...ผู้เล่า” ด้านกีฬาฟุตบอล ทางช่อง 7” (“ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน,” 2552)

จากตัวอย่างในข้างต้นนี้จะเป็นลักษณะของการนำเสนอภาพลักษณ์ที่เป็นในส่วนของประเด็นเรื่องผลงานที่ไม่เกี่ยวกับการแข่งขันฟุตบอลโดยตรง ซึ่งในตัวอย่างเป็นผลงานการเป็นพิธีกรรายการโทรทัศน์และมีความเกี่ยวข้องกับฟุตบอลเช่นกัน โดยการนำเสนอประเด็นใน

ลักษณะนี้จะเป็นการตอกย้ำและส่งเสริมถึงการเป็นดาราฟุตบอล เพราะการจะได้เป็นพิธีกรเช่นนี้ หมายความว่าต้องเป็นนักฟุตบอลที่โดดเด่นและเป็นที่สนใจหรือรู้จักของผู้คนโดยทั่วไป หรือก็คือ การเป็นดาราฟุตบอล ทั้งนี้การนำเสนอประเด็นที่ไม่เกี่ยวกับฟุตบอลโดยตรงของสื่อเป็นเพราะว่า สื่อต้องการให้เกิดการรับรู้ในความสามารถด้านอื่น ๆ ที่ปิยะพงษ์ได้กระทำด้วย ซึ่งส่วนหนึ่งก็เป็นเพราะว่าเรื่องที่ทำนั้นก็จะมีความเกี่ยวข้องกับสื่ออยู่ด้วยเช่นกัน ประกอบกับ ปิยะพงษ์ก็เป็นที่น่าสนใจของผู้คนอยู่แล้ว ดังเช่นคำสัมภาษณ์ของเทพไชย วิโนทัย ที่กล่าวว่า “ก็คนสนใจ อยากรู้ว่า ปิยะพงษ์ทำอะไร พอมีประเด็นเกิดขึ้นสื่อก็นำเสนอทันที ส่วนหนึ่งก็เพื่อแจ้งให้คนทราบ แต่อีกส่วนก็เพื่ออยากให้คนรับรู้และติดตาม” (เทพไชย วิโนทัย, สัมภาษณ์, 5 กุมภาพันธ์ 2553)

2. ความเคลื่อนไหวด้านฟุตบอล ประเด็นการนำเสนอในเรื่องของความเคลื่อนไหวนั้น จะเป็นลักษณะของการนำเสนอความเคลื่อนไหวในด้านฟุตบอลที่ไม่เกี่ยวกับเกมการแข่งขันและผลงานต่าง ๆ ของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน โดยจะมีทั้งการนำเสนอความเคลื่อนไหวที่เป็นภาพลักษณ์ในเชิงบวก (Positive) ดังตัวอย่างเช่น “...เดอะดึก ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ดารากองหน้าทีมชาติไทยลงทำการฝึกซ้อมกับเพื่อนร่วมทีมเพื่อเป็นการเตรียมตัวเข้าแข่งขันในกีฬาซีเกมส์...” (“ไอ้ตุ๊กซ้อม,” 2532, น. 23)

“...สโมสรรักก็โกลด์สตาร์ สโมสรชื่อดังในฟุตบอลลีกเกาหลีใต้ เตรียมคว้าตัวปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ศูนย์หน้าดาวยิงทีมชาติไทย และดาราเอเชียไปร่วมทีม...” (“สโมสรรักก็โกลด์สตาร์สนคว้าปิยะพงษ์,” 2526, น. 11)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้เป็นประเด็นการนำเสนอเนื้อหาภาพลักษณ์ของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ที่เกี่ยวกับความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ในด้านฟุตบอล โดยจากตัวอย่างเป็นประเด็นเนื้อหาที่นำเสนอถึงการฝึกซ้อมเพื่อเตรียมตัวในการแข่งขันและความเคลื่อนไหวในการย้ายทีมของปิยะพงษ์ ซึ่งการนำเสนอประเด็นเนื้อหาเหล่านี้ก็เป็นการแสดงความสนใจและใส่ใจที่จะสร้างความเป็นดาราฟุตบอลอีกประเด็นหนึ่ง เพราะถ้าเป็นนักฟุตบอลทั่วไปก็คงไม่ต้องนำเสนอเรื่องราวในลักษณะนี้มากนัก และนักฟุตบอลทั่วไปก็คงจะไม่มีประเด็นดังกล่าวนี้ แต่ถ้ามีการนำเสนอในประเด็นลักษณะนี้มากก็นับหมายความว่านำไปสู่การเป็นดาราฟุตบอลได้ และในส่วนของ การนำเสนอประเด็นเหล่านี้เนื่องจากว่า การเป็นนักฟุตบอลที่มีชื่อเสียงก็ต้องมีคนสนใจเป็นอย่างมาก และอยากรู้อยากเห็นว่ามีชีวิตความเป็นอยู่อย่างไรบ้าง รวมทั้งการที่สื่อก็ได้เฝ้าติดตามอยู่เช่นกัน ดังนั้น จึงมีการนำเสนอประเด็นความเคลื่อนไหวของปิยะพงษ์ออกมา เช่นเดียวกับที่เอกพงศ์ โพธิ์อ่อง ให้สัมภาษณ์ว่า “เมื่อมีการแข่งขัน มีเหตุการณ์เกิดขึ้น สื่อก็จะพุ่งเป้าไปที่ปิยะพงษ์จะนำเสนอปิยะพงษ์ก่อนเพื่อนเลย” (เอกพงศ์ โพธิ์อ่อง, สัมภาษณ์, 28 มกราคม 2553)

3. กิจกรรมทางสังคม ประเด็นเรื่องกิจกรรมสาธารณะหรือกิจกรรมทางสังคมที่ปิยะพงษ์ ผิวอ่อนได้เข้าร่วม ก็จะเป็นกิจกรรมที่มีความเชื่อมโยงเกี่ยวกับเรื่องของกีฬาและฟุตบอลอยู่บ้าง โดยที่ประเด็นกิจกรรมสังคมนั้นจะให้ภาพลักษณ์ของประเด็นที่เป็นภาพลักษณ์ในเชิงบวก (Positive) ซึ่งกิจกรรมต่าง ๆ ที่เข้าร่วมนี้ก็จะเป็นส่วนของการให้ความช่วยเหลือหรือการรณรงค์ต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม ดังตัวอย่างเช่น “...ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ได้เป็นผู้รับหน้าที่ในการสนับสนุนและส่งเสริมของโครงการรณรงค์เพื่อต่อต้านยาเสพติดของสำนักงานกฤษฎีกา...” (“ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน,” 2543)

จากตัวอย่างดังกล่าวนี้ เป็นประเด็นการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องของการช่วยเหลือสังคมหรือกิจกรรมทางด้านสังคมต่าง ๆ ที่ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ได้เข้าร่วม ซึ่งการนำเสนอเนื้อหาในประเด็นดังกล่าวนี้จะเป็นการแสดงให้เห็นว่าการจะเป็นดาราฟุตบอลนั้นจะต้องมีการทำอะไรเพื่อสังคมหรือช่วยเหลือสังคมด้วยนอกเหนือไปจากการเล่นนักฟุตบอลเท่านั้น โดยกิจกรรมดังกล่าวนี้จะเป็นการทำเพื่อคนอื่นหรือเป็นกิจกรรมสาธารณะประโยชน์ หรือก็คือ จะต้องมีความเป็นภาพลักษณ์ในด้านอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ฟุตบอลด้วย

4. การดำเนินชีวิต ในส่วนประเด็นการนำเสนอของเรื่องการดำเนินชีวิตหรือความเป็นไปในชีวิตความเป็นอยู่ของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ก็เป็นอีกประเด็นหนึ่งที่พบ โดยจะเป็นในลักษณะของการรายงานหรือการให้ข้อมูล ดังนั้น ภาพลักษณ์ของประเด็นจึงเป็นภาพลักษณ์แบบเป็นกลาง (Normal) ดังตัวอย่างต่อไปนี้ “...ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ได้นำรถยนต์เซฟโรเลต ออฟตรา หมายเลขทะเบียน สร 9918 กรุงเทพมหานคร มาร้องเรียนที่หน้าห้างโรบินสัน รัชดา เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ 8 กันยายน ที่ผ่านมา ...” (“ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน,” 2551)

ประเด็นเนื้อหาจากตัวอย่างข้างต้นนี้ เป็นประเด็นเนื้อหาในเรื่องของการดำเนินชีวิตหรือความเป็นไปในชีวิต โดยตัวอย่างแสดงถึงเรื่องราวต่าง ๆ ที่ได้เกิดขึ้นกับการดำเนินชีวิตของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ซึ่งการนำเสนอประเด็นเนื้อหาในประเด็นลักษณะดังกล่าวนี้จะสื่อให้เห็นถึงการเป็นจุดสนใจของสื่อที่มีต่อนักฟุตบอลและเมื่อถูกสนใจมากบ่อยครั้งก็จะเกิดการรับรู้ของผู้คนทั่วไป ทำให้กลายเป็นดาราและมีชื่อเสียงขึ้นจากเดิมอีก

5. **ลักษณะนิสัย** ประเด็นลักษณะนิสัยนี้ถือเป็นอีกประเด็นที่มีการพูดถึงและนำเสนอ โดยในส่วนของรายละเอียดประเด็นจะสื่อให้เห็นถึงลักษณะนิสัยของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ที่เกี่ยวกับเรื่องฟุตบอลที่เป็นเรื่องของการเล่นฟุตบอลที่ไม่ค่อยขยันในการฝึกซ้อม ดังตัวอย่างเช่น “...ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน เป็นนักฟุตบอลที่ค่อนข้างที่จะขี้เกียจในการซ้อม เวลาอยู่ในสนามก็ไม่ค่อยวิ่งเข้าหาบอลแต่ชอบโหว...” (“ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน,” 2552)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้เป็นการนำเสนอประเด็นเนื้อหาที่เกี่ยวกับลักษณะนิสัยส่วนตัวของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ที่เล่นฟุตบอลที่ค่อนข้างที่จะขี้เกียจซ้อม ไม่ค่อยวิ่งในสนามแต่ชอบโหวมากกว่า ซึ่งตัวอย่างนี้เป็นการนำเสนอประเด็นเนื้อหาที่ค่อนข้างลบ แต่อย่างไรก็ตามก็ยังสื่อให้เห็นถึงการเป็นดาราฟุตบอลจากข้อความตัวอย่างที่ว่า “ชอบโหว” ซึ่งแสดงถึงการเป็นดานักฟุตบอลที่จะต้องสร้างความประทับใจให้กับผู้ชมในสนามเช่นกัน

6. **รูปร่าง หน้าตา** ในส่วนประเด็นเรื่องรูปร่าง หน้าตานี้ จะเป็นการชี้ให้เห็นถึงการเป็นคนที่มีรูปร่างหน้าตาที่ดี และการเป็นนักฟุตบอลที่มีหน้าตาหล่อและโดดเด่นในวงการฟุตบอลคนหนึ่ง ซึ่งก็แสดงถึงภาพลักษณ์ของประเด็นที่เป็นในเชิงบวก (Positive) ดังตัวอย่างเช่น “...เดอะตึก ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน สุดยอดดาวยิงทีมชาติไทยที่โดดเด่นทั้งหน้าตาที่หล่อเหลาเอการ และลีลาการเล่นที่โดดเด่นจนได้รับฉายาว่า ศูนย์หน้าหน้าหยก หรือ เพชรฆาตหน้าหยก...” (“เปิดชีวิตระดับตำนาน เดอะตึก ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน,” 2552)

ประเด็นเนื้อหาเรื่องหน้าตาจากตัวอย่างดังกล่าวนี้ก็ถือเป็นประเด็นเนื้อหาอีกประเด็นหนึ่งของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ที่มีการนำเสนอออกมา โดยจากตัวอย่างเป็นการนำเสนอที่สื่อถึงการเป็นนักฟุตบอลที่มีหน้าตาดีจากคำพูดที่ว่า “หน้าตาที่หล่อเหลาเอการ” หรือฉายาที่ว่า “หน้าหยก” ซึ่งก็เป็นการสื่อสารแสดงให้เห็นถึงการนำเสนอในประเด็นของหน้าตาที่ดีที่นอกเหนือไปจากความสามารถในการเล่นฟุตบอลเท่านั้น

การสำรวจการเลือกประเด็นเนื้อหาในการนำเสนอของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ในช่วง พ.ศ. 2524 - ปัจจุบัน พบว่า การเลือกประเด็นเนื้อหาที่พบมีทั้งเรื่องเกี่ยวกับฟุตบอลและเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับฟุตบอล โดยเรื่องฟุตบอลจะเป็นประเด็นเรื่องของผลงานและความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ด้านฟุตบอล ซึ่งก็เป็นการแสดงและสื่อสารให้เห็นถึงภาพลักษณ์ของความสามารถและการเป็นวีรบุรุษหรือความเป็นฮีโร่ ที่เกิดจากการแสดงความสามารถและความเกี่ยวข้องกับการเล่น รวมถึงผลงานต่าง ๆ ด้านฟุตบอล นอกจากนี้ยังพบประเด็นอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากเรื่องฟุตบอล โดยจะเป็นประเด็นเรื่องส่วนตัว เช่น ประเด็นเรื่อง การดำเนินชีวิต ลักษณะนิสัย รูปร่าง หน้าตา และการร่วมกิจกรรมทางสังคมต่าง ๆ ซึ่งประเด็นดังกล่าวทั้งหมดนี้สื่อสารให้เห็นถึงความสนใจของสื่อที่มีต่อปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ประกอบกับความต้องการในการนำเสนอปิยะพงษ์อยู่แต่แรกแล้ว เพราะเป็นองค์ประกอบ

ที่สามารถนำเสนอได้ ข่ายได้ ผู้คนอยากรู้ โดยเทพไชย วิโนทัย กล่าวสรุปกับผู้วิจัยว่า “ประเด็นอะไรที่เกี่ยวกับปิยะพงษ์ก็นำเสนอได้ทั้งหมดนั่นแหละ เพราะมีชื่อเสียงและคนอยากรู้ ดีกว่าประเด็นเรื่องฟุตบอลของนักบอลบางคนด้วยซ้ำไป” (เทพไชย วิโนทัย, สัมภาษณ์, 5 กุมภาพันธ์ 2553) ซึ่งได้นำเรื่องส่วนตัวมาเป็นประเด็นในการนำเสนอเนื้อหาจนทำให้ผู้คนสนใจและเฝ้าติดตาม ทั้งนี้ประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้เป็นประเด็นที่แสดงให้เห็นถึงภาพลักษณ์ของการเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงด้วย นอกเหนือไปจากประเด็นของผลงานการเล่นฟุตบอลที่เป็นภาพลักษณ์ในลักษณะของความเป็นวีรบุรุษหรือความเป็นฮีโร่

รูปแบบการนำเสนอ

รูปแบบการนำเสนอที่สื่อมวลชนและสื่อใหม่ได้นำเสนอเนื้อหาภาพลักษณ์ของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งประกอบไปด้วย 5 รูปแบบ ได้แก่ รูปแบบข่าว รูปแบบบทความ รูปแบบของการสัมภาษณ์และบทสัมภาษณ์ รูปแบบโฆษณา และรูปแบบอื่น ๆ ซึ่งมีรายละเอียดของรูปแบบต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. **รูปแบบข่าว** รูปแบบการนำเสนอที่เป็นในลักษณะของข่าวนี้จะเป็นรูปแบบของการนำเสนอภาพลักษณ์ของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ที่เด่นชัดและมีความหลากหลายและปรากฏมากที่สุด โดยมีทั้งในส่วนของภาพลักษณ์ในเชิงบวก (Positive) ภาพลักษณ์แบบเป็นกลาง (Normal) และภาพลักษณ์ในเชิงลบ (Negative) รวมทั้งจะพบว่าทั้งเนื้อหาในเรื่องของฟุตบอลและเรื่องส่วนตัว ซึ่งในการนำเสนอภาพลักษณ์ของปิยะพงษ์ในรูปแบบของข่าวนั้นจะปรากฏทั้งในโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์, นิตยสาร และอินเทอร์เน็ต ดังตัวอย่างเช่น

ภาพที่ 4.21

แสดงภาพลักษณะของปิยะพงษ์ในรูปแบบของข่าว

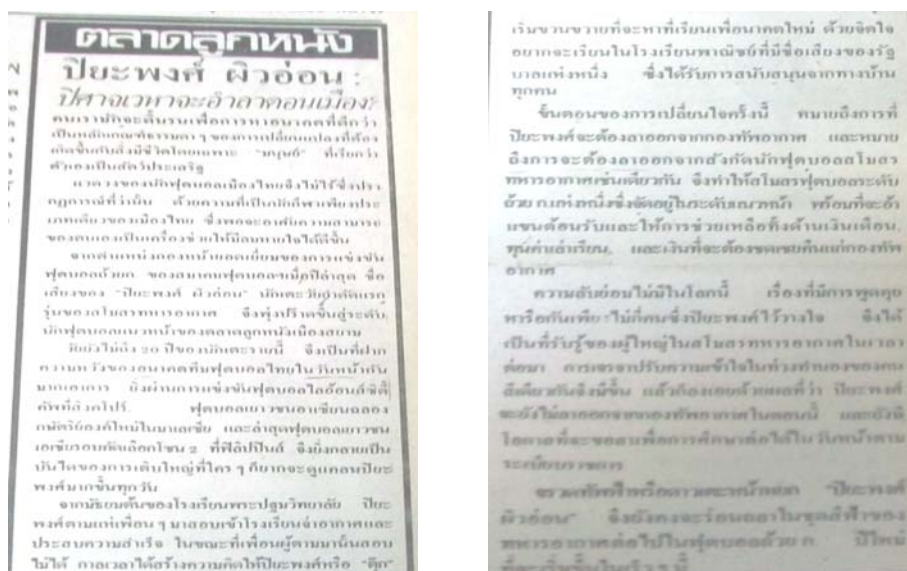
ที่มา: มติชน, 23 สิงหาคม 2532, น. 1

จากตัวอย่างในข้างต้นนี้เป็นรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาภาพลักษณะของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ที่เป็นรูปแบบของข่าว ซึ่งรูปแบบของข่าวนี้นำเสนอเนื้อหาภาพลักษณะที่เกี่ยวกับเรื่องของความสามารถและเรื่องส่วนตัวอื่น ๆ โดยจะเป็นการนำเสนอในลักษณะของการให้ผลการแข่งขันและความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับฟุตบอล รวมทั้งยังมีเรื่องอื่น ๆ ที่เป็นเรื่องส่วนตัว เช่น เรื่องของครอบครัว เป็นต้น โดยจะเป็นการนำเสนอที่มีลักษณะของการให้ข้อมูลหรือข้อเท็จจริง (fact) ในเรื่องราวและภาพลักษณะต่าง ๆ ของปิยะพงษ์ ที่สื่อได้ทำการนำเสนอ ซึ่งในการนำเสนอรูปแบบข่าวนี้นี้จะมีลักษณะของการสื่อสารที่จะสามารถทำให้ความหมายต่าง ๆ ที่สื่อได้นำเสนอนั้น กลายเป็นความจริงขึ้นมาได้ เช่น การเป็นซูเปอร์สตาร์ และความสามารถในด้านการเล่นฟุตบอล เป็นต้น

2. รูปแบบบทความ ในส่วนการนำเสนอภาพลักษณะของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ที่เป็นรูปแบบของบทความนั้นจะพบการนำเสนอภาพลักษณะที่เป็นภาพลักษณะในเรื่องของความสามารถและเรื่องส่วนตัว โดยที่รูปแบบการนำเสนอในรูปแบบของบทความนี้มักจะพบในสื่อหนังสือพิมพ์ นิตยสาร และอินเทอร์เน็ต ดังตัวอย่างเช่น

ภาพที่ 4.22

แสดงภาพลักษณะของปิยะพงษ์ในรูปแบบของบทความ

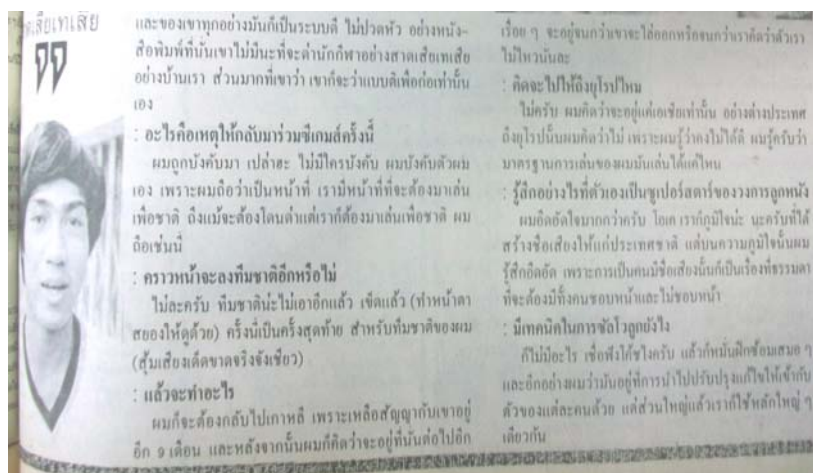
ที่มา: มติชน, 13 มกราคม 2524, น. 11

จากตัวอย่างจะเป็นลักษณะของรูปแบบการนำเสนอที่เป็นรูปแบบของบทความ ซึ่งเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับเนื้อหาภาพลักษณ์ในเรื่องของความสามารถด้านฟุตบอล โดยรูปแบบการนำเสนอภาพลักษณ์ดังกล่าวนี้ จะเป็นรูปแบบการนำเสนอที่มีลักษณะของเนื้อหาที่ละเอียดและค่อนข้างที่จะชัดเจน รวมทั้งมีการขยายความเนื้อหาให้เห็นภาพลักษณ์มากยิ่งขึ้น ทั้งนี้รูปแบบการนำเสนอที่เป็นบทความนี้จะมึลักษณะเด่นคือ ในเนื้อหาที่ปรากฏจะมีการแสดงความคิดเห็น (Opinion) ของสื่อที่ได้แสดงออกมาผ่านการนำเสนอในรูปแบบดังกล่าวนี้ ซึ่งก็จะทำให้ภาพลักษณ์ในเรื่องต่าง ๆ ที่ปรากฏนั้นจะมีลักษณะของการเสริมแต่งภาพลักษณ์เข้าไปด้วย และสิ่งที่สำคัญของการนำเสนอในรูปแบบของบทความนี้ก็ คือ จะเป็นการแสดงความคิดเห็นหรือการนำเสนอจากผู้เชี่ยวชาญ (Expert) หรือผู้มีความรู้ความสามารถและเป็นที่ยอมรับของสังคม เช่น นักเขียน หรือคอลัมนิสต์ เป็นต้น ดังนั้น เรื่องราวที่ถูกนำเสนอออกมาจึงดูมีความน่าเชื่อถือจากผู้คนทั่วไป

3. รูปแบบการสัมภาษณ์และบทสัมภาษณ์ รูปแบบการนำเสนอภาพลักษณ์ของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ที่เป็นรูปแบบของการสัมภาษณ์หรือบทสัมภาษณ์นั้น จะพบการนำเสนอภาพลักษณ์ที่หลากหลาย ซึ่งเป็นการให้ข้อมูลภาพลักษณ์ทั้งเรื่องฟุตบอลและเรื่องส่วนตัว โดยที่รูปแบบดังกล่าวนี้จะพบในสื่อโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร และอินเทอร์เน็ต ดังตัวอย่างเช่น

ภาพที่ 4.23

แสดงภาพลักษณะของปิยะพงษ์ในรูปแบบของบทสัมภาษณ์และการสัมภาษณ์

ที่มา: มติชน, 15 ธันวาคม 2528, น. 7

จากตัวอย่างรูปแบบการนำเสนอที่เป็นการสัมภาษณ์และบทสัมภาษณ์ในข้างต้นนี้ จะเป็นรูปแบบของการนำเสนอเนื้อหาภาพลักษณะที่มีลักษณะของเนื้อหาที่มีความหลากหลายเรื่องในการสัมภาษณ์ โดยจะเป็นภาพลักษณะทั้งในเรื่องของฟุตบอลและความสามารถ รวมทั้งภาพลักษณะในเรื่องอื่น ๆ ดังตัวอย่างบทสัมภาษณ์บางส่วนดังนี้

- มีเทคนิคในการชักชวนอย่างไร

ก็ไม่มีอะไรครับ เชื้อฟังกัดไซ้ครับ แล้วก็มันฝึกซ้อมเสมอ ๆ และอีกอย่างผมว่ามันอยู่ที่การนำไปปรับปรุงแก้ไขให้เข้ากับตัวเองแต่ละคนด้วย แต่ส่วนใหญ่แล้วเราก็มักใช้หลักใหญ่ ๆ เดียวกัน

ตัวอย่างนี้เป็นลักษณะของคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ของการนำเสนอเนื้อหาภาพลักษณะในเรื่องของความสามารถด้านฟุตบอล ซึ่งก็จะเป็นคำถามที่พยายามจะสื่อสารให้เห็นถึงภาพลักษณะในเรื่องของความสามารถด้านฟุตบอลในองค์ประกอบต่าง ๆ ของฟุตบอล เช่น ความสนใจด้านฟุตบอล การฝึกซ้อม การแข่งขัน ความสำเร็จ เป็นต้น โดยภาพลักษณะต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับความสามารถที่ถูกนำเสนอโดยรูปแบบของการสัมภาษณ์และบทสัมภาษณ์นี้ จะทำให้เห็นภาพลักษณะที่มีความละเอียดและชัดเจนมากยิ่งขึ้น ซึ่งทำให้เห็นถึงเรื่องราวและความสามารถต่าง ๆ ของปิยะพงษ์ ผิวดอน โดยในการสัมภาษณ์นั้นปิยะพงษ์ก็ได้ทำหน้าที่เป็นผู้ส่งสาร (Sender) ได้ในระดับหนึ่งที่สื่อถึงเนื้อหาภาพลักษณะของตนเองที่ต้องการนำเสนอออกมา หรืออีกนัยหนึ่งคือ การที่

นักฟุตบอลสามารถที่จะเป็นผู้ส่งสาร (Sender) ที่จะมียุทธศาสตร์เข้าไปกำกับรหัสสารหรือเนื้อหาของตนเองได้ ซึ่งมักจะปรากฏในเชิงบวกของเรื่องราวที่ได้นำเสนอออกมา

4. รูปแบบการโฆษณาและบันเทิง รูปแบบของการนำเสนอเนื้อหาภาพลักษณ์ของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ในลักษณะของการโฆษณาและบันเทิงนี้ จะเป็นในส่วนของโฆษณาและยังรวมไปถึงความบันเทิงต่าง ๆ เช่น ภาพยนตร์ พิธีกร ศิลปินนักร้อง เป็นต้น ซึ่งรูปแบบดังกล่าวนี้จะ เป็นรูปแบบที่นำเสนอภาพลักษณ์ที่เกี่ยวข้องกับความสามารถด้านอื่น ๆ เป็นหลัก ดังตัวอย่างดังนี้

ภาพที่ 4.24

แสดงภาพลักษณ์ของปิยะพงษ์ในรูปแบบของการโฆษณาและบันเทิง

ภาพยนตร์เรื่องเกิดมาลุย

ที่มา: www.filmpublic.com

จากตัวอย่างของรูปแบบการนำเสนอที่เป็นรูปแบบของการโฆษณาและบันเทิงในข้างต้นนี้ จะเป็นรูปแบบของการนำเสนอที่ไม่ค่อยเด่นชัดมากในเรื่องของการแสดงความสามารถทางด้านฟุตบอล แต่จะมีลักษณะของความเกี่ยวข้องกับกีฬาฟุตบอลอยู่ด้วยเท่านั้น ซึ่งรูปแบบการนำเสนอในลักษณะนี้จะเป็นการสื่อสารให้เห็นถึงภาพลักษณ์ของการเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงมากกว่าภาพลักษณ์ความสามารถทางด้านฟุตบอล เพียงแต่ได้นำภาพลักษณ์ด้านฟุตบอลมาเป็นทุนเดิมที่ใช้สร้างภาพลักษณ์แบบใหม่ดังกล่าวนี้นั่นเอง

5. รูปแบบอื่น ๆ การนำเสนอภาพลักษณ์ที่เป็นในลักษณะของรูปแบบอื่น ๆ นี้จะเป็นรูปแบบของ คลิปวิดีโอ ที่ได้ถูกนำเสนอเนื้อหาต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นภาพลักษณ์ในด้านความสามารถ

ทางฟุตบอล และภาพลักษณะอื่น ๆ โดยผ่านทางสื่ออินเทอร์เน็ตเท่านั้น และรูปแบบนี้เองที่แสดงให้เห็นถึงภาพลักษณะในเรื่องของความสามารถที่เด่นชัดค่อนข้างมาก ดังตัวอย่างคลิปวิดีโอ ดังนี้

ภาพที่ 4.25

แสดงภาพลักษณะของปิยะพงษ์ในรูปแบบอื่น ๆ

ที่มา: www.youtube.com

จากตัวอย่างคลิปวิดีโอที่ได้นำเสนอในข้างต้นนี้ เป็นคลิปวิดีโอการแสดงความสามารถของปิยะพงษ์ ฟีฟ่าออนไลน์ มีเนื้อหาที่กำลังแสดงความสามารถในการเล่นฟุตบอลและเป็นความสามารถในการเล่นที่โดดเด่น ซึ่งจากตัวอย่างที่ได้วงกลมไว้ในข้างต้น เป็นการแสดงการยิงประตูโดยใช้ลูกไขว้ขาที่เป็นท่าการยิงประตูที่เป็นเอกลักษณ์ที่สำคัญของปิยะพงษ์ ดังนั้น รูปแบบการนำเสนออื่น ๆ ที่เป็นเรื่องของคลิปวิดีโอนี้จึงเป็นรูปแบบการนำเสนอที่ส่งเสริมภาพลักษณะในเรื่องของความสามารถด้านฟุตบอลให้ดูชัดเจนและโดดเด่นมากขึ้น

ดังนั้น รูปแบบการนำเสนอทั้ง 5 รูปแบบดังกล่าวในข้างต้นนี้ เป็นการนำเสนอเนื้อหาภาพลักษณะของปิยะพงษ์ ฟีฟ่าออนไลน์ ที่มีทั้งเรื่องราวเกี่ยวกับฟุตบอลและเรื่องอื่น ๆ โดยรูปแบบต่าง ๆ จะมีความแตกต่างกันในเรื่องของเรื่องราวและความชัดเจนในเนื้อหาภาพลักษณะนั้น ๆ ซึ่งรูปแบบที่นำเสนอภาพลักษณะในด้านความสามารถที่ชัดเจนและตรงประเด็นมากที่สุด คือ รูปแบบอื่น ๆ ที่เป็นคลิปวิดีโอ ที่จะตัดเฉพาะการแสดงความสามารถที่โดดเด่น และส่งเสริมภาพลักษณะความสามารถมานำเสนอเป็นหลัก ซึ่งแตกต่างกับรูปแบบอื่น ๆ ที่นำเสนอเพื่อให้เห็นความเกี่ยวข้องและชัดเจนกับความสามารถในระดับหนึ่งเท่านั้น นอกจากนี้รูปแบบของโฆษณาและบันเทิงนี้ก็เป็น

รูปแบบที่ส่งเสริมความมีชื่อเสียงให้กับปิยะพงษ์ ให้กลายเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงแต่ทว่าเนื้อหาที่นำเสนอในรูปแบบนี้ก็ยังคงเกี่ยวข้องกับภาพลักษณ์ในด้านความสามารถอยู่เช่นกัน ดังนั้นจะเห็นได้ว่ารูปแบบการนำเสนอภาพลักษณ์จึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อภาพลักษณ์และความเป็นดาราฟุตบอลรวมทั้งการจะเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ทั้งนี้จากการที่สื่อได้นำเสนอในรูปแบบดังกล่าวนี้เป็นเพราะว่า สื่อจะให้ความสนใจในบุคคลหรือนักฟุตบอลที่ได้รับความนิยมและเป็นที่รู้จักของคนทั่วไปเป็นจำนวนมาก โดยสื่อจะพยายามนำเสนอเรื่องราวและเนื้อหาในรูปแบบใหม่ เพื่อดึงดูดใจและสร้างความนิยมให้นักฟุตบอลเพิ่มมากขึ้นด้วยเช่นกัน “ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบใด ๆ ถ้าเป็นกับปิยะพงษ์สื่อก็ต้องทำ เพราะทำแล้วมีคนดู มีคนสนใจ” (เทพไชย วิโนทัย, สัมภาษณ์, 5 กุมภาพันธ์ 2553) หรือ “ตอนปิยะพงษ์เริ่มดังเนี่ยไม่ว่าสื่อจะมีรูปแบบไหนอะไรยังไงบ้างก็จะจับ ปิยะพงษ์ใส่เข้าไปในทุกรูปแบบ ก็มีชื่อเสียงยังก็ไม่นำเสนอได้ เพราะคนสนใจอยากรู้ คนเขาชอบ” (เอกพงศ์ โพธิ์อ่อง, สัมภาษณ์, 28 มกราคม 2553)

วิธีการนำเสนอ

ลักษณะและเทคนิคของวิธีการนำเสนอเนื้อหาภาพลักษณ์ที่สื่อมวลชน และสื่อใหม่ใช้ในการนำเสนอเพื่อสื่อสารภาพลักษณ์ของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ซึ่งประกอบไปด้วย วิธีการใช้ถ้อยคำ และวิธีการใช้ภาพ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. **วิธีการใช้ถ้อยคำ** วิธีการนำเสนอโดยการใช้ถ้อยคำนั้น จะมีลักษณะของภาพลักษณ์ในเชิงบวก (Positive) โดยจะเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับความสามารถด้านฟุตบอลและเรื่องราวด้านอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวกับฟุตบอล ซึ่งวิธีการใช้ถ้อยคำ มีดังต่อไปนี้

1.1 **การใช้คำที่ให้สมญานามหรือฉายา** วิธีการนำเสนอในเรื่องของการใช้ถ้อยคำที่มีลักษณะของการให้สมญานามหรือฉายานั้น จะเป็นการให้สมญานามหรือฉายาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องฟุตบอลและความสามารถในการเล่นฟุตบอล รวมทั้งเรื่องอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวกับความสามารถทางด้านกีฬาฟุตบอล ซึ่งการให้สมญานามหรือฉายาในด้านความสามารถนั้นจะสื่อสารและแสดงให้เห็นถึงการเป็นนักฟุตบอลที่มีความสามารถโดดเด่นที่เหนือไปกว่านักฟุตบอลคนอื่น ๆ ทั่วไป ดังตัวอย่างเช่น การให้สมญานามหรือฉายาที่ว่า “ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน เจ้าหนูแข้งทอง” (“ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน,” 2523)

“ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน เพชฌฆาตหน้าหยก” (“เพชฌฆาตหน้าหยก ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน,” 2524)

“ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ลูกไขว้บันลือโลก” หรือ “ลูกไขว้มหัศจรรย์” (“เปิดชีวิตระดับตำนานเดอะตึก ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน,” 2526)

จากสมญานามที่ได้เป็นตัวอย่างในข้างต้นนี้ แสดงให้เห็นถึงการใช้คำที่ให้สมญานามหรือฉายาที่เกี่ยวกับภาพลักษณ์ในเรื่องของความสามารถทางด้านฟุตบอล โดยจะสังเกตได้จากสมญานามหรือฉายาที่ว่า “เพชรฆาตหน้าหยก” ซึ่งก็จะสามารถแปลความหมายได้ว่า เป็นการสื่อสารให้เห็นว่า ปิยะพงษ์คือ นักฟุตบอลที่เป็นเพชรฆาตในการทำประตูคู่ต่อสู้ในการแข่งขัน โดยเปรียบเทียบกับเพชรฆาตในการประหารชีวิตนักโทษ แต่เพชรฆาตในที่นี้คือ การทำประตูคู่แข่งที่เฉียบคม แม่นยำ และรวดเร็ว ซึ่งก็เป็นสมญานามหรือฉายาที่ทำให้เห็นว่าเป็นนักฟุตบอลที่เก่งกาจ มีความสามารถเป็นอย่างสูง และเป็นที่เกรงกลัวของคู่ต่อสู้ หรือ “เจ้าหนูแข่งทอง” ก็เป็นคำที่สื่อสารถึงการเป็นนักฟุตบอลที่เก่งกาจจนถึงขั้นสุดยอดแล้ว รวมทั้งสมญานามหรือฉายาในเรื่องความสามารถที่ว่า “ลูกไขว้บันลือโลก” หรือ “ลูกไขว้มหัศจรรย์” ก็เป็นการสื่อสารให้เห็นถึงความหมายของความสามารถที่โดดเด่นเหนือกว่าผู้อื่น และเป็นความสามารถที่เอกลักษณ์เฉพาะตัว นอกจากนี้ยังมีการให้สมญานามหรือฉายาที่เกี่ยวกับเรื่องส่วนตัว คือ เรื่องหน้าตา ดังตัวอย่างดังนี้ “ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ศูนย์หน้าหน้าหยก” (“ปิยะพงษ์ยิงประตูชัย,” 2524, น. 11)

จากสมญานามหรือฉายาดังกล่าวนี้นี้ แสดงให้เห็นถึงการให้สมญานามหรือฉายาที่ไม่เกี่ยวกับภาพลักษณ์ในเรื่องของความสามารถทางด้านฟุตบอล แต่เกี่ยวกับภาพลักษณ์ส่วนตัวในเรื่องของหน้าตา ซึ่งจะสังเกตได้จากคำที่ว่า “หน้าหยก” โดยที่ความหมายของคำ ๆ นี้ก็จะสามารถเข้าใจได้ทันทีว่าจะต้องเป็นคนที่หน้าตาที่ดีและโดดเด่น ดังนั้น จะเห็นได้ว่าปิยะพงษ์นั้นก็จะมีการนำเสนอโดยวิธีการใช้ถ้อยคำที่ให้สมญานามหรือฉายาที่มากกว่าแค่เรื่องของความสามารถในด้านฟุตบอลเพียงอย่างเดียว ซึ่งก็ทำให้เห็นถึงความเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงที่สื่อไม่ได้ให้ความสำคัญเพียงแค่เรื่องฟุตบอลเท่านั้น แต่ยังมีเรื่องภาพลักษณ์ในด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอีก ทั้งนี้การให้สมญานามหรือฉายาจากสื่อนั้นก็จะเป็นในลักษณะของการสร้างความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวให้กับนักฟุตบอลเพื่อ “ให้เป็นที่ติดหู ติดตาของแฟนบอลจะได้จำได้” (เอกพงศ์ โพธิ์อ่อง, สัมภาษณ์, 28 มกราคม 2553) ที่เปรียบได้กับการสร้างแบรนด์ให้กับสินค้า เพื่อที่สื่อจะได้มีสินค้าในการนำเสนออย่างต่อเนื่องและง่ายต่อการจดจำของผู้คนทั่วไป “สื่อตั้งฉายาให้นักเตะ ก็เหมือนกับการสร้างแบรนด์ เพื่อให้คนจำได้ดีขึ้น” (เทพไชย วิโนทัย, สัมภาษณ์, 5 กุมภาพันธ์ 2553)

นอกจากนี้ในเรื่องของการให้สมญานามหรือฉายาของปิยะพงษ์นี้ จะมีลักษณะของการผสมผสานทั้งความสามารถด้านกีฬาและเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวเข้าไปด้วย ดังเช่นตัวอย่างในข้างต้นที่ว่า “เพชรฆาตหน้าหยก” ซึ่งจะมีทั้งความสามารถที่เป็นเพชรฆาตในการทำประตู และรูปร่างหน้าตาที่หน้าหยกหรือรูปหล่อตนเอง อย่างไรก็ตามในการให้สมญานามหรือฉายานั้นก็จะมีลักษณะที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งก็คือ จะมีลักษณะของพลวัตร (Dynamic) คือ การให้สมญานามหรือฉายาจะถูกเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ และช่วงเวลาที่สำคัญหรือมีเหตุการณ์

บางอย่างเกิดขึ้น เช่น ในช่วงเริ่มต้นของการมีชื่อเสียงที่ยังเป็นดาวรุ่งอยู่นั้นก็จะมีฉายาที่ว่า “เจ้าหนู แข็งทอง” และจากนั้นพออายุมากขึ้นจะไม่สามารถเรียกเจ้าหนูได้ รวมทั้งการเป็นที่รู้จักและประสบความสำเร็จมากขึ้นก็ได้รับฉายาที่ว่า “เพชรฆาตหน้าหยก” หรือแม้กระทั่งครั้งหนึ่งที่มีเหตุการณ์เรื่องการล้มบอลเกิดขึ้นกับปิยะพงษ์ก็ได้ฉายาว่า “ศูนย์หน้าผู้ฉ้อฉล” โดยทั้งหมดนี้แสดงให้เห็นถึงพลวัตรในการให้สมญานามหรือฉายาของสื่อที่มีต่อนักฟุตบอลอย่างปิยะพงษ์ ผิวอ่อน

1.2 การใช้คำคุณลักษณะ วิธีการใช้คำในลักษณะนี้ในการนำเสนอเนื้อหา ภาพลักษณ์ของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน นั้น จะเป็นในลักษณะของการขยายความเพื่อให้เห็นถึงภาพลักษณ์ได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น โดยเป็นการขยายความในเรื่องของการแสดงความสามารถที่เหนือกว่าการเป็นแค่ นักฟุตบอลธรรมดาทั่ว ๆ ไป ดังตัวอย่างต่อไปนี้ “ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน เป็นนักฟุตบอลระดับตำนานที่เป็นความภาคภูมิใจของคนไทยทั้งชาติ” (“ตำนานฟุตบอลไทย,” 2551)

จากตัวอย่างในข้างต้นนี้เป็นลักษณะของวิธีการนำเสนอโดยการใช้คำคุณลักษณะของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน เพื่อขยายความในเรื่องของความสามารถในด้านการเล่นฟุตบอล โดยจากข้อความในข้างต้นที่ว่า “เป็นนักฟุตบอลระดับตำนานที่เป็นความภาคภูมิใจของคนไทยทั้งชาติ” ซึ่งข้อความดังกล่าวนี้เป็นคำคุณลักษณะที่ขยายความและสื่อสารให้เห็นถึงการเป็นนักฟุตบอลที่ไม่ใช่นักฟุตบอลทีมชาติธรรมดา แต่เป็นนักฟุตบอลที่เป็นในระดับตำนานของชาติซึ่งจะมีลักษณะของการทำให้เป็นประวัติศาสตร์ (Historicizing) โดยจะเป็นการใช้คำที่แสดงให้เห็นความยิ่งใหญ่ของความสามารถที่มากมาย และเป็นสิ่งที่ผู้คนส่วนมากจะต้องจดจำได้ดี การเป็นตำนานหรือการเป็นความภาคภูมิใจที่ได้รับการยกย่องจากผู้คนทั่วไบนั้น คนผู้นั้นจะต้องมีทั้งความสามารถ ความสำเร็จ การยอมรับ และความประทับใจจากผู้คนอย่างมากมาย ดังนั้น การใช้คำคุณลักษณะดังกล่าวนี้ จึงเป็นการใช้คำที่ให้ความหมายและสื่อสารให้เห็นถึงความยิ่งใหญ่ และยังสามารถสื่อสารถึงความเป็นดารา นักฟุตบอลของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ที่เหนือไปกว่าการเป็นนักฟุตบอลที่รู้จักทั่ว ๆ ไป โดยเป็นการขยายความให้ชัดเจนและโดดเด่นมากยิ่งขึ้นในการสร้างความ เป็นดาราฟุตบอล

1.3 การใช้คำที่อ้างอิงกับความเป็นชาติ วิธีการนำเสนอโดยการใช้ถ้อยคำที่อ้างอิงความเป็นชาติ จะเป็นลักษณะของการนำเรื่องของชาติเข้ามาเกี่ยวข้อง และเชื่อมโยงกับการนำเสนอภาพลักษณ์ในเรื่องของความสามารถในด้านกีฬาฟุตบอล ดังตัวอย่างดังนี้ “ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน กองหน้าทีมชาติไทย” (“ลุย,” 2524, น. 11)

“ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ศูนย์หน้าทีมชาติไทย” (“บอลไทยอัศจรรย์โปรไม่ลง ปิยะพงษ์ฟอร์มสดเหนือฟานดี,” 2532, น. 24)

จากตัวอย่างการใช้ถ้อยคำที่อ้างถึงความเป็นชาติทั้ง 2 ตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่าเป็นการใช้คำที่บ่งบอกและอ้างอิงไปกับความเป็นชาติไทยในการสร้างและนำเสนอภาพลักษณ์ในเรื่องของความสามารถด้านการเล่นฟุตบอล โดยจะสังเกตได้จากคำในตัวอย่างที่ว่า “กองหน้าทีมชาติไทย” และ “ศูนย์หน้าทีมชาติไทย” ซึ่งคำทั้ง 2 ดังกล่าวนี้นี้ได้สื่อสารให้เห็นถึงการเป็นนักฟุตบอลที่มากไปกว่าการเป็นแค่นักฟุตบอลทั่ว ๆ ไป แต่เป็นถึงนักฟุตบอลทีมชาติไทย ซึ่งการใช้คำในลักษณะของการอ้างถึงความเป็นชาตินี้ จะให้ความหมายที่ดูยิ่งใหญ่และมีความสามารถที่โดดเด่นกว่านักฟุตบอลคนอื่น ๆ เพราะการจะได้เป็นนักฟุตบอลที่เล่นให้กับทีมชาตินั้นจะต้องมีการคัดเลือกที่ยากลำบาก รวมทั้งการเป็นนักฟุตบอลทีมชาติก็ยิ่งถือได้ว่าเป็นตัวแทนของคนทั้งประเทศหรือตัวแทนของชาติในจินตนาการด้วย ดังนั้น การใช้คำที่อ้างถึงความเป็นชาติจะส่งเสริมให้ภาพลักษณ์เรื่องของความสามารถในด้านกีฬานั้นโดดเด่นและนำไปสู่ความสนใจ รวมทั้งการเป็นดาราฟุตบอลได้ในที่สุด

1.4 การใช้คำที่บ่งบอกอัตลักษณ์ความสามารถทางด้านกีฬา (Sport Self)

การนำเสนอภาพลักษณ์ของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน โดยการใช้คำในลักษณะของคำที่บ่งบอกอัตลักษณ์ความสามารถทางด้านกีฬานี้ จะเป็นการใช้ถ้อยคำที่บ่งบอกถึงความสามารถในด้านกีฬาฟุตบอล ดังตัวอย่างดังนี้ “ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ศูนย์หน้าซูเปอร์สตาร์” (“ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน,” 2532, น. 24)

“ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน สุดยอดเยี่ยม” (“เปิดชีวิตระดับตำนาน เดอะสตาร์ ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน,” 2527)

“ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ดารากองหน้า” (“ยิงลูกเดียว,” 2525, น. 11)

“ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ยอดกองหน้าดาราเอเชีย” (“เปิดชีวิตระดับตำนาน เดอะสตาร์ ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน,” 2526)

จากตัวอย่างทั้งหมดในข้างต้นนี้เป็นลักษณะของวิธีการนำเสนอเนื้อหาภาพลักษณ์โดยการใช้ถ้อยคำที่บ่งบอกอัตลักษณ์ความสามารถทางด้านกีฬา (Sport Self) ของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ที่บ่งบอกว่าเขาผู้นี้เป็นนักฟุตบอลที่มีความสามารถในตัวเองเป็นอย่างมาก โดยจะสามารถสังเกตได้จากคำในตัวอย่างข้างต้นที่ว่า “ศูนย์หน้าซูเปอร์สตาร์” “ดารากองหน้า” “สุดยอดเยี่ยม” ซึ่งคำทั้งหมดเหล่านี้เป็นคำที่มีความหมายและสื่อสารให้เห็นถึงการเป็นนักกีฬาที่มีความสามารถในการเล่นฟุตบอลที่ยิ่งใหญ่และน่ายกย่อง ซึ่งเป็นคำที่บ่งบอกถึงความสามารถได้เป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็น ซูเปอร์สตาร์ ดารา สุดยอด ล้วนแล้วแต่เป็นคำที่มีความหมายและสื่อสารถึงความชัดเจนในเรื่องความสามารถได้เป็นอย่างดี หรือแม้กระทั่งการใช้คำที่ว่า “ยอดกองหน้าดาราเอเชีย” ก็เป็นคำที่บ่งบอกถึงอัตลักษณ์ความสามารถทางด้านกีฬา โดยคำนี้สื่อสารถึงการเป็นกองหน้าของทีมรวมดาราฟุตบอลชาวเอเชียและยังเป็นยอดกองหน้าอีกด้วย ดังนั้น การใช้คำที่บ่งบอกอัตลักษณ์ความสามารถทางด้านกีฬานี้จึงเป็นถ้อยคำที่สามารถทำให้เกิดความสนใจและ

ความเป็นดาราฟุตบอลได้ เพราะการที่นักฟุตบอลจะถูกเรียกแบบนี้ได้ไม่ใช่ว่าจะเกิดง่าย ๆ และไม่ใช่จะเกิดกับทุกคน แต่ต้องเป็นนักฟุตบอลคนใดคนหนึ่งที่มีความสามารถมาก สร้างผลงานและความประทับใจให้กับผู้คนเป็นที่ยอมรับ จึงจะสามารถถูกเรียกเช่นนั้นได้ ซึ่งคำในลักษณะนี้จึงมีผลต่อการเป็นดาราฟุตบอลและความมีชื่อเสียงได้ในที่สุด

1.5 การใช้คำอื่น ๆ ได้แก่ การใช้ถ้อยคำหรือคำพูดที่เกี่ยวกับเรื่องส่วนตัว หรือเรื่องราวในด้านอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวกับเรื่องของความสามารถและฟุตบอล เหมือนกับการใช้ถ้อยคำทั้ง 4 ประเภทในข้างต้น ซึ่งมีความแตกต่างออกไป ดังตัวอย่างเช่น “ปิยะพงษ์ พิเวอร์” (“ปิยะพงษ์ พิเวอร์” 2532, น. 1)

จากตัวอย่างในข้างต้นนี้เป็นวิธีการนำเสนอโดยการใช้อย่างอื่น ๆ ซึ่งการใช้คำหรือถ้อยคำอื่น ๆ ดังกล่าวนี้อาจเป็นในลักษณะของการใช้คำที่เกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวของปิยะพงษ์ที่นอกเหนือไปจากเรื่องฟุตบอลและความสามารถหรืออาจจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับความสามารถโดยอ้อม ทั้งนี้การใช้คำดังกล่าวนี้จะเป็นการสื่อสารที่แสดงให้เห็นถึงความสนใจและความนิยมในตัว of ปิยะพงษ์เป็นอย่างมาก ดังนั้น การนำเสนอคำอื่น ๆ ในลักษณะนี้จะเป็นการส่งเสริมและสร้างความเป็นดาราได้เช่นกัน

ดังนั้น วิธีการนำเสนอโดยวิธีการใช้ถ้อยคำ ที่ไม่ว่าจะเป็นการให้สมญานามหรือฉายา การใช้คำคุณลักษณะ การใช้คำที่อ้างอิงกับความเป็นชาติ การใช้คำที่บ่งบอกอัตลักษณ์ความสามารถทางด้านกีฬา (Sport Self) และการใช้ถ้อยคำอื่น ๆ นั้น เป็นวิธีการนำเสนอภาพลักษณ์ของปิยะพงษ์ ผิดก่อน ที่มีความสัมพันธ์กับการนำไปสู่การเป็นดาราฟุตบอล ซึ่งวิธีการนำเสนอในลักษณะนี้ จะสื่อสารให้เห็นถึงภาพลักษณ์ในเรื่องของความสามารถและเรื่องอื่น ๆ ที่สื่อจะต้องการนำเสนอ โดยสมญานามหรือฉายานั้นจะเป็นคำที่แสดงให้บุคคลนั้นเป็นบุคคลที่มีจุดเด่นในเรื่อง ๆ นั้นมากขึ้น และสิ่งนี้เองจะเป็นสิ่งที่แฟนบอลหรือผู้อื่นสามารถที่จะจดจำได้ว่าเป็นนักฟุตบอลคนไหน และสามารถที่จะจดจำไปได้อย่างยาวนาน การใช้คำคุณลักษณะเพื่อขยายความเนื้อหาภาพลักษณ์ที่นำเสนอ การใช้ความเป็นชาติมาอ้างอิงกับความสามารถที่ทำให้เป็นบุคคลหรือตัวแทนของคนทั้งชาติ ตลอดจนคำที่บ่งบอกอัตลักษณ์ความสามารถทางด้านกีฬาที่ทำให้ความสามารถที่โดดเด่นอยู่แล้วก็ได้เพิ่มความโดดเด่นและมีคุณค่าของการเป็นดาราฟุตบอล และเป็นคนที่มีความเสี่ยงมากยิ่งขึ้น รวมทั้งการใช้ถ้อยคำอื่น ๆ ก็จะเป็นการส่งเสริมความเป็นดาราฟุตบอลได้เช่นกัน โดยทำให้มีความหลากหลายในถ้อยคำที่นอกเหนือไปจากเรื่องความสามารถเท่านั้น ทั้งนี้วิธีการนำเสนอโดยการใช้อย่างอื่น ๆ ก็เพื่อเป็นที่จดจำและจำได้ของผู้คนทั่วไป ประกอบกับสร้างให้นักฟุตบอลมีความโดดเด่น และเป็นการง่ายที่สื่อจะทำการนำเสนอในภายหลังที่ผู้คนทั่วไปจะสามารถรับรู้ได้ทันที ดังเช่นที่เทพไชย วิโนทัย และเอกพงศ์ โพธิ์อ่อง ได้สรุปกับผู้วิจัยว่า “คำพวกนี้จะใช้เพื่อความโดดเด่น ทำให้จำได้ง่าย เรียกความสนใจ และเมื่อนำเสนอคนก็รู้จัก” (เอกพงศ์ โพธิ์อ่อง, สัมภาษณ์,

28 มกราคม 2553) หรือเป็นการ “เพิ่มรสชาติ ง่ายๆ เวลาที่มีคำแบบนี้มันก็จะมีความรู้สึกดีกว่า ปิยะพงษ์เคย ๆ ไปอีก มันจะทำให้ปิยะพงษ์ดูดีขึ้นมา” (เทพไชย วิโนทัย, สัมภาษณ์, 5 กุมภาพันธ์ 2553)

2. วิธีการใช้ภาพ ในส่วนของวิธีการนำเสนอภาพลักษณะของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน โดยวิธีการใช้ภาพนี้ จะเป็นการนำเสนอภาพลักษณะในด้านความสามารถในการเล่นฟุตบอลเป็นหลัก หรือก็คือ ภาพที่เกี่ยวกับเรื่องของฟุตบอลที่จะนำไปสู่การเป็นดาราฟุตบอล ซึ่งประกอบไปด้วย 4 ชนิด คือ การใช้ภาพแบบ maximum action การใช้ภาพความสำเร็จ การใช้ภาพความสามารถเหนือชั้น และการใช้ภาพอื่น ๆ โดยมีรายละเอียดของการใช้ภาพชนิดต่าง ๆ ในการนำเสนอดังต่อไปนี้

2.1 การใช้ภาพแบบ maximum action วิธีการใช้ภาพในลักษณะนี้เป็นการนำเสนอภาพที่เกี่ยวกับลักษณะของการแสดงออกท่าทางที่สื่อให้เห็นถึงการเป็น “ที่สุด” ของท่าทาง เช่น ท่าทางการแสดงอารมณ์การดีใจ เป็นต้น ดังตัวอย่างภาพดังต่อไปนี้

ภาพที่ 4.26

แสดงวิธีการนำเสนอของปิยะพงษ์โดยใช้ภาพแบบ maximum action

ที่มา: มติชน, 26 สิงหาคม 2532, น. 24; www.soccersuck.com, 2540.

จากตัวอย่างภาพในข้างต้นนี้เป็นภาพขีดสุดของการแสดงท่าทาง หรือ maximum action ซึ่งภาพการแสดงออกทางท่าทางในลักษณะขีดสุดหรือสูงสุดนี้ จะเป็นลักษณะของภาพในเรื่องอารมณ์ความดีใจ และความสะใจอย่างที่สุดในเกมการแข่งขัน โดยที่ภาพประเภทนี้จะเป็นภาพที่สื่อสารให้เห็นถึงความสามารถที่เกิดจากความสำเร็จ เพราะว่าภาพการแสดงท่าทางดีใจสุดขีดจากภาพตัวอย่างเหล่านี้หมายความว่า นักฟุตบอล คนนั้น ๆ จะต้องแสดงความสามารถในการทำประตูคู่ต่อสู้ได้สำเร็จจึงจะสามารถแสดงท่าทางในลักษณะนี้ได้ ซึ่งนั่นก็สื่อสารให้เห็นถึงว่านักฟุตบอลคนนั้นจะกลายเป็นจุดสนใจของทุก ๆ คน และถ้าสมารถที่จะแสดงท่าทางในลักษณะนี้

อย่างต่อเนื่อง นั่นก็หมายความว่านักฟุตบอลคนนั้นจะกลายเป็นคนสำคัญหรือเป็นดารา นักฟุตบอล ดังนั้น วิธีการนำเสนอโดยใช้ภาพแบบ maximum action นี้จะเป็นการนำเสนอที่สื่อสารให้เห็นถึงความสำคัญที่เกิดมาจากความสามารถของนักฟุตบอล ซึ่งในที่นี้ก็คือ ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ที่สื่อได้ นำเสนอเนื้อหาภาพลักษณ์โดยวิธีการใช้ภาพดังกล่าวนี้

2.2 การใช้ภาพความสำเร็จ วิธีการนำเสนอโดยวิธีการใช้ภาพความสำเร็จ จะเป็นการนำเสนอที่สื่อสารให้เห็นถึงภาพลักษณ์ในเรื่องของความสามารถที่เป็นที่สุด หรือก็คือ ภาพของการประกาศชัยชนะ เช่น การได้รับรางวัลชนะเลิศการแข่งขันฟุตบอลในรายการต่าง ๆ ทั้งในประเทศที่เป็นระดับสโมสร และต่างประเทศที่เป็นในระดับชาติ รวมทั้งภาพการคว้าตำแหน่งต่าง ๆ ในการแข่งขันฟุตบอลไม่ว่า จะเป็น รางวัลดาวซัลโวผู้ทำประตูสูงสุด หรือการเป็นนักฟุตบอลทรงคุณค่าที่สุด เป็นต้น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ภาพที่ 4.27

แสดงวิธีการนำเสนอของปิยะพงษ์ผิวอ่อนโดยใช้ภาพความสำเร็จ

2526

2528

ที่มา: www.soccersuck.com

จากตัวอย่างของวิธีการนำเสนอโดยใช้ภาพความสำเร็จ ซึ่งการนำเสนอภาพในลักษณะนี้ คือ การบ่งบอกถึงความเป็นที่สุด หรือการประกาศซึ่งชัยชนะและความสำเร็จอันเกิดมาจากความสามารถที่ ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน นั้นได้แสดงออกมา โดยภาพความสำเร็จหรือภาพประกาศชัยชนะนี้ จะมีความหมายที่เป็นที่สุดในเรื่องของความสามารถ เพราะการประกาศชัยชนะและความสำเร็จจะเป็นตัวที่บ่งชี้ว่านักฟุตบอลคนนั้นจะต้องเป็นนักฟุตบอลที่โดดเด่นและเก่งหรือมีความสามารถอะไรที่ดีกว่านักฟุตบอลคนอื่น ๆ โดยเฉพาะถ้าเป็นรางวัลหรือชัยชนะส่วนตัว เช่น เป็นดาวซัลโวหรือผู้ทำประตูได้มากที่สุดในการแข่งขันแล้วนั้น จะแสดงให้เห็นว่าเป็นนักฟุตบอลที่

โดดเด่นมากจริง ๆ รวมทั้งเป็นอันดับหนึ่งในนักฟุตบอลทั่วไป ดังนั้น วิธีการนำเสนอโดยใช้ภาพความสำเร็จ จะเป็นการบ่งบอกถึงภาพลักษณ์ในด้านความสามารถที่เป็นที่สุดกว่าคนอื่น ๆ เก่งกว่าโดดเด่นกว่า และการนำเสนอภาพประเภทนี้จะทำให้นักฟุตบอลกลายเป็นดารา นักฟุตบอลในที่สุด ซึ่ง ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ก็ปรากฏการนำเสนอภาพในลักษณะนี้เช่นกัน

2.3 การใช้ภาพความสามารถเหนือชั้น (Superheroism) วิธีการนำเสนอโดยใช้ภาพความสามารถที่เหนือชั้นของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน จะเป็นลักษณะของการนำเสนอภาพที่เกี่ยวกับการแสดงความสามารถโดยตรงในเกมการแข่งขันฟุตบอล เช่น ภาพจังหวะการยิงประตู หรือ ภาพจังหวะในการเลี้ยงลูกบอลหลอกคู่ต่อสู้ในการแข่งขัน เป็นต้น ดังตัวอย่างดังนี้

ภาพที่ 4.28

แสดงวิธีการนำเสนอของปิยะพงษ์โดยใช้ภาพความสามารถเหนือชั้น
ในการใช้ ลูกไขว้ขา ในการยิงประตูคู่ต่อสู้ของ ปิยะพงษ์ ผิวอ่อน

ที่มา: www.youtube.com, 2525.

ภาพที่ 4.29

แสดงวิธีการนำเสนอของปิยะพงษ์ โดยการถ่ายภาพความสามารถเหนือชั้น

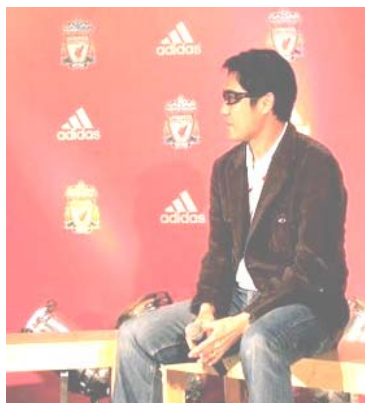
ที่มา: “ปิยะพงษ์ ผีว่อน,” 2532, น. 23; 15 ธันวาคม 2528, น. 7.

จากตัวอย่างเป็นภาพของการแสดงความสามารถที่เหนือชั้นหรือความสามารถที่เหนือมนุษย์ในการนำเสนอภาพลักษณ์ด้านความสามารถในการเล่นฟุตบอล ซึ่งภาพประเภทนี้เป็นภาพที่สื่อสารให้เห็นถึงภาพลักษณ์ของความสามารถได้อย่างชัดเจนและตรงประเด็นมาก เพราะเป็นภาพที่แสดงให้ทุกคนได้เห็นว่า ปิยะพงษ์ ผีว่อน นั้นมีความสามารถเช่นไร และความสามารถที่มีนั้นมากน้อยขนาดไหน โดยจะสังเกตภาพตัวอย่างแรกที่เป็นภาพการแสดงความสามารถในการใช้ลูกไขว้ขาในการยิงประตูคู่ต่อสู้ ซึ่งเป็นภาพที่พยายามสื่อสารถึงความสามารถที่มีและเป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่นจากลูกไขว้ขา หรือแม้กระทั่งจังหวะการทำประตูธรรมดาก็เป็นความสามารถที่เหนือชั้นได้ เพราะการทำประตูคู่ต่อสู้ในการแข่งขันที่ไม่ใช่การฝึกซ้อมนั้น จะเป็นเรื่องที่ยากยิ่ง โดยการทำประตูจากจังหวะธรรมดาได้ก็ถือว่าเป็นความสามารถที่เหนือชั้นแล้ว ดังนั้น วิธีการนำเสนอโดยการถ่ายภาพความสามารถที่เหนือชั้นนี้ จึงเป็นการนำเสนอภาพลักษณ์ในเรื่องของความสามารถที่เด่นชัดและสามารถที่จะทำให้ผู้คนที่พบเห็นนั้นได้เข้าใจถึงความสามารถของปิยะพงษ์ ผีว่อน

2.4 การใช้ภาพอื่น ๆ ได้แก่ การนำเสนอภาพที่เกี่ยวกับปิยะพงษ์ ผีว่อน ที่นอกเหนือไปจากการใช้ภาพทั้งสามประเภทในช่วงต้น โดยการใช้ภาพอื่น ๆ ในการนำเสนอจะเป็นภาพที่มีความเกี่ยวข้องกับเรื่องส่วนตัวของปิยะพงษ์เป็นหลัก เช่น ภาพการดำเนินชีวิต ภาพกิจกรรมต่าง ๆ หรือภาพที่เกี่ยวกับการทำงาน เป็นต้น ดังตัวอย่างของการใช้ภาพอื่น ๆ ดังนี้

ภาพที่ 4.30

แสดงวิธีการนำเสนอของปิยะพงษ์โดยการใชภาพอื่น ๆ

ที่มา: www.bangkok-today.com, 2552

จากตัวอย่างเป็นการนำเสนอภาพอื่น ๆ ที่ไม่ใช่การนำเสนอภาพในลักษณะที่ได้กล่าวมาแล้วในข้างต้นทั้งหมด แต่จะเป็นการนำเสนอภาพที่แสดงให้เห็นถึงความโดดเด่นของปิยะพงษ์ และที่สำคัญภาพในลักษณะนี้ก็จะเป็นการสื่อสารที่แสดงให้เห็นว่าปิยะพงษ์นั้นไม่ใช่บุคคลที่ธรรมดา โดยจะเป็นบุคคลที่มีความพิเศษ และเป็นที่น่าสนใจของสื่อและผู้คนทั่วไปในสังคม ดังนั้น การที่สื่อได้นำเสนอภาพในลักษณะนี้ ก็จะเป็นภาพที่ส่งเสริมและนำไปสู่การเป็นดาราฟุตบอลได้อีกเช่นกัน

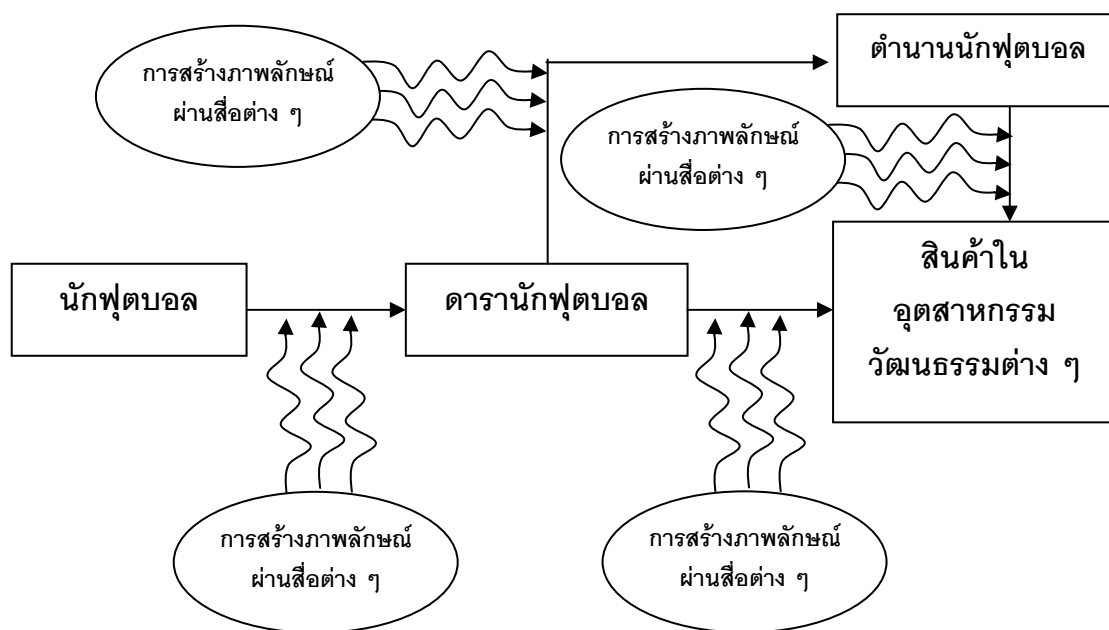
ดังนั้น วิธีการนำเสนอภาพลักษณะของสื่อโดยการใช้ภาพในการนำเสนอ นั้นจะเป็นการนำเสนอภาพลักษณะของปิยะพงษ์ ผิวอ่อน ที่มีความเด่นชัดอีกวิธีการหนึ่ง เพราะภาพที่ได้ถูกนำเสนอจะเป็นการแสดงให้เห็นถึงความสามารถชัดเจน โดยสามารถมองเห็นได้จากภาพโดยตรงที่ต่างไปจากข้อความหรือว่าคำพูดที่อาจจะมองภาพไม่ชัดหรือไม่ออก ซึ่งการใช้ภาพทั้งหมดในข้างต้นนี้เป็นลักษณะของการสร้างภาพลักษณ์ในเรื่องของความสามารถในการเล่นฟุตบอลให้โดดเด่นและชัดเจน โดยการตอกย้ำและนำเสนอเรื่องราวที่จะนำไปสู่ภาพลักษณ์ที่ดีและส่งเสริมภาพลักษณ์ในด้านความสามารถ ที่ทำให้ผู้คนเกิดความรู้สึกถึงการเป็นนักฟุตบอลที่เก่งและมีความสามารถมาก ซึ่งก็นำไปสู่ความรู้สึกของการเป็นดาราฟุตบอลกับนักฟุตบอลคนนั้น ทั้งนี้ การนำเสนอโดยวิธีการใช้ภาพดังกล่าวในข้างต้นที่เกี่ยวกับความสามารถนั้นเป็นเพราะว่า สื่อจะต้องมีการนำเสนอในข้อที่มีความสำคัญและเป็นที่สุดของการแข่งขันในแต่ละเกมเพื่อสื่อให้เห็นถึงความเป็นไปและอารมณ์ในการแข่งขันของนักฟุตบอล รวมทั้งภาพเหล่านี้จะทำให้คนจดจำได้ว่าเป็นใคร และเก่งกาจแค่ไหนอย่างไร หรืออีกนัยหนึ่งคือ การสื่อถึงอารมณ์ที่ดึงดูดใจในการ

นำเสนอ ประกอบกับการนำเสนอภาพเกี่ยวกับความสามารถเหล่านี้ก็ยังเป็นกติกาของสื่อข้อหนึ่งด้วยเหมือนกัน คือ ถ้าสื่อไม่ได้ภาพเหล่านี้ก็จะถือว่าล้มเหลว ดังที่ เอกพงศ์ โพธิ์อ่อง และ เทพไชย วิโนทัย ได้กล่าวสรุปกับผู้วิจัยไว้ว่า “ภาพพวกนี้มันได้อารมณ์ ใช้ดึงดูดใจในการนำเสนอ จะได้มีอารมณ์ร่วม และมันก็เป็นกติกาของสื่อที่จะต้องมีการภาพพวกนี้” (เอกพงศ์ โพธิ์อ่อง, สัมภาษณ์, 28 มกราคม 2553) หรือ “ภาพพวกนี้มันชัดเจน อย่างถ้าเล่นท่ายากหรือประสบความสำเร็จ สื่อนำเสนอ คนจะจำได้ ว่าเป็นใคร และเก่งกาจแค่ไหน ยังไง” (เทพไชย วิโนทัย, สัมภาษณ์, 5 กุมภาพันธ์ 2553) นอกจากนี้การนำเสนอภาพอื่น ๆ ที่นอกเหนือไปจากภาพที่เกี่ยวกับความสามารถนั้นก็เนื่องมาจากว่า การที่ ปิยะพงษ์เริ่มเป็นที่รู้จักและสนใจของคนทั่วไปแล้ว ก็จะเป็นที่อยากรู้และอยากติดตาม ดังนั้น สื่อก็จะนำเสนอเพื่อให้ผู้รับได้เสพและติดตามอย่างต่อเนื่องและหลากหลาย เพราะชื่อเสียงดี ประกอบกับการนำเสนอภาพนั้นจะมีลักษณะของการนำมาประกอบข่าวที่สื่อจะนำเสนอเรื่องราวเพื่อให้เห็นว่ามียอะไรเกิดขึ้นบ้างเช่นเดียวกับคำสัมภาษณ์ของเทพไชย วิโนทัย ที่กล่าวไว้ว่า “พวกนี้เป็นลักษณะภาพประกอบข่าวด้วย ก็คนมีชื่อเสียงดี คนก็สนใจ สื่อก็นำเสนอ คนชอบก็ดูก็อ่านติดตาม” (เทพไชย วิโนทัย, สัมภาษณ์, 5 กุมภาพันธ์ 2553)

สำหรับในส่วนของการสื่อสารกับการสร้างภาพลักษณ์ความเป็นดาราฟุตบอลไทยนี้ จะมีลักษณะที่สำคัญคือ ภาพลักษณ์ต่าง ๆ ที่สื่อมวลชน และสื่อใหม่ได้นำเสนอออกมา นั้นจะมีภาพลักษณ์ที่มากกว่าแค่ภาพลักษณ์ในเรื่องของฟุตบอลและความสามารถเท่านั้น โดยจะต้องมีภาพลักษณ์ในด้านอื่น ๆ อีกที่เกี่ยวกับตัวนักฟุตบอล เช่น ภาพลักษณ์ในเรื่องส่วนตัว ทั้งนี้ประเภทสื่อจะเป็นตัวที่จะกำหนดเนื้อหาภาพลักษณ์ของนักฟุตบอลในการนำเสนอออกมา แต่อย่างไรก็ตามข้อค้นพบที่สำคัญก็คือ ถึงแม้จะมีการนำเสนอเรื่องราว และเนื้อหาภาพลักษณ์ในด้านอื่น ๆ แต่ในการนำเสนอเหล่านั้นจะต้องมีมิติทางด้านฟุตบอลเข้าไปเชื่อมโยงด้วยเสมอไม่ว่าจะเป็นเรื่องอะไรก็ตาม รวมทั้งนักฟุตบอลจะต้องถูกนำเสนอให้ไปปรากฏตัวอยู่ในสื่อที่มากกว่าแค่สื่อกีฬา (Sport Media) เท่านั้น นอกจากนี้การสร้างภาพลักษณ์ของนักฟุตบอลถือได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญที่สื่อต้องการนำเสนอ แต่พวกเขาก็ไม่ใช่กับนักฟุตบอลทุก ๆ คน โดยที่ผู้วิจัยได้สร้างภาพเพื่อสรุปให้เห็นถึงความสำคัญของการสร้างภาพลักษณ์ที่เกิดจากสื่อที่นักฟุตบอลมีลักษณะของการเป็นสินค้าในอุตสาหกรรมวัฒนธรรมด้วย ดังภาพที่ 4.31 ดังนี้

ภาพที่ 4.31

แสดงกระบวนการแปลงนักฟุตบอลไปสู่การเป็นสินค้า
ในอุตสาหกรรมวัฒนธรรมของปิยะพงษ์

จากภาพที่ 4.31 ได้แสดงให้เห็นถึงว่าการเป็นนักฟุตบอลธรรมดาทั่ว ๆ ไปที่มีอยู่มากมายในวงการฟุตบอลนั้นจะมีภาพลักษณ์และความสามารถที่เกี่ยวกับเรื่องของฟุตบอลเพียงอย่างเดียว และความสามารถในตรงนี้จะสามารถขายได้เฉพาะในสนามแข่งฟุตบอลเท่านั้น แต่ทว่าการเป็นดาราฟุตบอลนั้นจะมีภาพลักษณ์ที่มากกว่าแค่เรื่องของความสามารถและฟุตบอล แต่ยังมีภาพลักษณ์ในด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องอื่น ๆ เช่น ภาพลักษณ์เรื่องส่วนตัว เป็นต้น ซึ่งในการเป็นดาราฟุตบอลนี้จะสามารถเป็นที่สนใจและขายหรือขยายได้ในหลาย ๆ แวดวง โดยเฉพาะแวดวงบันเทิงและแวดวงธุรกิจ เป็นต้น รวมทั้งการเป็นดาราฟุตบอลก็จะมีลักษณะของการเป็นสินค้าในระบบอุตสาหกรรมวัฒนธรรมต่าง ๆ ที่สื่อต้องการ ทั้งนี้ในส่วนของการเปลี่ยนผ่านจากนักฟุตบอลกลายเป็นดาราฟุตบอลนั้นสิ่งสำคัญที่เป็นตัวแปรและมีบทบาทเป็นอย่างมากนั่นก็คือ “สื่อ” ซึ่งจะเป็นการสร้างภาพลักษณ์ผ่านสื่อต่าง ๆ โดยที่สื่อจะเป็นผู้ทำการคั่นหานักฟุตบอลที่มี “แวว” ทั้งในเรื่องความสามารถในการเล่นฟุตบอล และเรื่องอื่น ๆ ที่มีความโดดเด่นกว่านักฟุตบอลทั่ว ๆ ไป และพอที่จะสามารถเป็นดาราฟุตบอลได้ สื่อก็จะทำการนำเสนอเรื่องราวและสร้างภาพลักษณ์ในเรื่องต่าง ๆ ของนักฟุตบอลผู้นั้น หรือก็คือ เป็นบทบาทในการให้สถานภาพ (Status Conferal) ของสื่อที่มีต่อนักฟุตบอล ซึ่งการที่สื่อได้รายงานข่าวและเรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลนั้นก็จะเป็นการ

เพิ่มศักดิ์ศรีแก่บุคคลนั้น จะทำให้บุคคลนั้นเป็นที่รู้จัก มีสถานภาพ มีชื่อเสียง และเป็นคนเด่นคนดังในสังคมได้ รวมทั้งเช่นเดียวกับการเปลี่ยนผ่านจากดาราฟุตบอลที่กลายเป็นสินค้าในอุตสาหกรรมวัฒนธรรมต่าง ๆ ก็จะมีลักษณะที่คล้าย ๆ กันโดยจะมีสื่อหรือการสร้างภาพลักษณ์ผ่านสื่อต่าง ๆ เข้ามาเป็นตัวแปรในการทำหน้าที่นำเสนอและให้สถานภาพแก่นักฟุตบอลในการเป็นสินค้าชนิดหนึ่งของอุตสาหกรรมวัฒนธรรมต่าง ๆ ในสังคมที่เป็นอยู่ ดังคำสัมภาษณ์ของเอกพงศ์ โพธิ์อ่อง ที่กล่าวว่า “เมื่อปิยะพงษ์เริ่มมีชื่อเป็นที่รู้จักแล้วเนี่ยสื่อก็พากันนำเสนอเรื่องของเขายู่คนเดียวเลย เดียวก็ให้ไปทำโน่น เดียวก็ให้ไปทำนี่ เยอะแยะมากมาย ก็ซื้อขายได้ยังไงสื่อก็เลือกเขาก่อนคนอื่น” (เอกพงศ์ โพธิ์อ่อง, สัมภาษณ์, 28 มกราคม 2553) นอกจากนี้ในส่วนของรูปแบบการเป็นดาราฟุตบอลของปิยะพงษ์นั้นจะมีลักษณะของการเป็น “ตำนานฟุตบอล” (Legend) ที่เกิดจากตัวแปรเรื่องการสร้างภาพลักษณ์ผ่านสื่อต่าง ๆ เช่นเดียวกัน ซึ่งการเป็นตำนานฟุตบอลก็จะสามารถกลายเป็นสินค้าในอุตสาหกรรมวัฒนธรรมต่าง ๆ ได้เหมือนกับการเป็นดาราฟุตบอลอีกด้วย โดยลักษณะของการเป็นตำนานนั้นจะเกิดขึ้นได้ถ้าดาราฟุตบอลได้อยู่ในอุตสาหกรรมวัฒนธรรม (Cultural Industry) เป็นเวลานานอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น รูปแบบของการเป็นดาราฟุตบอลของปิยะพงษ์ จะเริ่มต้นจากการเป็นนักฟุตบอลที่มีความสามารถที่ตีทั่วไป (Footballer) ซึ่งจะเปลี่ยนไปเป็นดาราฟุตบอล (Football Star) และตำนานฟุตบอล (Football Legend) ตามลำดับ โดยในแต่ละขั้นตอนที่เปลี่ยนผ่านนั้นจะมีตัวแปรที่สำคัญ คือ การสร้างภาพลักษณ์ผ่านสื่อต่าง ๆ และในท้ายที่สุดก็จะนำไปสู่การเป็นสินค้าในอุตสาหกรรมวัฒนธรรมชนิดหนึ่ง

ดังนั้น ลักษณะของการเป็นดาราฟุตบอลจะต้องเกิดจากการที่นักฟุตบอลได้แสดงความสามารถที่โดดเด่นออกมาในระดับหนึ่งที่เหนือไปกว่านักฟุตบอลคนอื่น ๆ ในรุ่นเดียวกัน ให้สื่อได้เห็นแหวดงกล่าวนี้ และสื่อก็จะเป็นผู้สร้างความเป็นดาราให้นักฟุตบอล โดยการนำเสนอเรื่องราวและภาพลักษณ์ที่มากกว่าแค่เรื่องของความสามารถกับกีฬาฟุตบอลเท่านั้น ซึ่งการนำเสนอก็ต้องมีความถี่ที่มากกว่าคนอื่น ๆ และหลากหลายกว่านักฟุตบอลคนอื่น ๆ และเมื่อนักฟุตบอลกลายเป็นดาราฟุตบอลแล้วก็จะกลายเป็นสินค้านรูปแบบหนึ่งในระบบอุตสาหกรรมวัฒนธรรมต่าง ๆ ที่สื่อจะสามารถนำเสนอขาย ขยาย หรือใช้ประโยชน์ได้ต่อไป